

Přehled zpráv

Novelu stavebního zákona hodnotí developeři většinou pozitivně.....	4
1.2.2018 Dopravní noviny ~ Strana 1 ~ Titulní strana <i>Martina Vampulová</i>	
Rekonstrukce radnice a knihovny v Kardašově Řečici	5
1.2.2018 Stavebnictví ~ Strana 16 ~ Stavba roku <i>Ing. arch. Jakub Žiška, Ing. arch. Pavel Šmelhaus</i>	
Architekt Kloda: Praha by přežila, kdyby nebyla na seznamu UNESCO	9
1.2.2018 euro.cz ~ Strana 0 ~ Praha <i>Hana Boříková</i>	
Zástupci profesních komor jednali s premiérem Babišem o EET	13
1.2.2018 kurzy.cz ~ Strana 0 ~ Podnikání	
Stavíte nebo měníte firemní prostory? Architektura a design jsou dobrá reklama	14
1.2.2018 podnikatel.cz ~ Strana 0 ~ <i>Jana Bohutínská</i>	
Martin Rajniš	15
30.1.2018 Xantypa ~ Strana 28 ~ Architekt <i>MAGDALENA ŠEBESTOVÁ</i>	
Obyvatele Dejvic čekají změny na Kulatáku.....	17
29.1.2018 Vaše 6 ~ Strana 16 ~ Veřejný prostor	
Ostrava potřebuje stavby, které ji budou reprezentovat, říká znalec architektury	19
28.1.2018 patriotmagazin.cz ~ Strana 0 ~ <i>Tomáš Svoboda</i>	
Rekonstrukce Dominikánského náměstí: podle deset let starého návrhu, ale úplně jiná	21
26.1.2018 ČRo - Brno.cz ~ Strana 0 ~	
Zlín: Velké kino. Zůstane zachováno?	22
26.1.2018 parlamentnilisty.cz ~ Strana 0 ~ <i>PV</i>	
Památník, který u Kunštátu připomíná holocaust Romů, je bez expozic. Nový správce shání peníze	23
25.1.2018 ct24.cz ~ Strana 0 ~ Regiony <i>pokornaj</i>	
Vyhlášen 3. ročník České ceny za architekturu	24
24.1.2018 stavba.tzb-info.cz ~ Strana 0 ~ <i>ČESKÁ KOMORA ARCHITEKTŮ</i>	
Ve Žďáře připravují sestavení harmonogramu oprav centra města.....	24
24.1.2018 zdarsky.denik.cz ~ Strana 0 ~ Moje Žďársko <i>Lenka Mašová</i>	

Řeka Morava neláká, změní se v „pražské náplavky“?	25
23.1.2018 idobryden.cz ~ Strana 0 ~ Zprávy <i>PETR ČECH</i>	
Praha 6 se plácla přes kapsu, za lavičku na počest Havla dala 850 tisíc	26
23.1.2018 novinky.cz ~ Strana 0 ~ Domácí <i>nšt</i>	
Hostivařský hřbitov se začne letos rozšiřovat	26
22.1.2018 Mladá fronta DNES ~ Strana 14 ~ Praha <i>(ČTK)</i>	
Plzeň bude vybírat nejlepší stavbu	27
22.1.2018 Právo ~ Strana 16 ~ Jihozápadní Čechy <i>Ivan Blažek</i>	
Vokovická školka se dočká nové budovy: Vystačí pro stovku dětí ve čtyřech třídách	27
22.1.2018 blesk.cz ~ Strana 0 ~ Praha - Servis	
Nejhezčí dům na světě stojí v Polsku. Jeho autor rozhodne o vítězích České ceny za architekturu	28
22.1.2018 magazin.aktualne.cz ~ Strana 0 ~ Bydlení <i>Bydlení</i>	
V dubnu Praha vypíše soutěž na novou podobu Vítězného náměstí	29
22.1.2018 prazskenovinky.cz ~ Strana 0 ~ regiony	
Úžasné vlastní domy architektů. Podívejte se	30
21.1.2018 echo24.cz ~ Strana 0 ~ Panorama, Krátké zprávy, Homepage, Seznam.cz <i>Tereza Kozlová</i>	
Vlastní domy architektů: Na strmém svahu uprostřed divočiny nebo Plecháč	31
20.1.2018 echoprime.cz ~ Strana 0 ~ Umění a kritika <i>Tereza Kozlová</i>	
Investují do vzhledu měst	31
19.1.2018 Mladá fronta DNES ~ Strana 12 ~ Střední Čechy <i>Markéta Zikmundová</i>	
Jihlava chce proměnit náměstí. Prior neřeší	33
19.1.2018 Právo ~ Strana 10 ~ Jižní Morava - Vysočina <i>(pch)</i>	
Kruhové objezdy v Sokolově získají originální vzhled	33
16.1.2018 Mladá fronta DNES ~ Strana 16 ~ Kraj Karlovarský <i>(san)</i>	
VIZE PERLA 2020 vrací továrně život	33
16.1.2018 Stavitel ~ Strana 20 ~ INDUSTRIÁLNÍ STOPY <i>Petr Hájek</i>	
RADNICE JAKO SYMBOL MĚSTA	38

16.1.2018 Stavitel ~ Strana 37 ~ ZAJÍMAVÁ STAVBA
Doc. Ing. arch. Radomíra Sedláková, CSc.

Modernizace pardubického popriaviště se stává kontroverzní záležitostí39

16.1.2018 pardubice.iDNES.cz ~ Strana 0 ~ Pardubice / Pardubice - zprávy
MF DNES, Jaroslav Hubený

Oprava náměstí ve Velkém Meziříčí se odkládá, řeší ji antimonopolní úřad41

15.1.2018 jihlava.iDNES.cz ~ Strana 0 ~ Jihlava / Jihlava - zprávy
5plus2.cz, Jiří Bárta

Vítěz architektonické soutěže na Jičínsku42

13.1.2018 18:00ČRo Hradec Králové ~ Zpráva ~

Horáždovičtí se letos pustí do modernizace kina42

13.1.2018 Klatovský deník ~ Strana 3 ~ Region
(dk)

Před sto lety jsme byli odvážnější42

13.1.2018 Moravskoslezský deník ~ Strana 12 ~ Sobotní rozhovor
KATEŘINA PERKNEROVÁ

Na pražském letišti postaví novou řídicí věž: Bude o 30 metrů vyšší než stávající46

12.1.2018 blesk.cz ~ Strana 0 ~ Praha - Zprávy

Lanškroun plánuje stavbu terminálu47

12.1.2018 orlicky.denik.cz ~ Strana 0 ~ Moje Orlicko
Iveta Nádvoříková

Na parkovišti postaví město dům. Už hledá architekty47

11.1.2018 Mladá fronta DNES ~ Strana 19 ~ Kraj Moravskoslezský
(les)

Novelu stavebního zákona hodnotí developeři většinou pozitivně

Téma: Česká komora architektů

1.2.2018 Dopravní noviny Strana 1 Titulní strana

Martina Vampulová

TRH PRŮMYSLOVÝCH NEMOVITOSTÍ

Od začátku ledna platí novela stavebního zákona, na níž celé tři roky pracovalo ministerstvo pro místní rozvoj. Novela podle resortu řeší řadu palčivých problémů v současném stavebnictví. Je tomu tak i u průmyslových a logistických staveb?

Novela stavebního zákona by měla podle někdejší ministryně pro místní rozvoj Karly Šlechtové, jejíž resort ji ve spolupráci s odborníky připravoval, zrychlit dosud velmi pomalé stavební řízení. Jednou z nejzásadnějších novinek je sloučení dvou, popřípadě i tří povolovacích procesů do jednoho řízení. Takzvané společné řízení sloučí nyní oddělené územní řízení, stavební řízení i posuzování vlivu na životní prostředí (EIA), pokud si stavebník tuto cestu vybere. V rámci společného řízení se pak jeho účastníci a případně i veřejnost budou moci vyjadřovat a odvolávat pouze jednou. Přitom o vydání společného povolení může stavebník žádat téměř u všech staveb, výjimku tvoří pouze některé speciální stavby, například letecké. Výsledkem společného řízení pak bude jedno společné povolení, které stanoví podmínky jak pro umístění, tak i pro provedení stavby.

Tolik stručná charakteristika nejdůležitějších změn, které novela stavebního zákona do legislativy přinesla. Vzhledem k tomu, že platí pouze několik týdnů, je podle zástupců developerských společností, které se zabývají výstavbou průmyslových a logistických objektů, zatím na hodnocení dopadů novely příliš brzy. David Plzák, development manažer ve společnosti SEGRO, si nicméně myslí, že k určitému zjednodušení by skutečně mohlo dojít, zejména pokud bude reálná možnost souběhu několika přípravných řízení. Bude ale podle něj velmi záležet na praktické

implementaci nových ustanovení do života. „Možnost sloučení dvou, případně i tří povolovacích procesů do jednoho řízení, jak to novela stavebního zákona umožňuje, bychom (dokončení na str. 5) TRH PRŮMYSLOVÝCH NEMOVITOSTÍ

Novelu stavebního zákona hodnotí developeři...

ale velmi pravděpodobně využili. Ale pouze tam, kde to bude mít smysl. Ne vždy, zejména s ohledem na komplexnost každé plánované výstavby, je vhodné sloučit vše, co zákon sloučit umožňuje,“ řekl.

Také podle ředitele pro pronájem a výstavbu pro Českou republiku a Slovensko společnosti Prologis Martina Baláže sice novela stavebního zákona přináší řadu změn, nicméně o jejich dopadech na praxi je zatím předčasné hovořit. „Až čas ukáže, jak konkrétně výstavbu průmyslových a logistických nemovitostí ovlivní,“ řekl. Zároveň upozornil, že zásadní změnou, kterou právě novela stavebního zákona přináší, je sloučení vodoprávního a dopravního řízení se stavebním řízením. „Pro nové průmyslové a logistické nemovitosti se tak vodoprávky a dopravní řízení v podstatě eliminují. Zároveň se tím, že celý proces bude nově zaštiťovat jediný úřad, následně zjednoduší kolaudace nových budov. Přesto skutečné důsledky nového stavebního zákona ukáže až praxe, kterou zatím teprve začínáme získávat,“ uvedl a dodal, že o slučování povolovacích procesů, například o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení, bylo u stavebních úřadů možné žádat již před tím, než vstoupila v platnost aktuální novela stavebního zákona. Distribuční centra a obecně výstavba pro logistiku jsou ale podle Martina Baláže natolik specifická svým velkým rozsahem, že jim vždy byla a i nadále bude v přípravné fázi věnována zvýšená pozornost úřadů. „Reálné urychlení povolovacích procesů lze v našem segmentu předpokládat teprve tehdy, až se nová legislativa ustálí v běžném fungování úřadů. Obecně však jakékoli legislativní kroky vedoucí ke zjednodušení - v České republice opravdu velmi komplikované - administrativy povolovacích procesů pro novou výstavbu vítáme,“ dodal. (dokončení ze str. 1) Podle Pavla Sovičky, výkonného ředitele Panattoni Europe pro Českou republiku a Slovensko, je novela stavebního zákona prospěšná v tom smyslu, že omezí účelové blokády staveb. „Velmi by mě ovšem mrzelo, kdybychom se zase přehoupili do druhého extrému a kdyby se zapomnělo na to podstatné: samospráva, občané a investoři by měli vždy najít společnou řeč, aby se města rozvíjela společně s průmyslem. Lidé musí mít z průmyslových a logistických center reálný přínos,“ řekl. Připustil také, že v situacích, kdy to bude možné, využije developer možnost sloučení více povolovacích procesů do jednoho řízení. „Průtahy při povolovacích procesech mohou vést k odrazení klienta a jeho odchodu do jiné země,“ upozornil.

Ačkoli novela stavebního zákona přináší některé důležité změny, není podle odborníků rozhodně dlouhodobým řešením. Je nezbytné začít připravovat nový stavební zákon, který by stabilizoval právní prostředí v oblasti

rozvoje měst a obcí i výstavby. Podle Davida Plzáka by měl například jednoznačně zjednodušit proces vyjímání pozemků ze zemědělského půdního fondu. „Jedna věc je chránit zemědělskou půdu v zemědělsky významných oblastech, ale extrémní až dogmatická ochrana vždy a všude a bez ohledu na okolnosti (jak je tomu velmi často dnes) není žádoucí ani prospěšná pro nikoho,“ řekl.

Chybějí vhodné pozemky

Developery ale netrápí jen dlouhé povolovací procesy staveb. Často narážejí na problém nedostatečné dopravní infrastruktury či nedostatku pracovních sil, podobně jako i jiné obory a ve větší či menší míře i všechny oblasti České republiky. Typickým problémem při hledání vhodných míst pro stavbu logistických center je ale hlavně nedostatek volných ploch mimo bonitní zemědělskou půdu. „Určitou šanci v tomto směru vidíme v brownfieldech, náklady na jejich sanaci však bývají dost vysoké a poloha vůči městské zástavbě často nevyhovující,“ řekl Pavel Sovička. K řešení některých problémů by mohla podle Davida Plzáka přispět lepší spolupráce se státní správou. Pokud by se zlepšila dostupnost areálů veřejnou dopravou, mohlo by to zjednodušit umístování nových logistických parků dále od obytných lokalit.

Rok 2018 vidí developeři spíše optimisticky

Přes všechny problémy, se kterými se developeři v posledních letech potýkají, se jejich podnikání daří. Většina z nich sice ještě nemá k dispozici výsledky za loňský rok, nebo je ještě nezveřejnila, ale řada cílů, které si stanovili, se jim splnit podařilo. V P3 uzavřeli a prodloužili smlouvy s řadou klientů, z nichž někteří se rozrostli do nových prostor. Nové budovy vyrostly v parcích P3 Prague D11, P3 Prague Horní Počernice a do českého portfolia přibyl nový park P3 Lovosice Cargo. „Úspěchy ale nebyly jen o nové výstavbě. Udělali jsme také velký krok vstříc udržitelné budoucnosti a stali se signatářem Global Compact, největší světové iniciativy zaměřené na udržitelnost podnikání. V zelené politice pak chceme pokračovat i letos. Připravujeme například platformu, která nám u plánování nových staveb pomůže vyčíslit veškeré náklady na projekt, včetně objemu emisí skleníkových plynů,“ řekl Tomáš Míček, ředitel P3 pro Českou republiku. Velmi úspěšný vstup na trh malých obchodních jednotek hlásí i SEGRO, kterému se navíc podařilo dosáhnout stoprocentní obsazenosti svých skladových prostor. Také Panattoni Europe má za sebou úspěšný rok. „V loňském roce jsme byli z hlediska nové výstavby neaktivnějším developerem ve střední Evropě. Ale co mě těší ještě více, je skutečnost, že část nových ploch jsme budovali pro stávající klienty, kterým se v České republice daří a kteří si umí poradit s konkurenčním prostředím i v oblasti zaměstnanosti,“ uvedl Pavel Sovička. A jaká jsou očekávání oslovených zástupců developerských firem na letošní rok? Vzhledem k pokračujícímu růstu poptávky po zboží a službách i rozmachu e-commerce Martin Baláž ze společnosti Prologis předpokládá, že poptávka po logistických a průmyslových nemovitostech bude mít nadále stoupající tendenci. „Do budoucna - byť možná ne nutně již letos - pak bude zřejmě trh logistické výstavby formovat i stále častěji diskutované téma nedostatku pozemků vhodných pro další výstavbu,“ upřesnil. Tomáš Míček z P3 u průmyslového developementu očekává, že přijde doba, kdy se realitní žně zpomalí a další rozvoj už nebude tak rychlý. „Do vývoje určitě ještě více zasáhnou i jevy jako dopravní infrastruktura a situace na trhu práce. Jsme však optimisti a doufáme v pozitivní obrát,“ dodal. Určitě zpomalení pak očekává i David Plzák ze společnosti SEGRO. „Nícméně vývoj bude i nadále velmi pozitivní a trh ovlivní v posledních letech neznámé posilování koruny,“ řekl. Nejvíce optimistický je pak Pavel Sovička z Panattoni Europe, který je přesvědčen, že se trh průmyslových nemovitostí bude vyvíjet v podobném tempu jako loni. „Česká ekonomika jede na plné obrátky. Brzdit nás může jen neschopnost státního aparátu nastavit podmínky pro příliv dostatek pracovních sil jak pro nízké, tak vysoké pozice v rámci celé ekonomiky,“ uzavřel.

Rekonstrukce radnice a knihovny v Kardašově Řečici

Téma: Česká komora architektů

1.2.2018 Stavebnictví Strana 16 Stavba roku

Ing. arch. Jakub Žiška, Ing. arch. Pavel Šmelhaus

Město Kardašova Řečice dlouhé roky uvažovalo, jakým způsobem změnit funkčně a technicky nevyhovující radnici. Byla zvažována novostavba i kompletní rekonstrukce a ke druhé variantě se přiklonili ve veřejné anketě i občané města. Přímé zadání nepřineslo žádoucí výsledky, proto se město rozhodlo vypsát počátkem roku 2013 veřejnou architektonickou soutěž o návrh na rekonstrukci své radniční budovy. Vítězný návrh, vybraný porotou z téměř třiceti přihlášených, byl po úspěšné realizaci rekonstrukce oceněn v soutěži Stavba roku titulem Stavba roku 2017 i cenou Státního fondu životního prostředí a Centra pasivního domu.

Historie stavby a příprava záměru

Radnice přibližně z roku 1820 stojící v čele náměstí je typickou dvoupodlažní klasicistní budovou se symetrickou fasádou, s mělkým středovým rizalitem a valbovou střechou. Zajímavostí je, že založení radnice proběhlo podle archivních záznamů za purkmistrování jednoho z předků současného starosty MVDr. Petra Nekuta. V průběhu staletí byly provedeny jen malé změny a budova zůstala prakticky původní.

S postupem let však budova přestávala vyhovovat dispozičně i technicky měnícím se požadavkům správy města. Začala se projevovat i degradace v důsledku vlhkosti pronikající do přízemí, kde přechodně sídlila i velmi využívaná městská knihovna. Situace se začala stávat neúnosnou, a proto se rozběhla široká diskuse s občany města na téma budoucí podoby radnice. Po zvážení všech variant (přemístění radnice, demolice a novostavba na stejném místě, kompletní rekonstrukce) převládl názor na zachování a obnovu původní budovy na náměstí, která by měla pojmout všechny potřebné funkce a nabídnout současné uživatelské parametry.

Město nechalo budovu radnice zaměřit a provést stavebně-technický průzkum, vyhodnotilo dosavadní fungování z hlediska provozních nákladů a sestavilo podrobný stavební program. Ten kromě kanceláří vedení a správy města zahrnoval i rozšíření zmíněné knihovny pro fond s minimálně 11 000 svazky. Pro doprovodný společenský i vzdělávací program měl být rekonstrukcí získán víceúčelový sál a klubovna, využitelná pro městský spolkový život. Pro co nejtransparentnější nelebení optimálního provozně-dispozičního a architektonického řešení byla počátkem roku 2013 vyhlášena dvoukolová veřejná anonymní architektonická soutěž podle regulí České komory architektů. Cesta otevřené soutěže byla zvolena i přes její organizační, časovou a finanční náročnost.

Správné rozhodnutí potvrdila vysoká účast v soutěži, porota mohla vybírat z téměř třiceti odevzdaných návrhů. Ze tří návrhů, nejvýše oceněných ve druhém kole soutěže, si město Kardašova Řečice v rámci jednacího řízení bez uveřejnění vybíralo zpracovatele dokumentace. Model jednacího řízení bez uveřejnění umožnil zadavateli jednat s vybranými uchazeči o možných úpravách návrhu, ekonomických parametrech a dalších kritériích, jejichž váhu si zadavatel sám stanovil. Díky tomu, že nerozhodovala jen nejnižší cena nabídky, mohlo si město vybrat optimální variantu z hlediska celkových investičních nákladů a stavebně-technického řešení. Finanční hlediska byla však v dalších krocích jedním z důležitých faktorů, které ovlivňovaly návrh, možná technická řešení, ale i úroveň vypracování některých částí stavby, a očekávaná cena rekonstrukce tak nebyla překročena.

Architektonický návrh a dispoziční řešení

Architektonický návrh ve velké míře zachoval a rehabilitoval původní vzhled a cenné prvky této klasicistní stavby – masivní zděné obvodové stěny, rozmanitě klenuté místnosti přízemí či konstrukci krovu.

Veškerý kancelářský provoz radnice byl umístěn do klenutých prostor přízemí, v patře vznikl uvolněním půdorysu prostor městské knihovny prakticky přes celé podlaží s novým dřevěným stropem, podepíraným dřevěnými sloupy. Do podkroví byl vestavěn víceúčelový sál a klubovna pro městské spolky s přiznanou konstrukcí krovu. Všechna podlaží jsou bezbariérově spojena výtahem vedeným ve středu nového trojramenného schodiště vycházejícího ze vstupní haly – bývalého průjezdu. Jednotlivé funkční části mají vždy i vlastní hygienické zázemí a jsou tak na sobě plně provozně nezávislé. Při rozvržení místností hrály prvořadou úlohu dispoziční požadavky v závislosti na prostorových možnostech objemu budovy.

Zásahy do vnějšího vzhledu budovy se omezily na obnovu fasád a doplnění architektonických článků. Vrata průjezdu nahradila prosklená stěna s dvoukřídlými vstupními dveřmi a markýzou. Plocha střechy do náměstí byla zachována celistvá, okna přisvětlující podkrovní prostory jsou umístěna směrem do dvora.

Jedinou větší změnou exteriéru je tak realizace vikýře směrem do náměstí, jako zřetelného novotvaru se sofistikovanými detaily a hodinami nad novou atikou středového rizalitu, který signalizuje využití podkroví a zároveň podporuje dominantní postavení radnice v prostoru náměstí (původně navržená varianta s výraznější vyšší věží působila podle mínění poroty soutěže i místních občanů kontroverzně). Vikýř se nachází v místě, kde bylo kdysi uvažováno s věžičkou, jejíž základy byly v průběhu stavby v klenbách nad patrem skutečně objeveny. Nakonec se do podkroví stavby podařilo vrátit zpět jako funkční exponát i historický hodinový stroj, zakoupený městem pravděpodobně v roce 1822 v Jindřichově Hradci, který však nikdy nebyl na radnici nainstalován (z důvodů zpoždění výstavby) a přes dvě století odbíjel hodiny na nedaleké kostelní věži, kam byl „dočasně“ umístěn.

Stavební a technické řešení

Kardašofečická radnice byla typickou ukázkou klasicistní budovy s dobovým stavebním řešením. Svislé konstrukce byly vyžděny ze smíšeného, převážně cihelného zdiva s tloušťkou obvodových stěn 450–1200 mm. Středem přízemí byl veden průjezd do dvora (užívaný však pouze k průchodu pěších). Místnosti přízemí byly

zaklenuty širokým rejstříkem druhů kleneb (valené, křížové, české placky), nad 2. NP byly převážně povalové stropy shora zakryté náspy s půdovkami, ve středu objektu v místě plánované hodinové nástavby a v místnosti v jihozápadním rohu byly stropy zaklenuté.

Nad celým objektem byl odkryt původní valbový krov s krásnou – a podle předaného stavebně-technického průzkumu zachovalou – konstrukcí ležatých a stojatých stolic, s jehož zachováním a přiznáním v interiéru se počítalo. Pod menší částí radnice byly nízké nevyužívané sklepy zaklenuté valenými klenbami. Kvůli vysoké hladině podzemní vody (opakovaně souvislá vodní hladina nad podlahou sklepů) se o jejich dalším intenzivnějším využívání neuvažovalo.

Zdivo neprokazovalo výraznější statické poruchy a zvýšená vlhkost přízemí byla dána relativně vysokou hladinou podzemní vody a absencí hydroizolačních opatření.

Nová dispozice se v přízemí přizpůsobila původnímu rozvržení místností s klenutými stropy. Nad 2. NP je strop zcela nový, původní povaly uložené na zdivu byly nahrazeny moderní celodřevěnou konstrukcí z kolíkových panelů, kterou podpírá systém lepených průvlaků a sloupů, nahrazujících vnitřní nosné zdi.

Příčné průvlaky stropu převzaly funkci vazných trámů a přenášejí tahové síly od ležatých stolic krovu. Ten byl na základě podrobnějšího průzkumu provedeného dodavatelem v průběhu stavby po odhalení všech částí označen za nevyhovující a musel být nahrazen replikou. Původní koncept zateplení nadkroevním systémem z PIR desek zůstal pro svou funkčnost zachován i po této změně projektu. Pečlivě bylo navrženo vzduchotěsné provedení všech detailů krovu ukládaného na korunu zdiva s novým železobetonovým věncem, do kterého jsou tahové síly vazných trámů přenášeny ocelovými svařenci. To bylo poměrně složité, zejména s ohledem na reálný postup prací a požární požadavky, kladené na veřejnou budovu se spalnými stropy a přiznaným krovem. Jako nová střešní krytina byly zvoleny keramické tašky – tradiční segmentové bobrovky na korunovou vazbu.

Do líce obvodových stěn byla vsazena nová špaletová okna (z exteriéru dvojsklo, v interiéru jednoduché sklo), vnitřní i vnější omítky byly provedeny v kombinaci jako sanační a tepelněizolační – takto byla upravena i bosáž přízemí. Sokl s předsazeným kamenným obkladem zajišťuje účinné odvětrávání vlhkosti, ochranu zdiva před srážkovou vodou a mechanickou odolnost.

Provedená sanace zdiva byla náročnou kombinací odvětrání podpodlahového prostoru s injektáží a plošnými izolacemi. Dané řešení účinně snížilo vlhkost zdiva a v kombinaci s tepelněizolačními omítkami došlo k požadovanému zvýšení uživatelského komfortu ve všech místnostech přízemí radnice.

Výměník tepla napojený na CZT je umístěn v suterénu, distribuce tepla probíhá převážně teplovodními tělesy a doplňkově podlahovým vytápěním (ve vstupní hale). Ohřev TV, jejíž spotřeba je minimální, je decentrální, jsou použity bojler u odběrných míst.

Nad předsálím v podkroví byla do druhé úrovně krovu vestavěna technologická místnost se dvěma aktivními VZT jednotkami značky Nilan. Jedna jednotka obsluhuje prostory radnice a knihovny, které mají podobný provozní režim, druhá jednotka s doplňkovým cirkulačním ohřevem slouží pro větrání a rychle regulovatelné teplovzdušné vytápění univerzálního sálu v podkroví. Obě jednotky jsou v provedení umožňujícím i letní chlazení. Větrací vzduch je nasáván rozměrnou atypickou hlavicí na střeše budovy, esteticky připodobněnou k tradičnímu komínu.

Energetická koncepce a provozní náklady

Výdaje za energie nebyly pro město tím nejdůležitějším podnětem pro rekonstrukci, přesto však toto hledisko nemohlo být opomenuto. Před rekonstrukcí měla radnice teplovodní vytápění s litinovými radiátory s mechanickou regulací v každé místnosti, přičemž v mnoha prostorách nebylo dosahováno žádoucí vnitřní teploty. Celý systém byl napojen na centrální zásobování teplem provozované ve městě soukromou společností. Centrální kotelna spaluje biomasu a cena za GJ byla poměrně příznivá – cca 410 Kč. Výměňiková stanice a kalorimetrické měření bylo umístěno ve sklepním prostoru radnice. Podle požadavku zadavatele měl být tento způsob vytápění pro svou jednoduchost, environmentální příznivost a nízké provozní náklady zachován i do budoucna.

S výjimkou atypických oken, kde doplněním vnějších historizujících osmitabulkových oken před novodobá špaletová nečleněná okna z 20. století (tři roviny zasklení) vznikl stav, který se svými parametry nejvíce blížil současným normovým požadavkům, byly vypočtené parametry tepelného prostupu obvodového pláště oproti minimálním normovým požadavkům pětikrát až desítkrát vyšší, proto se od počátku prací uvažovalo o jejich zásadním zlepšení, které však mělo odpovídat historické stavbě.

Technicky snadné bylo zateplení podlah a střechy, výplně otvorů se předpokládaly nové. Pro charakteristickou fasádu s bohatou bosáží však neexistovalo řešení, které by nepoškodilo vzhled, proporce a které by zachovalo tradiční štukované provedení. Koncepčně bylo tedy postupováno v souladu s platnými právními předpisy, kdy veškeré nové součásti obvodového pláště mají své tepelněizolační vlastnosti na úrovni normou doporučených hodnot a původní konstrukce obvodových stěn tak mohly zůstat, při vyloučení kondenzací, zachovány ve svých

parametrech. Dílčím zlepšením parametrů obvodového zdiva bylo důsledné užití tepelněizolačních omítek a účinná sanace, která výrazně snížila vlhkost zdiva a tím i prostup tepla stěnami.

Při zvažování efektivity navržených úsporných opatření se vycházelo ze stávajících provozněekonomických ukazatelů. Náklady i energetická potřeba byly pro porovnání následně přepočteny na užitnou a vztažnou plochu budovy a porovnávány s různými normovými požadavky.

Spotřeby energií stavbou před rekonstrukcí byly poměrně stabilní a ukazují celkem vyrovnanou výši nákladů za roky 2010 až 2013. Velký je však rozdíl v jednotkových cenách za kWh/GJ tepla a elektřiny – u tepla to bylo meziročně až 35 %, u elektřiny okolo 15 %, což výsledné provozní náklady ovlivňovalo více než kolísání vlastní spotřeby ve sledovaném období.

Měrná spotřeba energie a vliv provedených opatření

Vytápěná plocha původní radnice byla cca 400 m², energeticky vztažná plocha 677 m² – masivní zdivo představuje cca 40 % půdorysné plochy, což velmi zkresluje porovnání v přepočtu měrné spotřeby energie mezi užitnou a vztažnou plochou. Stavebník měl podrobné záznamy o spotřebách z minulých let, které byly výborným podkladem pro úvahy o potenciálním přínosu úprav. Prostým vydělením průměrné spotřeby (za roky 2010 až 2013) 39 130 kWh/rok vztažnou plochou vyjde cca 58 kWh/m²·a, což je překvapivě nízká hodnota, jen málo se lišící od požadavku na současné nízkoenergetické domy. Málokdo by ji u budovy staré 200 let před provedením úprav očekával, výrazně se tak v tomto případě projevuje podíl započtených konstrukcí. Přepočtením na užitnou vytápěnou plochu pak vychází názornější hodnoty okolo 100 kWh/m²·a.

Provedením všech navržených opatření (zateplením střechy a podlah, odvlhčením zdiva, regulací otopné soustavy, instalací nuceného větrání s rekuperací atd.) se jednak zvýšil uživatelský komfort, ale zároveň se dalo objektivně předpokládat snížení celkové energetické spotřeby. Soustředíme-li se na faktor využívání obnovitelné a neobnovitelné energie – o který by nám mělo jít především – pak se v uvedeném případě velmi pozitivně projevuje napojení na centrální zdroj tepla na biomasu.

Po roce provozu jsou dostupné údaje ke spotřebě, která představuje cca 63 MWh tepla a 18,9 MWh elektrické energie (období 09/2016–09/2017).

Nárůst spotřeby elektřiny je nevýrazný, což dokládá efektivní řešení osvětlení a nízké energetické nároky instalovaných zařízení (výťah, VZT jednotky), přepočteno na měrnou plochu to však představuje velice zajímavou úsporu přesahující 30 %! U spotřeby tepla je nárůst znatelný, ale plně koresponduje s výrazným rozšířením užitné (a vytápěné) plochy radnice (půda a bývalý průjezd).

Při aktuální užitné ploše 729 m² tak vychází měrná potřeba tepla na 86 kWh/m²·a, takže proti předešlému stavu je to pokles o cca 15 %. Není to výrazné snížení, návrh však obdobnou hodnotu předpokládal. Zároveň je nutno zohlednit více faktorů – jednak podprůměrně chladné měsíce v zimním období 2016/2017, přetrvávající vliv vlhkosti v mokrych procesů stavby v původních stěnách, snižující jejich tepelně-fyzikální parametry, a jde též o uživatelské seznamování se všemi systémy budovy i způsoby jejich regulace. Z toho důvodu lze v dalších letech oprávněně očekávat další pokles hodnot spotřeby tepla.

V současné době proto půjde o dlouhodobé sledování spotřeb a jejich průběžné vyhodnocování. Porovnáním s předešlými spotřebami lze vyhodnotit skutečnou efektivnost provedených opatření a všechny tyto údaje by pak měly posloužit odborníkům z oborů energetiky, stavebnictví a legislativy při dalším zpřesňování metodiky a kalibraci používaných výpočtových modelů.

* Identifikační údaje stavby Název: Radnice a knihovna v Kardašově Řečici

Stavebník:

město Kardašova Řečice Návrh: ATELIER Žiška, s.r.o. Autoři architektonického řešení:

Ing. arch. Jakub Žiška, Ing. arch. Pavel Šmelhaus

Zhotovitel:

Spilka a Říha, s.r.o.

Stavbyvedoucí (vedoucí výroby):

Ing. Milan Svoboda

Doba výstavby:

03/2015–06/2016

Náklady včetně interiéru:

cca 30 mil. Kč

Technické údaje Zastavěná plocha:

329 m²

Užitná plocha:

729 m²

Obestavěný prostor:

3979 m³

O autorovi| Ing. arch. Jakub Žiška, Ing. arch. Pavel Šmelhaus, Ing. arch. Jakub Žiška ATELIER Žiška, s.r.o. Ing. arch. Pavel Šmelhaus Atelier ARS spol. s r.o.

Architekt Kloda: Praha by přežila, kdyby nebyla na seznamu UNESCO

Téma: Česká komora architektů
1.2.2018 euro.cz Strana 0 Praha
Hana Boříková

Před koncem loňského roku se v Praze odehrála bez valného zájmu médií konference, na které představitelé OECD hovořili o kladech a záporech města, o jeho potenciálu a doporučeních, jak jej využít. „Když nebudeme umět výsledky takových průzkumů a srovnání používat, těžko se budeme moct porovnávat se západním světem,“ soudí architekt Martin Kloda, zakladatel obecně prospěšné společnosti Člověk a prostor, která se věnuje popularizaci architektury a urbanistických témat.

Na konferenci OECD o správě a využití území, která se konala v Praze před koncem loňského roku, zazněla řada doporučení pro metropoli. Vystoupili na ní řečníci, kteří promluvili o zkušenostech z jiných měst. Jaký závěr jste si odnesl z konference vy?

OECD nabízí ve studii z roku 2017 podrobné srovnání přístupů ke správě a využívání území v pěti zemích (Česko, Polsko, Nizozemí, Francie, Izrael), zpracované vždy pro konkrétní města a regiony, a seznam obecných doporučení. Mě osobně překvapilo, že o výstupech studie OECD mluvili naši hosté z Amsterdamu na konferenci věnované městům a krajině už v říjnu 2017. Workshop ke zprávě OECD se v Praze uskutečnil o 14 dní později a nevím o tom, že by se výsledky studie nějak výrazněji zveřejnily nebo reflektovaly. Myslím si, že když nebudeme umět výsledky takových průzkumů a srovnání používat, těžko se budeme moct porovnávat se západním světem.

Mluvílo se tam o suburbanizaci. To období patrně zdaleka nemáme za sebou, respektive z okrajových částí města se lidé stěhují do Středočeského kraje. Do Prahy dojíždí 180 tisíc Středočechů. Vyhánějí Pražáky vysoké ceny bytů nebo sen o vlastním domě?

Studie říká, že zastavujeme volnou krajinu dvakrát rychleji ve srovnání s celoevropským průměrem. Ten trend má více příčin, mezi které patří i nálady obyvatel. Útěky z měst a návraty do nich se cyklicky střídají. Daleko významnější je, že všechny evropské metropole rostou. To přináší nároky na výstavbu stejně jako zachování a využívání krajiny. Zvýšené nároky se odrážejí v růstu cen. Situace Prahy je specifická v tom, že je to jediný

výrazně rostoucí region v Česku a že navíc neumíme rozvoj a využívání území spravovat stejně dobře jako jiné metropole.

Co může Praha proti tomuto trendu dělat?

Existují přímé a nepřímé nástroje. Mezi ty přímé patří zejména povolování staveb, územní a strategické plánování. Praha má schválený Strategický plán a nové Pražské stavební předpisy, dokončuje přípravu nového územního plánu nazvaného Metropolitní plán. Zpráva OECD to oceňuje jako dobrý základ, ale zdůrazňuje nezbytnost naplňování vytyčených cílů.

Nepřímé nástroje mohou ovlivňovat zájmy a chování skupin společnosti. Patří mezi ně daňové a fiskální politiky, ale též energetické, zemědělské, dopravní a další politiky. České rozdělení kompetencí je přísně hierarchické, takže tady se Praha neobejde bez pomoci na vládní úrovni.

Třetí oblast je schopnost společných dohod mimo úzce specifikovaný rámec legislativních postupů. Řadu věcí Praha nevyřeší bez úzké spolupráce se Středočeským krajem a blízkými městy a vesnicemi.

Realitní bublina v Pařížské: byt v centru Prahy vyjde až na 260 tisíc Kč za metr

Myslím, že už zazněla nějaká myšlenka na metropolitní region (Praha + Středočeský kraj). Zatím asi funguje spolupráce jen v rámci ROPID...

ROPID je dobrý příklad. Spolupráce se rozvíjí i v jiných oblastech, třeba v přípravě Pražského okruhu. Ve srovnání se západní praxí nám ale skutečně regionální uvažování zatím chybí. V samotné Praze žije asi 1,3 milionu obyvatel, ale ve funkční městské oblasti je to zhruba o polovinu více, 1,9 milionu. Pro správu tak velké oblasti nestačí jen společná politika hromadné dopravy.

Co samotná roztržitost Prahy? Zájmy celku jsou často v protikladu částí, jak to může fungovat? Ředitel IPR Ondřej Boháč říká, že každé město má své kloaky a o těch musí rozhodnout velká radnice, protože ty malé je logicky nechtějí....

Studie zařadila Prahu jako desátou nejfragmentovanější oblast v zemích OECD. Kromě struktury obyvatelstva (23 obcí na 100 000 obyvatel) k tomu přispívá, že Praha je zároveň město i kraj, má 57 různě velkých městských částí a ještě 22 správních obvodů. Město má vlastně tři úrovně správy a přes tisíc volených zástupců. To není akceschopný systém.

Téma, které rezonuje, jsou ceny bytů, které se stávají nedostupné už i pro střední třídu. Jedna z příčin je, že se nestaví, protože se nepovoluje. Ví se, že částečně je na vině nedostatečná legislativa... Co s tím?

Sílu pohnout se stavební legislativou samotná Praha nemá. Stálo velké úsilí udržet si vůbec možnost formulace vlastních stavebních předpisů. Připravovaný Metropolitní plán se setkával se silnou nedůvěrou ze strany nadřízeného MMR.

Česká stavební legislativa je myšlenkově zakotvena v 70. letech minulého století, v centrálně plánovaném hospodářství a představě dlouhodobě předvídatelného světa. Centrální plánování a předvídatelný konjunkturální svět 60. a 70. let patří dávno minulosti. Systém plánování, který byl ve své době na světové špičce, nezadržitelně zastaral. Západ na jeho proměnách pracuje kontinuálně už 40 let, navíc různé systémy a zvyklosti nejde prostě okopírovat.

Myslím si, že Praha potřebuje partnerství a podporu s dalšími velkými městy v republice, více pochopení a spolupráce ze strany vlády, a zejména kontakty a porovnávání s okolními evropskými metropolemi.

Jakou roli hrají občanské iniciativy a odpor veřejnosti proti stavění?

Češi jsou mistři světa v používání legislativy nezamýšlenými způsoby. Četl jsem, že se nové systémy testují proti zneužití u nás v Česku, protože když ani Češi nevymyslí nějakou kličku, je vysoká pravděpodobnost že systém může fungovat.

Ano, český legislativní řád se vyvinul k vytváření konfliktů a řešení problémů sporem namísto dohody. Současná legislativa tomu hodně nahrává. Když máte možnost zdržovat záměr obstrukcemi několik let, najdete dost lidí, kteří to využijí. Investorovi v tom vážnou peníze a zdržuje to naplnění jeho plánů. V bezvýhodné situaci může přistoupit na „výpalmé“. Dovedete si představit, kolik energie a peněz takový systém zbytečně odčerpává. Nedávno byl z racketeeringu konečně obviněn nějaký spolek na Karvinsku, ale to je jen špička ledovce.

Ceny bytů v Praze vzrostly za rok o pětinu, hlásí developeři

Z nimby se stávají banana...mají na to někde recept?

NIMBY efekty (not in my back yard) se skutečně posilují na BANANA (build absolutely nothing anywhere near anybody). Ten trend se objevuje všude a přisuzují jej částečně stárnutí populace, částečně zvětšujícímu se strachu z proměňujícího se světa. Že jsme v nějakém období proměny a na jeho konec nevidíme, je dávno známý fakt, o kterém psal soustavně například Zygmunt Bauman. Nevím, jestli mají někde recept, a nejsem si jistý, jestli bychom jej mohli aplikovat. Sice všichni patříme k jedné západní civilizaci, ale lokální zvyky, obavy a situace se liší na různých místech naší země nebo třeba Německa, natož po celé Evropě. Jednotný recept neexistuje, každý musíme pracovat na tom vlastním.

Čekají nás také "stanové" protesty jako v Izraeli, kde ti, kteří nedosáhli na přiměřený byt, začali campovat ve městech?

Doufám, že ne. Izrael zažívá bytovou krizi od roku 2011. My jsme si vlastní narůstající krize všimli asi před rokem, ale zatím jsme toho moc neudělali. Takže možnost vážného kolapsu tu samozřejmě je.

V téhle souvislosti je zajímavé, že západní metropole si většinou prošly zkušeností hlubokého úpadku. Například Kodaň úplně zkrachovala a Dánsko muselo vynaložit velké úsilí na její obnovu. Zkušenost akutního ohrožení nám chybí. Většinou jsme mohli hodit vinu na někoho jiného a očekávat, že tu situaci za nás vyřeší jiní. V tom vidím největší nebezpečí.

Nedostupné vlastnické byty jsou tématem po celé západní Evropě. Tam ale mohou bytový trh alespoň nějakým způsobem regulovat prostřednictvím nájemních bytů, které vlastní města. U nás ale má Praha jen drobky. Je tohle nebezpečné?

Na začátku ledna proběhla na IPR velice zajímavá debata „Byt za 7 milionů“. To že u nás výrazně převažuje vlastnické bydlení, je částečné riziko a částečně i důvod růstu cen: města se vlastních bytů zbavila a tím ztratila jeden z nástrojů ovlivňování vývoje. Významnější než forma vlastnictví je prudce rostoucí nedostatek bytů. Praha by měla podle demografického vývoje zahajovat ročně alespoň 6000 nových bytů a v rámci obnovy dalších 6000 rekonstruovat. To je 12 000 vydaných stavebních povolení ročně. A to se ani zdaleka neděje.

Luxusní studentské bydlení: kolej může být zážitek, a nejen otřesný

Myslíte si, že by Praha měla nastartovat výstavbu vlastních bytů? A jak na to, když jako investor patrně selže?

Asi měla, když vzhledem k povolovacím lhůtám se taková aktivita projeví nejdříve za osm až deset let a vzhledem k složitým postupům výběrových řízení je veřejný sektor schopný realizovat stavby minimálně o 15 až 20 procent draž než sektor soukromý.

Vedle vlastní výstavby je spíš důležitá příprava pozemků. Praha má ve srovnání s evropskými městy obrovské vnitřní rezervy, které neumí ani odblokovat pro výstavbu, natož aby tu výstavbu koordinovala nebo dokonce sama prováděla. Praha by měla mít strategický cíl a ten musí umět dlouhodobě naplňovat.

Třeba v Mnichově je běžné, že z developerského projektu je 30 procent sociálních bytů s nějakým regulovaným nájmem. Mohla by být i tohle cesta pro Prahu?

V Mnichově už přišli na to, že tahle politika vytváří město jen pro bohaté a pro chudé. Střední třída nemá ani peníze na drahé byty, ani nárok na sociální benefity, je vytlačována na předměstí. Takže spíše než o sociálním bydlení se dnes mluví o dostupném bydlení. To může mít různé formy, vedle soukromé nebo veřejné výstavby třeba nějakou formu družstevního vlastnictví, na kterou jsme tu trochu pozapomněli.

Už víme, že je dobré stavět uvnitř města a hustěji než na okraji. Ve městě máme sto Václaváků v brownfieldech, přitom jediným, kde se začne v dohledné době stavět, je Smíchov. Všude jinde se dělají desáté, dvacáté studie v pořadí. Exprimátor Hudeček si myslí, že by ta území měla mít své koordinátory...

Snažili jsme se v loňském roce uspořádat mezinárodní workshop na tohle téma ve Vysočanech na území Pragovky. Vzniká tam nový kus města po částech podle vlastnictví pozemků, v podstatě bez koordinace. To je vlastně hrozné plýtvání s potenciálem. Podobných míst je v Praze celá řada a je téměř nemožné se na potřebě koordinace s politiky domluvit. Koordinace Smíchova je součástí soukromého developmentu.

Zajímavé je, že jsme podobný projekt kreslili v 90. letech v D. A. Studiu a podle něj se soukromými investory transformovali areál Tatrov Smíchov. Schopnost naší správy koordinovat významné městské projekty se od té doby téměř neposunula.

OECD upozorňuje na nebezpečí prostorové sociální segregace. Myslíte si, že v Praze existuje?

Zpráva to hodnotí jako možnost budoucího rizika. Nedostatek bytů zvedá cenovou hladinu všeobecně, ale patrně zvýrazní i rozdíly mezi různými částmi města a předměstí. Existující riziko je vystěhovávání lidí zakládajících rodiny za hranice města a výstavba uzavřených a segregovaných „gated areas“ uvnitř města.

Praha slaví čtvrt století v UNESCO. A hledá cestu, jak dál

I na konferenci o UNESCO zaznělo, že management péče o památky UNESCO se těžko dělá bez toho, aby existovala bytová politika města. Ono asi když ji nemá stát, nemusí ji mít ani města, já si ale myslím, že na to brzy dojedeme, respektive někteří slabší...

Praha má třetí největší rozlohu památkové rezervace UNESCO na světě a absolutně největší ochranné pásmo chráněného území. To jsou významné limity možného rozvoje. Naštěstí má Praha taky velké plochy transformačních území mimo ochranné pásmo památkové rezervace, mezi centrem a periferií. Tam se bude soustředit rozvoj.

Je UNESCO pro Prahu více plus než minus? Ohrožené nejsou tolik monumenty, jako vertikály - běžný autentický život, zaznělo na téhle konferenci....

Praha není jediné turistické město na světě, takže na rostoucí turismus se nemůže vymlouvat. Řada jiných měst umí s touhle výzvou pracovat. Důležitá je kompozice města: Krása Prahy byla vždy založená na kontrastech štíhlých vertikál a výrazných horizontál. To je její pověstná „stověžatost“.

Není diskuze o tom, že by se centrum nemělo výškově proměnit. Na druhou stranu i centrum potřebuje kontinuitu vývoje, bez současných staveb se stane zakonzervovaným skanzenem. Pro Prahu je zásadní správa čtvrtí v ochranném pásmu rezervace a transformace území za tímto pásmem. UNESCO není žádný deus ex machina. Musíme si umět zvolit strategii a tu pak naplňovat. Takhle to dělají všichni.

Co naopak nezaznělo, je, jestli budeme následovat Vídeň, pokud budeme chtít v Praze stavět výškové budovy. Jak to vy vnímáte?

Vídeň je spolková země Rakouska, je tedy v jiné vyjednávací pozici než Praha. Vídeň z pohledu městské krajiny následovat taky nemůžeme, protože leží v rovině, zatímco Praha v kopcích a údolích. Vídeň se právě dostala na listinu ohrožených památek UNESCO kvůli přestavbě vybombardovaného území s poněkud dožilou zástavbou ze 70. let minulého století. Ten problém je čistě technokratický, protože kousiček z té parcely leží za hranicí chráněného území UNESCO. Tu hranici kdysi někdo nakreslil, ještě než tam ty domy stály. UNESCO chce postupovat exemplárně a hrozí Vídní vyškrtnutím za projekt, který současný stav ve skutečnosti zlepšuje. Vídeň se drží své strategie a sebevědomě vyjednává. A v tom ji musíme následovat.

Developer Sekyra: Dostupným bydlením zabráníme odlivu mozků

V tuhle chvíli se mluví o věžích Josefa Pleskota na Pankráci. Jak může ovlivnit jedinečnost chráněného historického centra Prahy další tři zuby na pláni?

Část naší společnosti je postižená selektivní slepotou. Když se podíváte na Petřín, stojí tam ošklivá telekomunikační vysílačka převyšující Petřínskou rozhlednu, jenomže lidi ji berou jako technokratickou nutnost a ve svém vnímání ji odfiltrují, jako by nebyla. To je vlastně obranný mechanismus našeho mozku, jinak bychom se zbláznili.

Na Pankráci stojí výškové stavby, podobně jako Prahu obepíná hradba vysokých sídlišť. Panorama první poloviny 20. století dávno neexistuje, ale část společnosti se tváří, že ano. Pankrác je transformační území, dobře dostupné, za hranicí ochranného pásma UNESCO. Jeho dotváření Praze kompozičně prospěje. Nekoordinované osamělé zuby město rozkládají, to je dnes krásně vidět třeba na příkladu Kyjeva.

Proč je UNESCO nebo spíše některá skupina lidí, která jej reprezentuje, tak alergická na výškové budovy, zatímco "hmota" jí patrně nevadí. Nebo se mi to zdá?

To je zajímavá otázka. Často se objevuje požadavek stavbu snížit a přitom nevadí její plošné rozšíření. Jenomže architektonický návrh je komplexní, úpravy vám mění proporce stavby i její vztah k okolí. Výška je ale snadno měřitelný parametr, na rozdíl od proporcí a kompozice. Možná proto se k ní konzervátoři tak upínají.

Pokud se nepletu, tak Svatý Vít nesměl mít za Rakouska vyšší věž než Stefansdom. Proto má takovou přípláclou barokní báň posazenou na daleko výše koncipované gotické věži. Takže je tu i jistá tradice...

Co by se podle vašeho názoru stalo, kdyby Praha v UNESCO nebyla?

Asi nic moc významného. Drážďany o členství usilovaly a pak byly po pěti letech vyškrtuty. Není to ale jen věcí města Prahy, protože UNESCO komunikuje na vládní úrovni, s ministerstvem.

Není už toho cestovního ruchu na pár kilometrech čtverečních příliš? Měl by se nějak regulovat a mělo by se "něco" dělat s centrem města?

Když si zajedete do Milána, Hamburku nebo Amsterdamu, můžete se pohybovat po městě kdekoliv mimo nejužší centrum a užívat si to. Nejsme jediná turistická destinace na světě. Problém nastane, když se z Prahy stane zakonzervovaný skanzen a kulisa pro fotoaparáty.

<https://www.euro.cz:443/praha/architekt-kloda-praha-by-prezila-kdyby-nebyla-na-seznamu-unesco-1392372>

Zástupci profesních komor jednali s premiérem Babišem o EET

Téma: Česká komora architektů
1.2.2018 kurzy.cz Strana 0 Podnikání

Ve středu 31. ledna 2018 se předseda vlády Andrej Babiš setkal na Úřadě vlády se zástupci ze zákona zřízených profesních komor. Jednal s nimi o elektronické evidenci tržeb, růstu administrativy, podmínkách podnikání i komunikaci s úřady či o státní pod...

Ve středu 31. ledna 2018 se předseda vlády Andrej Babiš setkal na Úřadě vlády se zástupci ze zákona zřízených profesních komor. Jednal s nimi o elektronické evidenci tržeb, růstu administrativy, podmínkách podnikání i komunikaci s úřady či o státní podpoře pro menší zaměstnavatele. Setkání se zúčastnila také ministryně financí Alena Schillerová.

Ministerstvo financí v současné době finalizuje novelu zákona o elektronické evidenci tržeb, kterou projednalo i se zástupci největších podnikatelských svazů a asociací. Jedním z výsledků jednání je mimo jiné off-line alternativa EET pro drobné živnostníky či poplatníky, kterou nyní ministerstvo dále rozpracovává.

Z oblasti elektronické evidence tržeb byla řeč také o dopadu na uzavírání provozů, které se nepotvrdily, či o pozitivním vlivu na vývoj mezd. Premiér Andrej Babiš uvedl, že v odvětví ubytování, stravování a pohostinství, kde bylo EET zavedeno, rostla průměrná mzda meziročně za první tři čtvrtletí roku 2017 nejrychleji ze všech odvětví, a to o 12,6 procenta. Projekt EET vyjádřily podporu i významné podnikatelské asociace, včetně Asociace malých a středních podniků a živnostníků, Svaz obchodu a cestovního ruchu, Hospodářská komora a

další. Také nález Ústavního soudu potvrdil, že zákon o EET není protiústavní, ale je legitimním nástrojem ke kontrole daňových povinností a správě daní.

V rámci zjednodušení administrativy zástupci profesních komor mluvili také o Všeobecném nařízení o ochraně osobních dat v EU známém pod zkratkou GDPR či protipadělkové směrnici.

Za profesní komory se setkání zúčastnili představitelé České lékařské komory, České lékárnické komory, Exekutorské komory ČR, České komory architektů, Českomoravské komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, Komory patentových zástupců ČR, České stomatologické komory, Komory daňových poradců ČR, Komory veterinárních lékařů ČR, České advokátní komory a Komory auditorů ČR.

Premiér Andrej Babiš se se zástupci ze zákona zřízených profesních komor domluvil na pravidelných jednáních, které se budou konat jednou za čtvrt roku. Každé setkání bude zaměřeno na jedno konkrétní téma a bude se ho kromě premiéra účastnit i příslušný ministr.

<https://www.kurzy.cz/zpravy/444818-zastupci-profesnich-komor-jednali-s-premierem-babisem-o-eet/>

Stavíte nebo měníte firemní prostory? Architektura a design jsou dobrá reklama

Téma: Česká komora architektů
1.2.2018 podnikatel.cz Strana 0
Jana Bohutínská

Firmy s netradičními a moderními prostory poutají pozornost zákazníků i (potenciálních) zaměstnanců. Je to možnost, jak se odlišit a získat konkurenční výhodu.

Jak tedy nad architekturou a interiérovým designem přemýšlet, aby se vyplatily? Zeptali jsme se podnikatelů, kteří s tím mají zkušenost, i odborníka na design.

Cítit se v práci jako doma

V prvotním návrhu chtěli ve firmě Brusivo v Rokycanech kanceláře vytvořit vestavkem do montované haly. Podobně, jako kanceláře původní. Nic speciálního tedy zpočátku neplánovali. Při diskuzi nad plány jsme si však řekli, že v práci trávíme víc času než doma, kanceláře budeme využívat desítky let, a proto je uděláme tak, abychom se v nich jako doma cítili. A rozdíl v investici (nakonec ne nijak výrazný) se během let stejně rozpustí, vysvětluje pro server Podnikatel.cz Radek Komasa, jednatel a CEO společnosti Brusivo, proč nakonec změnili plán, oslovili architektky (Zábran Nová architekti) a požádali je o návrh pěkné a funkční administrativní budovy.

A fakt, že vybudovali kvalitní pracovní prostředí, se jim teď ve firmě podle Radka Komase vrací. Sehnat nové a kvalitní zaměstnance je aktuálně problém, ale dobré pracovní prostředí bývá, jak tvrdí, argumentem, proč noví zaměstnanci práci přijmou a ti stávající z firmy neodejdou.

Čtete také: Nejsou lidi? Sami šéfové teď musí jít při náborech s kůží na trh

Nové kanceláře se objevily také v soutěži Česká cena za architekturu. Radek Komasa tvrdí, že se sice nedá říci, že by je cena nějak více zviditelnila. Samotná stavba ale vliv má. Pozitivní dojem z pěkné architektury posiluje dojem solidní firmy se silným zázemím a dodává nám důvěryhodnosti při jednání s partnery, uvádí a dodává, že s odstupem dvou let od kolaudace hodnotí rozhodnutí postavit architektonicky kvalitní budovu jednoznačně kladně.

Než přivzete odborníka, vše si promyslete

Tomáš Kratochvíl, managing partner a sommelier baru U Staré studny, má zase aktuální zkušenost s přípravou nových interiérů ve spolupráci se zkušenou designérkou Gabrielou Votýpkovou ze studia Finhound & Burg. Cílem bylo zatraktivnit prostředí, dát mu svěží nádech a barvu. Chtěli jsme, aby byl bar v rámci Prahy skutečně

výjimečný, kosmopolitní a připomínal lounge bary v Londýně, které jsou prostě nezaměnitelné, prozrazuje Tomáš Kratochvíl, co bylo hlavním impulsem ke změně.

Objasňuje, že si ke spolupráci vždycky vybírají profesionály, kteří rozumí svému řemeslu. Proto jsme se rozhodli oslovit designérku, za kterou jsou vidět skvělé reference v gastro prostředí a s jejímž stylem jsme se ztotožnili, dodává. Z vlastní zkušenosti firmám doporučuje, aby dřív, než designéra osloví, věděly alespoň přibližně, co chtějí, jaké mají vlastní představy a nakolik se chtějí nechat ovlivnit kreativitou designérky nebo designéra.

Čtěte také: Představte si, co chcete realizovat. Vizualizace vám v podnikání pomůže

Promyslet a sepsat si základní obrysy projektu dřív, než začne firma spolupracovat s designérem, doporučuje také Radim Tuček, design a brand konzultant z organizace CZECHDESIGN. Je podle něj třeba konkrétně promyslet, jaký je cíl projektu, na koho cílí a co má přinést. To platí pro produktový design stejně jako pro interiér. Šikovný nástroj při spolupráci s kreativci je moodboard – pomocí takové inspirativní obrázkové směsi stylu, který se vám líbí, dokážete předat často mnohem více než tisícem slov, radí.

Zážitek, vyšší produktivita práce i propagace

Přínos kvalitního interiéru je přitom podle Tomáše Kratochvíla v případech baru hlavně v zážitku pro hosty. Pohodlnost sedacího nábytku přispívá k delší době, kterou chce zákazník strávit v podniku. A ruku v ruce s tím jde i ochota k vyšší konzumaci. Pro personál je pak takové prostředí příjemnější, prestižnější a přispívá i ke spokojenosti a vyšší produktivitě zaměstnanců, dodává další hledisko ve prospěch profesionálního interiérového designu.

Nehledě na to, že se dá takový interiér dobře využít k propagaci. Interiér, který vypadá lákavě a je fotogenický, totiž, jak tvrdí, umožňuje lepší propagaci jak na internetu, tak v tištěných médiích. Více zaujme a zvyšuje se množství impulzivních návštěv hostů, kterým se spontánně zalíbil interiér a třeba ani neznají naše konkrétní produkty, za kterými zase chodí stálí hosté, uzavírá.

Čtěte také: Jak se stát úspěšnější firmou? Buďte kreativní a nebojte se

Radim Tuček shrnuje, že prostředí firmy má vliv na člověka, ať člověk chce nebo nechce. A design podle něj uživatele kultivuje. Uvedu to na příkladu pošty – v místě mého bydliště zavřeli starou poštu, otevřeli novou moderní v jiné budově. To, jak teď já jako klient poštu vnímám, se samozřejmě změnilo výrazně k lepšímu, ta organizace působí najednou moderněji, čistěji, přívětivěji, vypráví vlastní zkušenost. Za nejzajímavější efekt však považuje to, že i zaměstnanci se na nové poště chovají jinak – vlídněji, uvolněně. A zkušenost s firmou je pak pro návštěvníka úplně jiná. Značku vnímají zákazníci komplexně, i firemní budovy a interiéry se na ní podepisují – vše by mělo být v souladu, dodává.

Investice, která se mnohonásobně vrátí

Investice do designu se totiž podle Radima Tučka vyplácí. Připomíná výpočet, který přinesl britský Design Council: jedna libra investovaná do designu se firmám vrátí 20krát. Přínos designu a architektury pro firmy přitom vidí v různých oblastech – HR, PR, efektivita práce. Moderní zaměstnavatelé jako Google nebo Avast se přetahují o zaměstnance i za pomoci designu svých kanceláří. Moderní přátelské kancelářské prostředí je komunikované jako jeden z benefitů, vysvětluje s tím, že právě pracovní prostředí těmto firmám přináší i spoustu publicity zdarma – jsou totiž jiné a jejich kanceláře nejsou nudné.

A doplňuje i jeden ryze domácí příklad, jakým je firma mmcité z Moravy, která vyrábí městský mobiliář. Poukazuje na to, jak její sídlo prezentuje celou filozofii firmy, která je založená na moderním designu. V takovém prostředí pak působí i samotné výrobky při prezentaci zcela jinak, než kdyby si je zákazníci prohlíželi v běžné halové stavbě, tvrdí.

<https://www.podnikatel.cz/clanky/stavite-nebo-menite-firemni-prostory-architektura-a-design-je-dobra-reklama/>

Martin Rajniš

Téma: Česká komora architektů
30.1.2018 Xantypa Strana 28 Architekt
MAGDALENA ŠEBESTOVÁ

Příběh české rozhledny v Jeruzalémě

Architekt Martin Rajniš umí překvapit – po uvedení knihy svých originálních memoárů (PĚTADVACET TISÍC DNŮ VZPOMÍNEK, Argo), která patřila k bestsellerům roku 2016, a inauguraci velkolepé dřevěné vzducholodi Gulliver, majestátně plující nad pražským centrem umění DOX, vystavěl v roce 2017 za značného zájmu médií v samém centru Jeruzaléma rozhlednu Ester. Tento výjimečný projekt – dřevěná rozhledna je první stavbou svého druhu v Izraeli – patřil po formální stránce k složitějším Rajnišovým dílům. I proto jsem v zahradě jedné izraelské vily zaznamenala pro čtenáře Xantypy autorovo vzpomínání na to, jak se krásná Ester rodila.

Jsme na konci dobrodružné cesty a já, víc než kdykoliv předtím, cítím vděčnost ke všem, kdo umožnili úspěšné dokončení tohoto složitého, ale úžasného projektu.

Myšlenka postavení věže v Izraeli vznikla už v roce 2014, ale uskutečnila se až o tři roky později. Projekt byl od začátku dost dobrodružný i proto, že jeho finanční krytí bylo, mírně řečeno, dost problematické. Já ale, přiznávám, nedokázal odolat vábení „města měst“ s tisíciletou historií, kde bych mohl postavit první vyhlídkovou věž v moderních dějinách země. Toužil jsem všechny přesvědčit, že soužití naší dřevěné stavby s bílým kamenným městem není nemožné. No a pak jsem taky chtěl Izraelcům dokázat, že my Češi nejsme žádný „ořezávátka“, takže jsem nakonec odvážně zavelil: „Jdeme do toho!“

Asi bych měl hned v úvodu říct pár slov o svém vztahu k téhle malé a hrdé zemi a jejím lidem. Je to totiž národ, který v mých očích dělá to, co by měl dělat každý národ: stará se o své příslušníky a z totálně vyprahlé a zanedbané země dělá něco, co se místy podobá ráji. Navíc, což není zanedbatelné, dokáže desetitisíce svých studentů udržet na nejlepších světových univerzitách a má s nikým nesrovnatelný vysoký poměr mezi počtem svých obyvatel a počtem Nobelových cen. Na rozdíl od Izraelců si my Češi moc nevěříme – nemáme v sobě dobrodružnou krev a vůli k úspěchu. Ale já teď řeknu něco, co snad trochu podpoří naše národní sebevědomí: vězte, že v Izraeli má Česko (jako bohužel momentálně málokde ve světě) výborný zvuk.

Ale zpět k Ester. Moje vzrušení z projektu ještě vzrostlo, když jsem zjistil, že věž by měla stát na kopci v samém srdci nového města, v rozlehlé zahradě Hansen Housu, historické budovy, kde byla v 19. století nemocnice pro pacienty s leprou, a dnes tam sídlí významné kulturní centrum. Kromě mých osobních pohnutek se navíc celá akce jevila jako důstojný způsob, jak oslavit blížící se výročí sta let od založení Československa a sedmdesátí let od založení státu Izrael.

Základní architektonický nápad je velmi jednoduchý, vychází z tvaru kaktusu, který je, když rozkvetne, ve své houževnatosti a ježatosti dojemně krásný. To mi připadalo symbolické – kombinace něhy a odhodlanosti je totiž podobná charakteru lidí, které jsem v Izraeli potkal. A navíc: kaktus, hebrejsky sabra, se tady říká lidem, kteří dokážou měnit poušť v rozkvetlou zahradu! Takže jsme stavěli „sabra“, abychom oslavili lidi, kteří měli sílu, odvahu, tvrdost, ale zároveň i lásku a něhu ke své zemi.

Samozřejmě jsme věnovali maximální pozornost tomu, aby vzniklo dílo odpovídající nejpřísnějším evropským i izraelským bezpečnostním parametrům. U nás v Čechách je dřevo běžný materiál, ale v tamějších končinách je jakákoliv stavba ze dřeva opravdovým unikátem, takže jsme museli být dvojnásob obezřetní.

Aby byl projekt co nejlíp realizovatelný, vyrobili jsme v Čechách jednotlivé segmenty tak, aby se daly umístit do dvou kontejnerů, poslat přes moře a v prostorách zahrady složit do kýženého tvaru. A pak, když byli čeští montéři i věž konečně na místě, nastalo něco, nad čím místní žasli: parta šesti českých chlapů dokázala věž postavit za pouhých devatenáct dnů! Nadšení Izraelci se obdivně ptali: „Jsou to montéři nebo kouzelníci?“ Český dělník se v Izraeli stal pojmem a je úsměvné, že jediný vážnější problém, který během stavby naši kluci měli, bylo to, že se pokoušeli pracovat i o šábesu. To se pravověrným Židům vůbec nelíbilo a zavolali na ně policii, která je přinutila práci přerušit. A pak že „zlatý český ručičky“ už neexistují!

Dělám tohle řemeslo půl století a vím, že podobná stavba, organizovaná v tak překotném tempu, v tak atraktivním a zároveň komplikovaném prostředí, je nesmírně obtížná. Každá stavba s sebou nese určitý étos a to, za jakých podmínek a s jakými lidmi vzniká, je moc důležité. Měl jsem velkou kliku, že se na projektu Ester podíleli sami milí a nadšení lidé a zároveň výsostní odborníci, se kterými byla prostě radost pracovat. To díky nim jsem mohl nakonec přijet do Izraele sklídit plody vítězství!

Na tomhle projektu jsem si uvědomil jednu věc, a to že architekt často supluje roli veřejných institucí. Neměla by to být spíš politika a ti, co ji dělají, kdo dává lidem impulsy, důvody a zajišťuje pro ně podmínky k tomu, aby úspěšně spolupracovali na mezinárodní aréně? Mělo by přece být samozřejmou povinností politiků

iniciovat projekty, během nichž se příslušníci různých národů, národností a náboženství líp poznají právě při práci, kde založí celoživotní přátelství. Měli by přitom možnost přesvědčit se na vlastní kůži, že přes různé odlišnosti jsou si v těch nejpodstatnějších lidských věcech podobní. Věž Ester je toho pádným důkazem.

Kdybych byl vojevůdce, zvolal bych: „Vítězství!“ To, co jsem zažil při příjezdu do Jeruzaléma, kdy už věž několik hodin stála v celé své kráse, vzalo i mě, ostříleného harcovníka za srdce: v zahradě plné staletých olivovníků se tyčila dřevěná konstrukce Ester a vytvořila něco, co lidi skutečně oslovuje. Jak bych ji čtenářům nejlíp přiblížil? Je silná, ale zároveň pokorná. Oblá, ale plná energie. Má v sobě překvapivé průhledy a demonstruje sílu a logiku konstrukce. A když člověk vystoupí na vrchol, naskytne se mu pohled na oba Jeruzalémy: na pravé straně se rozprostírá stará židovská část, vlevo zase ta arabská. Tahle symbolika je ale kouzlo nechtěného...

Asi nemusím zdůrazňovat, že jsme všichni byli přátelé už při zahájení práce, ale po jejím dokončení je naše přátelství ještě mnohem silnější. A co víc, do našeho souručenství přibyla řada nových izraelských kamarádů. Stalo se prostě to, co je pro mě hodnota nejvyšší – architektura stmelila lidi a udělala z nich nerozlučné přátele. Stavba jako cesta k přátelství, jako cesta k dobrým lidským vztahům, jako možnost porozumět si – takhle já si představuji přirozenou architekturu.

My všichni, kteří jsme se na projektu podíleli, jsme chtěli dát najevo, že Izrael je pro nás jakýmsi vzorem a nadějí, že i malá země se může (a má) odvážit vybojovat a udržet si to nejdražší – svobodu a nezávislost. Svůj podíl na vzniku věže Ester považuju za symbolické přihlášení se k téhle myšlence, a proto jsem se rozhodl svou práci na projektu Izraeli darovat. Takže závěrem mého vzpomínání dovoluji, abych připil všem, kdo tenhle malý zázrak umožnili. A naší milé Esterce připijím dobrým místním vínem s přáním, aby lidem přinášela tolik radosti, kolik jsme do ní my všichni společně vložili. L'Chaim, na zdraví, Ester!

Základní architektonický nápad je velmi jednoduchý, vychází z tvaru kaktusu, který je, když rozkvetne, ve své houževnatosti a ježatosti dojemně krásný. To mi připadalo symbolické.

PROF. ARCH. MARTIN RAJNIŠ

Narozen v roce 1944, architekt a urbanista, spoluzakladatel České komory architektů, absolvent ČVUT a AVU. Pod vedením významného architekta Karla Hubáčka (autora hotelu a vysílače na Ještědu) pracoval v slavném libereckém ateliéru SIAL. Je spoluautorem pražského obchodního domu Máj, českého pavilonu na Expo 1986 ve Vancouveru. Po roce 1989 byl ve vedení D. A. Studia, jehož nejrozsáhlejším dílem je stavba Nového Smíchova. Od roku 2002 se věnuje menším stavbám z přírodních materiálů: k jeho nejznámějším patří nová Poštovna na Sněžce, rozhledna a muzeum Maják Jára Cimrmana v Příchovicích v Jizerských horách, dřevěná vzducholoď Gulliver v pražském Centru současného umění DOX. Jako jediný Čech je laureátem mezinárodní Ceny za trvale udržitelnou architekturu (2014, Paříž). Je držitelem Ceny Ernsta Plischkeho (2014, Vídeň) a čtyř nominací na prestižní cenu Miese van der Roeho. V současné době vede ateliér Huť architektury Martin Rajniš. Architektura stmelila lidi a udělala z nich nerozlučné přátele. Stavba jako cesta k dobrým lidským vztahům, jako možnost porozumět si – takhle já si představuji přirozenou architekturu.

Foto popis| Za jeruzalémské noci vypadá Ester ještě majestátněji.

Foto popis| Rozlehlá zahrada Hansen Housu uprostřed Jeruzaléma nabídla české věži exotické zázemí olivovníků, cypřišů, pinií a opuncí.

Foto popis| Slavnostního otevření Ester se zúčastnil i tehdejší ministr kultury Daniel Herman, kterého Martin Rajniš zasvětil do tajů konstrukce.

Foto popis| Komponenty věže byly s přesností na milimetry vyrobeny v Čechách a sestaveny na místě.

Foto popis| Tým pěti montérů pod vedením technika a statika Z. Šrůtky se díky své profesionalitě a nasazení u místních těšil zaslouženému obdivu.

Foto autor| FOTO IVAN NĚMEC

O autorovi| ZAPSALA MAGDALENA ŠEBESTOVÁ

Obyvatele Dejvic čekají změny na Kulat'áku

Téma: Česká komora architektů

29.1.2018 Vaše 6 Strana 16 Veřejný prostor

Velké změny čekají Vítězné náměstí. Zastavěna bude proluka mezi ulicemi Verdunská a Jugoslávských partyzánů, vypsána navíc bude mezinárodní urbanistická soutěž na Vítězné náměstí v Praze 6. O vypsání soutěže rozhodli pražští radní. Soutěž bude řešit veřejná prostranství a také komplikované dopravní vztahy na náměstí. Soutěž na jedno z největších náměstí v Praze se vypíše k 15. dubnu.

Mezi hlavní problémy Vítězného náměstí, které z větší části náleží do katastru Dejvic a z menší pak do Bubenče, patří velké dopravní zatížení, které se v minulých letech zhoršilo zejména kvůli otevření tunelu Blanka. Zároveň samotné rozdělení náměstí nevytváří příjemné prostředí pro obyvatele Prahy 6. Nepřehledné dopravní křížení má za následek neustálý rizikový kontakt automobilů a chodců. Urbanistická soutěž by měla nalézt nejlepší možné řešení náměstí a tyto problémy eliminovat.

„Hlavním cílem připravované soutěže je zklidnit dopravu a vrátit prostor zejména obyvatelům Prahy. Mělo by tedy vzniknout náměstí, kde bude možné třeba posedět pod stromy nebo pohodlněji přestoupit na metro, autobus či tramvaj,“ uvedla Petra Kolínská, náměstkyně primátorky. Navržený postup dvoukolové soutěže umožní účast širokému spektru účastníků/architektů. Architektonicko-urbanistická soutěž bude vypsána jako dvoukolová a investorem následné realizace bude pražský magistrát. Ceny a náhrady výloh v soutěži jsou stanoveny na 3,3 milionu korun. Účast v porotě předběžně potvrdil britský architekt Peter Heath, autor londýnského Trafalgar Square.

„Návrh by měl oživit okolí Vítězného náměstí, ale zároveň by měl respektovat základní zásady původního plánu profesora Engela. Věřím, že tato výzva přiláká spoustu zajímavých návrhů z Česka i ze zahraničí,“ řekl Ondřej Boháč, ředitel IPR Praha.

O zastavění proluky mezi ulicemi Verdunská a Jugoslávských partyzánů rozhodli koncem prosince zastupitelé Prahy 6, když schválili prodej pozemků v tomto místě. Kupcem je skupina Penta a Kaprain, reprezentovaná společností Vítězné náměstí s.r.o. Prodej nejdříve schválilo pražské zastupitelstvo, poté ho následovalo to šestkové.

„Přes všechny porodní bolesti, které přípravu projektu provázely, si konečně troufám říci – Vítězné náměstí bude kompletní,“ komentoval to starosta Prahy 6 Ondřej Kolář (TOP 09). „Proluka, která doteď sloužila jako nevzhledná tržnice nebo ještě nevzhlednější parkoviště, dostane dle ujednání mezi městskou částí Praha 6 a investorem smysluplné využití. Je přece škoda, aby na takto atraktivním místě, v samém centru Prahy 6, stálo na bláto pár aut,“ doplnil.

Prodej pozemků na Kulaťáku se však neobešel bez sporů, a to kvůli ceně, za niž mají být novému vlastníkovi převedeny. Vypracovány byly dva posudky, jeden si nechala zpracovat městská část, ten stanovil cenu 120,3 milionu korun, druhý, který nechala vypracovat náměstkyně primátorky Petra Kolínská (SZ), hovořil o ceně 202,4 milionu korun. Šestka schválila prodej za cenu 120,3 milionu korun a součástí dohody s investorem je dále i splacení dluhu vůči radnici ve výši necelých 40 milionů korun.

„Vítáme zásadní přepracování projektu a jsme rádi, že nový návrh budovy odpovídá platným regulacím i charakteru území. Zároveň souhlasíme se základními parametry dohody mezi investorem a městskou částí. Detaily smluv v nás ovšem vyvolávají zásadní pochybnosti. Týká se to především ceny, za kterou by měla Praha 6 pozemky prodávat,“ uvedl Petr Píša, předseda zastupitelského klubu Strany zelených.

„Městská část by podle nás měla jednat jako řádný hospodář,“ řekl Pavel Weber, spolupředseda Strany zelených v Praze 6 s tím, že zbavovat se svého rodinného stříbra za cenu, která je zjevně nižší než tržní hodnota, je nehospodárné.

S cenou nesouhlasí ani Piráti Prahy 6. „Na jednání zastupitelstva hlavního města, které se k prodeji vyjadřovalo minulý týden, jsem navrhoval, aby byla minimální cena za prodej stanovena na 151 milionů korun. Zastupitelstvo bohužel tento návrh neschválilo,“ uvedl k tomu Viktor Mahrik, předseda Pirátů v Praze 6 a zastupitel hlavního města Prahy.

Rozdíl 80 milionů korun mezi posudky ale radnice odmítá s tím, že posudek náměstkyně Kolínské byl vypracován nesprávně třeba i proto, že znalec pro srovnání použil pozemky v centru Prahy (Spálená, Národní třída), které mají naprosto odlišnou hodnotu i rozlohu. „Potom se nemůžeme divit, že se mu těmito kroky, které zpochybnil i další znalec, podařilo cenu pozemku navýšit o téměř 82 milionů korun,“ komentoval rozdíl starosta Kolář.

„Přední odborník na oceňování nemovitostí, který pro nás magistrátní posudek analyzoval, navíc došel při hypotetickém výpočtu za použití stejných chybných metod a stejných dat, která použil znalec při zpracování posudku předloženého paní náměstkyní, k částce o celých 50 milionů korun nižší, než jakou stanovuje posudek paní náměstkyně. Z toho si každý může udělat obrázek o tom, jakou vypovídací hodnotu tento nový posudek má a že jeho výsledkem nemělo být zjištění skutečné ceny pozemků, ale spíš splnění uloženého zadání,“ doplnil.

V proluce na Vítězném náměstí, které vyprojektoval architekt Antonín Engel ve 20. letech 20. století, měla původně stát rozsáhlá kancelářská budova zvaná Lední medvěd, která se však nesešla s kladným přijetím od části veřejnosti i některých zastupitelů. Soud v červnu před třemi lety rozhodl, že při vydání územního rozhodnutí došlo k protiprávnímu navýšení koeficientů zastavěnosti a projekt byl zastaven.

Podle současného plánu na Kulaťáku vyroste bytový dům, který doplní kružnicový půdorys této části Vítězného náměstí. Pra -ha 6 zde dostane k dispozici přízemní část budovy, kterou využije pro potřeby radni -ce. Mají tady být však také obchody a služ -by s tím, že finance z pronájmů budou součástí rozpočtu městské části.

Ostrava potřebuje stavby, které ji budou reprezentovat, říká znalec architektury

Téma: Česká komora architektů
28.1.2018 patriotmagazin.cz Strana 0
Tomáš Svoboda

Mnohem více projektů, jako byla realizace multifunkční auly Gong, je třeba k tomu, aby Ostrava byla městem budoucnosti. Podle historika architektury a památkáře Martina Strakoše to primárně není otázka velkých financí, ale především zájmu o vytvoření nové identity, kterou, s nadsázkou řečeno, dříve „jednostranně zaměřený svalovec“, nadále hledá.

V záplavě oficiálních zpráv se zdá, že konečně svítá na lepší časy. Ostravané si mohou prohlížet působivé vizualizace k řadě projektů, avšak většina je zatím velmi vzdálena konkrétnímu výsledku.

Ať už se jedná o zástavby proluk v centru či konverze průmyslových objektů, společné je jedno. Střet mezi novou architekturou a starým světem, který představují ostravské památky. Nejen o nich a jejich významu pro rozvoj města bude řeč v rozhovoru Magazínu PATRIOT.

Za památky označujeme architektonicky cenné historické stavby. Jaký vztah k nim vlastně má dnešní Ostrava?

Vztah k památkám se v Ostravě vyvíjel velmi zajímavě. Do poloviny 20. století se město s památkami moc nespojovalo. Za významnou památku byl vnímán kostel svatého Václava s gotickým jádrem, ale jinak byla například dnes ceněná architektura druhé poloviny 19. století považována za něco překonaného. Doba tehdy byla ještě příliš mladá na to, aby lidé tyto stavby chápali jako památky. Teprve v 60. letech se začalo zejména na architekturu první poloviny 20. století nahlížet jinak. Na Ostravsku se takové tendence objevily v 70. letech, kdy se uvažovalo o záchraně krematoria, které stálo na starém městském hřbitově za dnešním Domem kultury. Mluvílo se také o bývalém obchodním domě Bachner, později Horník, který vznikl na základě projektu světoznámého architekta Ericha Mendelsohna. Řada staveb v Ostravě se pak stala památkami v 80. letech. Lidem došlo, že město má hodnotnou architekturu, což souviselo i se změnou režimu po roce 1989.

Zlepšil se od těch časů přístup ke skvostům, které nás obklopují?

Důležité bylo, že v roce 1992 byla vyhlášena městská památková zóna v centru Ostravy a v roce 2003 následovaly další památkové zóny v Přívoze, ve Vítkovicích a v Porubě. S tím šla ruku v ruce i podpora ze strany města, které poskytuje dotaci na opravy památek. A je to vidět. Mnoho domů má nové fasády a třeba Kuří rynek dnes vypadá velice pěkně v porovnání s obdobím před 25 lety. Totéž platí i pro Masarykovo náměstí. Když se ale zaměříme na infrastrukturu, tak to příliš radostný pohled není. Nesmíme totiž zůstat jen u fasád. Součástí památek jsou i inženýrské sítě, interiéry budov, jejich konstrukce a tak podobně. Ne každý dům s opravenou fasádou je v opravdu dobrém stavu.

Které případy jsou podle vás nejpalčivější?

Tak třeba zmíněný obchodní dům Bachner je na hraně havarijního stavu. Bohužel v tomto směru máme i další mementa, jako je obchodní dům Ostravica – Textilia nebo hotel Palace. Jsou to hodně viditelné boláky na tváři města. Lidé přece jen směřují hlavně do centra Ostravy, a přestože město navštíví na pouhý jeden den, zanedbaná veřejná prostranství a budovy jim zůstanou v paměti.

Co lze udělat pro to, aby se situace změnila?

Otázka, jak dosáhnout změny, je docela složitá, protože v mnoha případech jde o soukromé majetky. Úsilí ze strany města však i přesto musí být vynaloženo a je určitě dobře, že se nyní uvažuje například o zástavbě proluk v centru. Co si budeme povídat, Ostrava pořád vypadá, jako by tady nedávno skončila druhá světová válka. Myslím si, že žádné české velkoměsto, i když bylo poškozeno válečnými událostmi, takové rány ve svém centru nemá, byť je faktem, že některé stavby byly zbourány až po válce.

Čím to je, že ve městě chybí současná kvalitní architektura?

Vidíme, že lidé, kteří stavějí architektonicky hodnotné domy, míří mimo město, kde vznikají různé rezidenční zóny. I to je důvod, proč centrum Ostravy nemá mnoho současné architektury. V uplynulých deseti letech to byla třeba Městská brána od brněnských architektů Ladislava Kuby a Tomáše Pilaře, ale když si vezmete veřejné stavby, které by reprezentovaly město navenek, ty postrádáme. V jiných městech přitom vznikají. Například Hradec Králové, který je mnohem menší než Ostrava, má dvě velmi hezké moderní knihovny, což ukazuje na odlišný přístup k reprezentaci města. Přijde mi, že v Ostravě žijeme v prostředí, kde uvažování lidí zůstává v rovině drobného osobního vlastnictví a utilitarismu. Ani lidé, kteří působí v komunální politice, nebo vedou firmy, nejsou schopni uvážit, že společnost se musí také něčím reprezentovat nejen navenek, ale i vůči sobě samotné. Vždyť kvalitní šaty dělají člověka a dobrá architektura formuje společnost.

Jsme stále zatíženi dědictvím minulosti, kdy se vše točilo kolem těžkého průmyslu?

Myslím si, že současné problémy vznikaly už tehdy, kdy se ve velkém těžilo. Město bylo jednostranné. Byl to takový „hloupý svalovec“, který si myslel, že má prostřednictvím těžkého průmyslu řešení na všechny trable světa. Ostrava však již tenkrát měla rozvíjet například humanitní vzdělání a připravovat se na budoucnost. To ovšem během sovětské okupace a normalizace oficiální komunistické struktury odmítaly. Ostatně, těžký průmysl se zaměřením na výkonnost a mechanickou práci s velkými počty lidí je něco, co v současné době společnost ani průmysl jako takový nepotřebuje. Za inspirací se přitom stačí podívat do Katovic, které mají pulsující centrum i řadu velkých gest. Je tam krásný koncertní sál nebo vynikající knihovna. Město a jeho lidé si tam uvědomují, že těžba uhlí jednou skončí a že bude třeba jít jinou cestou. Poláci zřejmě uvažují komplexněji. Vědí, že bez pestré skladby funkcí může město i celý region snadno ztratit význam. Ostrava má v tomto směru hodně co dohánět.

Souhlasíte, že určitou naději dávají alespoň architektonické soutěže, se kterými se v Ostravě poslední dobou doslova roztrhl pytel?

Soutěže jsem vždy považoval za otevřené poměrování sil, pokud jsou v nich jasná pravidla, dobrý stavební program a renomovaní porotci. Pak díky nim můžeme mít různá kvalitní řešení na jednotlivé problémy. Důležité ale je dotáhnout soutěže do konce. Pokud bude nulový výsledek, nikam se neposuneme. Ideová stránka je málo. Město potřebuje podobný projekt, jako byl třeba Gong. Zkrátka další realizaci, která obsáhne všechny klady vložené do soutěží a vizualizací.

Kterému z řady avizovaných projektů dáváte reálnou šanci?

Jak se zdá, reálnou šanci má po podpisu smlouvy s polským architektem Robertem Konieczným (studio KWK Promes z Katovic, pozn. red.) konverze bývalých městských jatek v galerii Plato.

Unikátním příkladem cenné historické i soudobé architektury je Dolní oblast Vítkovice. Jak se na její proměny díváte očima památkáře?

Dolní oblast Vítkovice je případ velmi pozoruhodný i kontroverzní. Areál připomíná průmyslovou minulost nejen Ostravy, ale celého kraje, která se však stále více stává minulostí. Zároveň se zde sváří různé přístupy a koncepty. Na jedné straně je snaha ponechat co nejvíce historických objektů různého stáří a na druhé straně se areál postupně čistí a zeštíhluje. Hmota, která tvoří pro návštěvníky zajímavou podstatu, postupně řídne. Nikdo ale přesně neví, kde je hranice, na které se ten proces zastaví. Může se stát, že tam nakonec zůstane kostra, která nebude mít se současným stavem mnoho společného. Budoucnost Dolní oblasti je pořád velkým otazníkem, byť nepopírám, že například Gong je velmi působivý. Myslím si, že odpověď na otázku, kde je hranice novodobých zásahů, je velice důležitá a že se na toto téma musí vést diskuse, která je zatím spíše

úřední a nešší se dál. Ostrava ji přitom velmi potřebuje. Je to postindustriální město, které ztratilo svou podstatu a novou stále hledá.

Silným jádrem ostravské architektury jsou památky z období od druhé poloviny 19. století po zhruba 50. léta 20. století. Vy jste mimo jiné také spoluautorem unikátní online databáze, která je mapuje. Věříte, že postupně spějeme k souladu mezi novým a starým světem?

Určitě je pozitivní, že dnešní společnost dovede památky, které vznikaly díky vizím předchozích generací, ocenit. Vidíme to v zájmu lidí právě o Dolní oblast Vítkovice. Když si uvědomíte, že před dvaceti lety se o technické památky v Ostravě zajímala malá skupina odborníků, je patrný posun. Pořád ale sledujeme pozůstatky předchozího myšlení. Namátkou je to zchátralá vodárenská věž na Hladnově nebo naproti ní stojící a opuštěný areál dolu Petr Bezruč. Zjišťujeme, že ačkoli je pozornost více upřena na průmyslovou minulost, pořád jsou ve městě vnitřní periferie a stavby, které jsou zchátralé. Příkladem, že to lze změnit, může být svinovské nádraží, které bylo před dvaceti lety hrůza a děs. Dnes je to vstupní brána do města. Primárně tedy potřebujeme zájem o památky, nikoli jen velké peníze, o kterých všichni mluví. Věřím, že průmyslenými investicemi by se Ostrava mohla stát mnohem přívětivější pro své obyvatele i pro návštěvníky.

<http://www.patriotmagazin.cz/ostrava-potrebuje-stavby-ktere-ji-budou-reprezentovat-rika-znalec-architektury/>

Rekonstrukce Dominikánského náměstí: podle deset let starého návrhu, ale úplně jiná

Téma: Česká komora architektů
26.1.2018 ČRo - Brno.cz Strana 0

Místo návrhu architekta Peta Hruši půjde v podstatě jen o předláždění a srovnání nerovností. Místo kašny chce město doprostřed umístit sochu Josefa II. Ta kdysi zdobila Moravské náměstí, teď stojí v zahradě Psychiatrické nemocnice v Černovicích.

Z Dominikánského náměstí v Brně zmizí po letošních opravách parkoviště. Nahradiť ho má aktuálně rozebrané sousoší Josefa II., které dřív dominovalo Moravskému náměstí. Uvažují o tom zástupci Brna i Kanceláře městského architekta.

Brněnští radní předpokládají, že práce odstartují na jaře a hotové by mohly být v listopadu. Pokud rekonstrukci nezdrží třeba archeologický průzkum pod kamennou dlažbou.

Tento týden radní vybrali firmu, která náměstí opraví za 60 milionů korun. Projektanti ještě musí upravit dokumentaci z předchozích let. Vycházet budou z návrhu architekta Petra Hruši z roku 2005, i proto, že je na něj vydané stále platné stavební povolení.

„Dojde ke kompletní rekonstrukci náměstí, tedy inženýrských sítí, které jsou pod náměstím, dojde ke kompletní rekonstrukci povrchu náměstí. To by mělo být bezbariérové. Komunikujeme s majitelem Jalty, že by tam měl vzniknout určitý portál, který by měl sloužit pro nějaký budoucí provoz, pravděpodobně pro restauraci,“ přibližuje rozsah prací náměstek brněnského primátora Richard Mrázek z hnutí ANO.

Zatím to ale vypadá, že původního architektonického návrhu nezbude téměř nic. Definitivní podoba náměstí bude jasná až po zpracování nové projektové dokumentace.

Hruša navrhl, aby z náměstí zmizela auta, doprostřed umístil kašnu, u vstupu do pasáže Jalta měl vzniknout vyvýšený prostor s několika schody. Dlažba na náměstí měla být červenobílá a na rohu Veselé a Zámečnické ulice měla stát obnovená gotická Královská kaple.

Její části jsou od roku 1908 rozebrané a umístěné na různých místech v Brně a od té doby se mluví o jejím opětovném postavení. Vzniknout měla třeba jako součást parkovacího domu v Panenské ulici.

Vedení města s obnovením ale nepočítá. Stejně jako nepočítá s kašnou uprostřed náměstí nebo barevnou dlažbou.

Kancelář hlavního městského architekta nechá náměstí předládit současnými kostkami, dělníci jen srovnají současný zvlněný terén, doplňuje architekt David Mikulášek: „Nová dlažba se objeví pouze v místě, kde teď není, nebo kde vykazuje poruchy, to je asi maximálně deset procent celé plochy. Jinak bude maximálně využita původní kvalitní dlažba, která vyhovuje současným potřebám.“

V kanceláři městského architekta uvažují také o další významné změně oproti původnímu návrhu. Namísto kašny by v centru náměstí mělo stát sousoší císaře Josefa II. Nemá jít o žádné nové dílo, ale o pomník, který stál do roku 1919 na Moravském náměstí na místě nynější kašny.

Podstavec, na kterém tři sochy stály, se nedochoval. Plastika Josefa II. je umístěná v areálu Psychiatrické nemocnice v Černovicích, zbylé dvě sochy stojí v parku v Lužánkách. Zástupci města chtějí oslovit vedení nemocnice a hlavně Ministerstvo zdravotnictví, kterému socha Josefa II. patří, aby svolili k jejímu přestěhování. Několik metrů vysoký podstavec by pak nechali podle starých plánů znovu postavit.

Brněnská historička Milena Flodrová ale upozorňuje, že umístit pomník Josefa II. na Dominikánské náměstí, které bývalo rybím trhem, nemá z historického hlediska žádný smysl. „Naopak má velký smysl v parku psychiatrické léčebny. Josef II. patřil mezi první evropské panovníky, kteří zakázali takzvané vyhánění ďábla z lidí duševně nemocných. A právem nařídil, že to jsou lidé nemocní a musí se léčit,“ vysvětlila umístění sochy v parku Flodrová.

Návrhů, jak by původně plánovaná kašna měla vypadat, má přitom město k dispozici hned několik. Architektonická soutěž se uskutečnila už v roce 2009. Žádný z návrhů ale město neplánuje využít.

Jedním z argumentů města je i ten, že soutěž tehdy neměla vítěze a porotci ocenili pomyslnou stříbrnou medailí tři z návrhů. S žádným z nich se teď ale nepočítá. „Prověřili jsme výsledky soutěže a dospěli jsme k závěru, že se použít nedají. Naopak si myslíme, že by střed náměstí potřeboval jakousi výtvarnou vertikálu, která odpovídá měřítku celého náměstí. A shodou okolností v té situaci přišla městská část Brno-střed, aby se na to náměstí umístilo sousoší Josefa II. My jsme ten návrh podpořili a souhlasíme s ním,“ doplňuje David Mikulášek z kanceláře hlavního městského architekta.

Kašna přesto na náměstí vzniknout má, jen jinde. A to před vstupem do kostela sv. Michala archanděla, na volném prostranství, do kterého ústí Panská a Mečová ulice. Dřív tam stávala kašna, které se říkalo Malý Parnas.

Na novou kašnu možná kancelář architekta vypíše další soutěž. Anebo přichází v úvahu druhá varianta – další stěhování. Tentokrát zbytku Merkurovy kašny, která se z náměstí Svobody přesunula v roce 1867 na Biskupský dvůr pod Petrov a vlastní ji Moravské zemské muzeum.

Potvrzuje to radní Brna-středu Petr Bořecký z hnutí ANO a upozorňuje, že rozhodnutí zatím nepadlo a jde spíše o úvahy: „Oboje je ve fázi řešení, mezi městskou částí, magistrátem a Kanceláři architekta města Brna.“

Letošní opravy Dominikánského náměstí tak budou navenek zahrnovat hlavně předláždění celé plochy před Novou radnicí. Zbylá díla se na něj zřejmě dostanou až později.

<https://brno.rozhlas.cz/rekonstrukce-dominikanskeho-namesti-podle-deset-let-stareho-navrhu-ale-uplne-6681732>

Zlín: Velké kino. Zůstane zachováno?

Téma: Česká komora architektů

26.1.2018 parlamentnilisty.cz Strana 0

PV

Jednání o rekonstrukci Velkého kina, které je od března 2016 kvůli havarijnímu stavu uzavřené, stále probíhají. V první polovině letošního roku se očekává vydání odborného stanoviska Národním památkovým úřadem. Podle něj bude následně definováno zadání architektonické soutěže, ze které vzejde návrh na rekonstrukci objektu.

„S Národním památkovým úřadem jsme jednali naposledy v prosinci minulého roku na jeho půdě v Praze. Vypadá to, že nám doporučí zachovat v co největší míře původní kovovou konstrukci Velkého kina s tím, že zároveň vznikne zcela nová konstrukce, jenž umožní objekt modernizovat a následně využívat víceúčelově. Co se týká vnějšího vzhledu, jsme s památkáři zajedno v tom, že bude zachována „krabice od bot,“ tedy původní vzhled budovy,“ prohlásil primátor Miroslav Adámek. Budoucím osudem Velkého kina se zabývá odborná skupina. Kromě památkářů a zástupců radnice v ní jsou architekti, například uznávaný Josef Pleskot, statici, inženýři i představitelé Zlínského filmového festivalu, který bude po otevření objektu opět jedním z jeho hlavních uživatelů. Přestože se o osudu Velkého kina zatím vedou hlavně debaty s památkáři, město jako majitel objektu již definuje jeho další využití. „Musí být multifunkční, o tom není pochyb. Vzhledem k nutnosti zachování sálu v co největším objemu přitom neočekáváme, že Velké kino bude ekonomicky soběstačné. Jeho hodnoty jsou jinde. Zároveň je však nutné Velké kino organizačně propojit s Kongresovým centrem, které má v budoucnu velký ekonomický potenciál. Budeme se snažit jej využívat v maximální možné míře a prostor

Velkého kina nám k tomu pomůže. Výsledkem by pak mohlo být společné neztrátové hospodaření těchto dvou dominantních objektů," uvedl náměstek primátora Jiří Korec, který je jedním z členů odborného kolokvia. Velké kino bylo postaveno v roce 1932 firmou Baťa podle návrhu, jehož autorství je přisuzováno architektu Františku Lydie Gahurovi. Původní kapacita hlediště dosahovala výše 2 270 míst. Přestože byla postupně snížena na 1010 sedadel, šlo stále o největší kino s celoročním provozem v České republice.

http://www.parlamentnilisty.cz/politika/obce-voicum/Zlin-Velke-kino-Zustane-zachovano-521821?utm_source=nm&utm_medium=xml

Památník, který u Kunštátu připomíná holocaust Romů, je bez expozic.

Nový správce shání peníze

Téma: Česká komora architektů
25.1.2018 ct24.cz Strana 0 Regiony
pokornaj

Památník romského holocaustu v Hodoníně u Kunštátu má nového správce. Areál připomínající tragickou historii protektorátního takzvaného cikánského tábora přebralo brněnské Muzeum romské kultury. Pro veřejnost měl být otevřený už v polovině minulého roku, kvůli komplikovanému jednání o budoucím správci celého areálu je ale stále nedokončený.

Muzeum romské kultury přebralo areál bez expozic. Na ty hodlá získat více než šest milionů korun – zatím tam totiž funguje jen infocentrum, replika vězeňského baráku a zrekonstruovaný dům dozorců.

Nový správce chce do areálu přilákat návštěvníky. „Doufáme, že se památník stane centrem tématu holocaustu Romů. Připravujeme lektorské programy pro školní skupiny nebo semináře,“ přiblížila ředitelka Muzea romské kultury Jana Horváthová a tím, že konkrétní termín dokončení je vzhledem k zajištění financí nejasný.

I tak se zájemci do nedokončeného památníku budou moci podívat. Na 19. srpna tam muzeum plánuje uspořádání tradičního pietního aktu, v rámci něhož otevře areál veřejnosti ještě před zpřístupněním expozic. Romové čekali na transport do Osvětimi

Nedaleko Kunštátu bylo v letech 1940 až 1950 – s krátkou přestávkou – internační středisko pro lidi nepohodlné tehdejší režimům. Nejdříve sloužilo jako kárný pracovní tábor, od srpna 1942 jako cikánský tábor rodinného charakteru, podobně jako v Letech u Písku. Byli tam soustřeďováni Romové před transportem do Osvětimi. Táborem prošlo 1396 osob, z nichž na tomto místě zemřelo 207 mužů, žen a dětí.

Sběrným táborem v Hodoníně u Kunštátu prošlo za války 1300 Romů včetně starých lidí, žen a dětí. Kvůli katastrofálním podmínkám ubytování i stravy a tyfové epidemii jich za rok fungování 207 zemřelo. Ostatní byli převezeni do vyhlazovacího nacistického tábora v Osvětimi. Poslední transport Romů do Osvětimi odjel z tábora v srpnu 1943.

Na konci války tábor využíval i německý wermacht, který tam měl výcvikové středisko. Později ho nahradil tábor rumunských vojáků, kteří společně s Rudou armádou osvobozovali Československo. Po druhé světové válce v Žalově skončili Němci, kteří nebyli schopni odsunu. 80 jich zemřelo. Nakonec to byl tábor nucených prací pro vězně nastupujícího komunistického režimu.

Areál pak změnil účel a paradoxně sloužil dlouhá desetiletí jako dětské rekreační středisko Žalov. V původně vězeňském baráku se čepovalo pivo, kolem si hrály děti.

Ministerstvo školství areál od soukromé majitelky koupilo v roce 2009 za dvacet milionů korun. Stát pak uvolnil dalších téměř osmdesát milionů na rekonstrukci.

Před koncem války se v areálu cvičili příslušníci wehrmachtu, pobývali tam vojáci rumunské armády a objekt v létě 1945 fungoval i jako lazaret Rudé armády. Po komunistickém puči sloužil objekt jako Tábor nucené práce.

Později se zařízení v Hodoníně využívalo pro pionýrské tábory nebo jako rekreační středisko. Pietní místo vznikne po demolici vepřína

Muzeum bude od poloviny roku spravovat také druhé místo spojené s romským holocaustem, památník v Letech u Písku. Převezme i pozemky vepřína, který vykoupil stát od soukromého majitele.

„Celkové pojetí místa zahrneme do architektonické soutěže o jeho budoucí podobě. Chceme to probrat i s veřejností,“ řekla Horváthová. Dodala, že v místě nebudou žádné budovy s expozicemi, ale spíše skromnější důstojné pietní místo připomínající, co se tam dělo.

Cikánským táborem v Letech prošlo více než 1300 osob, z nichž většina zemřela později v Osvětimi. Na místě tábora byl v 70. letech vybudován velkokapacitní vepřín. Na pohřebišti je památník a naučná stezka věnující se dějinám tábora. Další pietní místo vznikne po demolici vepřína.

<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/regiony/2372386-pamatnik-koncentracniho-taboru-romu-u-kunstatu-je-bez-expozic-novy-spravce-shani>

Vyhlášen 3. ročník České ceny za architekturu

Téma: Česká komora architektů
24.1.2018 stavba.tzb-info.cz Strana 0
ČESKÁ KOMORA ARCHITEKTŮ

Česká komora architektů vyhlásila 3. ročník České ceny za architekturu. Soutěžní přehlídka je otevřena architektonickým realizacím postaveným na území České republiky za posledních pět let.

Česká komora architektů i nadále pokračuje v bezplatné registraci do soutěže Architekti do ní mohou svá díla přihlašovat do 31. března 2018. Jíž tradičně kredit České ceny za architekturu podporuje prestižní sedmičlenná mezinárodní porota, ale také odborná akademie. Význam České ceny za architekturu je rovněž v celoroční a regionální propagaci architektury. Přihlašování opět proběhne formou on-line formuláře a není spojeno s žádnými náklady ze strany soutěžících architektů.

Výsledky budou vyhlášeny na slavnostním galavečeru, jenž se uskuteční v listopadu 2018.

O výsledcích bude rozhodovat sedmičlenná mezinárodní odborná porota, která do konce května 2018 vyselektuje do užšího okruhu cca 50 nominovaných děl. Z tohoto počtu porota následně vybere zhruba 5 až 10 prací, kterým bude uděleno čestné označení Finalista ČCA, a z nichž porota zvolí držitele hlavní ceny. Uděleny budou také ceny za výjimečný počin, jejichž výběr provádí Akademie a Grémium ČCA, a ceny partnera, jejich laureáty navrhnou partneri ceny.

Kdo se může do České ceny za architekturu přihlásit?

Do soutěžní přehlídky mohou v roce 2018 autoři přihlásit svá díla realizovaná na území České republiky od ledna 2013 až do prosince 2017. Architekti mohou své realizace vložit do jednoduchého on-line formuláře. Elektronickou evidencí staveb rovněž zanikají další případné náklady soutěžících architektů na tisk panelů apod. Na rok 2018 Česká komora současně chystá stejně jako v předchozím ročníku regionální akce spojené jak s prezentací finalistů ročníku 2017, tak s budoucími nominovanými díly pro rok 2018. Související z oboru

<http://stavba.tzb-info.cz/122444-vyhlasen-3-rocnik-ceske-ceny-za-architekturu>

Ve Žďáře připravují sestavení harmonogramu oprav centra města

Téma: Česká komora architektů
24.1.2018 zdarsky.denik.cz Strana 0 Moje Žďársko
Lenka Mašová

Žďár nad Sázavou – Do konce ledna by měla žďárská radnice zjistit, ve kterých částech širšího centra Žďáru se v následujících letech plánují rekonstrukce inženýrských sítí. Z toho pak chce vycházet při tvorbě takzvané strategie rozvoje centra města.

„Oslovili jsme všechny správce inženýrských sítí, abychom věděli, zda se v nejbližších letech chystají vstoupit do jednotlivých území, na něž jsme centrum rozdělili. Pokud by tam chtěli něco opravovat, pro nás by to znamenalo, že tomuto území můžeme dát větší prioritu z hlediska času,“ informoval starosta Žďáru nad Sázavou Zdeněk Navrátil.

„Rádi bychom měli do budoucna stanovenou jasnou strategii, jak budeme s opravami centra města postupovat. Musíme si jasně říct, co které území potřebuje, jak k tomu budeme přistupovat a kdy by to mělo být provedeno,“ upřesnil starosta.

Širší centrum Žďáru bylo za tímto účelem rozděleno na celkem třináct menších území, z nichž některá již úpravami prošla – například náměstí Republiky, Havlíčkovo náměstí či Farská humna. Aktuálně je projektován úsek ulice Nádražní od pošty k okružní křižovatce, kde oprava příští rok proběhne právě v návaznosti na rekonstrukci rozvodů vodovodu a kanalizace ve většinové režii Svazu vodovodů a kanalizací Žďársko. Pak má přijít na řadu pěší zóna. „Potud jsou priority jasné, ale pak chceme dát dohromady, jak budeme postupovat dál, jak se dostaneme až k projektu, jestli budeme vyhlašovat veřejnou zakázku, anebo třeba architektonickou soutěž, kupříkladu pro lokalitu kolem kostela,“ sdělil Zdeněk Navrátil.

V březnu se mají s hotovým materiálem seznámit žďárští obyvatelé při pravidelném setkání s občany. „Chceme lidi nechat, aby se sami vyjádřili, co by podle nich mělo dostat prioritu. Někomu třeba nejvíce vadí dožívající atrium za obchodními domy, jinému nevhodně umístěné květináče na náměstí, dalšímu zase zvlněná dlažba kolem kostela. Pak bychom všechno znovu projednali a navrhli etapizaci úprav jednotlivých území,“ dodal starosta s tím, že materiál týkající se rozvržení rekonstrukce jednotlivých částí centra Žďáru má být připravený v polovině roku.

https://zdarsky.denik.cz/zpravy_region/ve-zdare-pripravuji-sestaveni-harmonogramu-oprav-centra-mesta-20180124.html

Řeka Morava neláká, změní se v „pražské náplavky“?

Téma: Česká komora architektů

23.1.2018 idobryden.cz Strana 0 Zprávy

PETR ČECH

Architekti, zbystřete! Radnice v Uherském Hradišti už za jedenáct dní vyhlásí urbanisticko-architektonickou soutěž na revitalizaci nábřeží řeky Moravy, které je dnes de facto mrtvé. Cílem zápolení je zanedbané nábřeží oživit a přitáhnout lidi k vodě. Autoři nejlepších návrhů si rozdělí 400 tisíc korun.

„I když je řeka Morava nedílnou součástí města, město se k ní staví zády. Úpravou nábřeží se přitom radnice zabývá už od revoluce, jenže přípravu zastavily ničivé záplavy v roce 1997, po kterých jsme dlouhých dvanáct let čekali na vybudování protipovodňových opatření. Ale dnes už nechceme otálet,“ prohlásil Stanislav Blaha, starosta Uherského Hradiště.

Ze soutěže vzejde ideový návrh, který nabídne řešení revitalizace nejcennější části uherskohradištského nábřeží - asi kilometr dlouhého úseku bezprostředně přiléhajícího k historickému jádru města od Staré Tenice až po gymnázium. Aktuálně totiž nábřeží láká maximálně k procházkám, jinak slouží jako tranzitní, ale nekvalitní pěší a cyklistická stezka. „Chceme, aby vybízelo k rekreaci, sportování a aktivnímu trávení volného času. Jenže zatím jej na několika místech od městských prostor, areálů a budov oddělují ploty a stěny,“ posteskl si Aleš Holý, městský architekt. „Nejkritičtější je situace za restaurací Koruna, Slováckým divadlem a gymnáziem, kde vůbec nemají tušení, že sousedí s nábřežím řeky Moravy. Třeba za školou je cihelná stěna, jedna lavička a zpravidla přeplněný odpadkový koš...“, doplnil Holý.

Soutěž město spustí 2. února, architektům dá tři měsíce na předložení nápadů, jak nábřeží oživit. O nejlepších pak rozhodne odborná porota, jejíž předsedou byl zvolen Ivan Plicka, předseda České komory architektů.

„Všechny návrhy, včetně vítězného, ještě představíme veřejnosti na výstavě a vyčkáme na připomínky. Chceme dostat to nejlepší, revitalizace nábřeží se totiž do tváře města trvale zapíše,“ zdůraznil Blaha.

Nábřeží podle něj není dostatečně vybaveno městským mobiliářem, postrádá místa k zastavení a spočinutí, herní prvky pro děti, posilovací prvky pro dospělé a jiné atraktivní nebo umělecké prvky. „Za prioritu považujeme také vybudování pěší lávky do Rybáren a dovedu si představit prodloužení přístavní hrany, zázemí pro turisty, občerstvení a restaurace, kde si lidé sednou a pokochají se pohledem na vodu. Zkrátka něco ve stylu pražských

náplavek," zasnul se starosta, který od architektů očekává i nějaký originální prvek. „Nechceme být tuctoví. Věřím, že získáme něco, co přiláká turisty ze širokého okolí. Vždyť řeka Morava je kouzelná," dodal Blaha. Harmonogram prací ani očekávané náklady zatím nezná, řádově se ale mohou pohybovat v desítkách až stovkách milionů korun. „Hledáme řešení s přiměřeným poměrem výkonu a ceny," zdůraznil Blaha. Radnice se každopádně pustí do úprav nábřeží po etapách, přičemž se zařadí mezi zájemce o evropské dotace.

<http://www.idobryden.cz/zpravy/reka-morava-nelaka-zmeni-se-v-prazske-naplavky/f5a580f8-fceb-11e7-9e6c-005056ab0011/>

Praha 6 se plácla přes kapsu, za lavičku na počest Havla dala 850 tisíc

Téma: Česká komora architektů
23.1.2018 novinky.cz Strana 0 Domáci
nšt

Červenou lavičku Ferdinanda Vaňka neboli alter ega bývalého prezidenta Václava Havla najdete před Národní technickou knihovnou v Praze. Městský mobiliář, který je zároveň uměleckým dílem, stál 850 tisíc korun. Podle radnice Prahy 6 je výhodou, že si na ni lidé mohou sednout.

„Cena lavičky je tvořena ze dvou částí. Jedna část je za umělecké dílo a ta druhá za kvalitní ukotvení do země," řekl Novinkám Ondřej Šrámek, tiskový mluvčí Prahy 6.

Praha 6 odhalila lavičku Ferdinanda Vaňka šest let po smrti Václava Havla.

Samotné dílo vyšlo na 500 tisíc korun. Tato částka zahrnovala cenu za vítězství v architektonické soutěži, výkresovou a realizační dokumentaci, výrobu díla a honorář pro autory, jimž byli Petr Pištěk a Lea Dostálová. Zbýlých 350 tisíc korun zaplatila radnice za zakotvení a úpravu okolí, které bylo potřeba před usazením lavičky provést.

Červené prkno, ležící jednou stranou na červeném sudu, ukrývá citát „Já se přece z principu nemůžu podílet na praxi, s kterou nesouhlasím," který vychází z Havlovy hry Audience. V té totiž poprvé použil jméno Ferdinand Vaněk.

Lavička je doplněna o citát ze hry Audience.

„Každé umění je svým způsobem kontroverzní, hodnota některých děl je oceněna až postupem času. Zadání architektonické soutěže bylo vytvořit absurdní lavičku Ferdinanda Vaňka a pod pojmem absurdní si každý mohl představit co chtěl. Mohli jsme tu mít čtyři kruhy na kterých by se nedalo sedět a proto říkáme, že má tato lavička přidanou hodnotu. Do soutěže se přihlásilo přes dvacet autorů a vyhrát mohl každý. Nejen zástupci městské části, ale i odborná porota se shodla na tom, že tento prvek se do naší části Prahy hodí nejlépe," uzavřel Šrámek.

<https://www.novinky.cz/domaci/461312-praha-6-se-placla-pres-kapsu-za-lavicku-na-pocest-havla-dala-850-tisic.html>

Hostivařský hřbitov se začne letos rozšiřovat

Téma: Česká komora architektů
22.1.2018 Mladá fronta DNES Strana 14 Praha
(ČTK)

PRAHA Plánované rozšíření hřbitova v Praze-Hostivaři by mohlo začít v druhé polovině letošního roku. Správa pražských hřbitovů (SPH) by chtěla v létě vybrat firmu, která stavbu provede, hotovo by mohlo být koncem příštího roku. Na podobu stavby, počítající s unikátním kolumbáři, město vypsal mezinárodní architektonickou soutěž. Důvodem po rozšíření je podle ředitele SPH Karla Koblihy naplněná kapacita hřbitova.

Architektonickou soutěž na podobu rozšíření vyhlásila SPH ve spolupráci s Institutem plánování a rozvoje hlavního města Prahy (IPR) v roce 2015, výsledky jsou známy od poloviny následujícího roku. Zvítězil návrh autorského týmu ve složení Stanislav Krčmárik, Ľubica Lašáková, Lukáš Radošovský, Róbert Bakyta, Matúš Grega-Jakub, Peter Janeček a Ivan Boroš.

„Bude to unikátní způsob ukládání zpopelněných ostatků,“ uvedl Kobliha k projektu. Popel bude uložen v tubusech o něco větších než je pouzdro na vysokoškolský diplom. Tyto schránky se poté budou zasouvat do stěny kolumbária.

„Odhadujeme že tam bude cirká tři tisíce míst,“ dodal. Proto bude nutné investovat i do informačního systému, aby lidé snadno našli správnou schránku. Náklady jsou nyní odhadovány na 15 milionů korun. Správa pražských hřbitovů se stará zhruba o 230 tisíc hrobů na 29 hřbitovech. Kolem 40 procent hrobů je opuštěných a nezaplacených. Podle Koblihy je jinak kapacita hřbitovů dostatečná.

Plzeň bude vybírat nejlepší stavbu

Téma: Česká komora architektů

22.1.2018 Právo Strana 16 Jihozápadní Čechy

Ivan Blažek

Univerzitní biomedicínské centrum na Lochotíně? Nový heliport fakulní nemocnice? Bytový dům ve Veleslavínově ulici? Moderní administrativní budova na Borských polích? Nebo něco úplně jiného?

Plzeň začíná sbírat návrhy pro nové kolo prestižní architektonické Ceny Hanuše Zápala, která ve čtyřletých cyklech vybírá tu nejkvalitnější novostavbu západočeské metropole. Teď jsou ve hře objekty postavené od ledna 2014 do konce minulého roku.

„Písenný návrh na nominaci může podat kdokoli se souhlasem autora a vlastníka stavby,“ sdělila Irena Langová z Útvaru koncepce a rozvoje (ÚKR) města Plzně. „Návrhy přijímáme do konce února písenně nebo prostřednictvím formuláře na našem nebo městském webu,“ doplnila.

Nominované stavby bude posuzovat odborná porota. „Pro zachování nestrannosti ji tvoří vždy mimoplzeňští architekti,“ upozornila Langová a upřesnila:

„Letos přivítáme například profesora Jaroslava Šafra, který působí v Praze a věnuje se jak vlastní práci architekta, tak i práci v představenstvu České komory architektů.“

Vítěz získá grafický list a stotisícovou finanční odměnu – o tom, komu připadne, bude jasno 12. dubna. „Považuji za přínosné si jednou za čtyři roky udělat ve městě jakousi architektonickou inventuru a společně se podívat, jak se v Plzni vyvíjí stavební kultura a estetická i technická kvalita novostaveb,“ poznamenal primátor Martin Zrzavecký (ČSSD).

Název ceny odkazuje na význačnou osobnost plzeňské architektury – Hanuše Zápala. Jeho stavby byly pokrokové z hlediska techniky i použitého materiálu, navrhl např. takzvaný Mrakodrap na Americké třídě, obchodní akademii na Masarykově náměstí či turistickou chatu na Krkavci.

„Cílem ceny je především vzbudit zájem veřejnosti i investorů o to, aby vytvářeli architektonicky kvalitní novostavby – stejně jako to ve své době činil právě architekt Zápala,“ připomněla Stanislava Maronová, zástupkyně ředitelky ÚKR.

„Chceme rovněž v Plzni rozproutit diskusi nad odkazem architektury i její současnou tvář. Součástí soutěže bude také tradiční výstava nominovaných staveb,“ doplnila Maronová.

Cenu Hanuše Zápala město uděluje počtvrté. Prvně ji za léta 1990 až 2005 získali architekti Václav Ulč a Radek Dragoun, a to díky návrhu centrální požární stanice na Košutce.

V následném období 2006–2009 uspěl architekt Karel Hanzlík s projektem areálu vědeckotechnologického parku a zatím naposledy, za roky 2010–2013, cenu obdržel in memoriam Jan Štípek za budovu fakulty designu a umění v kampusu Západočeské univerzity.

Vokovická školka se dočká nové budovy: Vystačí pro stovku dětí ve čtyřech třídách

Téma: Česká komora architektů

22.1.2018 blesk.cz Strana 0 Praha - Servis

Nová budova mateřské školy ve Vokovicích v Praze 6 by měla vzniknout už do dvou let. Začátkem ledna byl rodičům v městské části představen vítězný projekt, který ukazuje, jak se školka promění do budoucna. Nabídne místo pro celkem sto dětí. Zatím není jisté, na kolik projekt přesně vyjde. Podle radních ale bude potřeba minimálně 500 až 1000 nových míst ve čtvrti v co nejkratší době.

Autoři vítězného návrhu – Theresa Anna Kjellberg a Štěpán Matoušek ze studia Small Smart Architecture – se inspirovali švédskou architekturou, ve které používají výhradně přírodní materiály. Každá třída bude mít vlastní sociální zázemí nebo podkroví, kde si budou moci hrát děti. „Návrh předčil mé představy,“ popsala ředitelka školky Zuzana Soukopová.

Podle radních městské části ale není výstavba dalších školek zdaleka u konce. „Ve školkách je nyní kolem tří tisíc míst a je potřeba přistavět dalších 500 až 1000 míst. Rozšiřujeme kapacity stávajících školských zařízení a uvažujeme o všech parcelách, na kterých bychom mohli stavět nová. Potřeba dalších míst vychází z požadavku, který od roku 2020 požaduje místa ve školkách i pro dvouleté děti,“ řekl pro Blesk.cz radní pro školství a vzdělání Jan Lacina (STAN).

Novou školku mají i Dolní Chabry:
100 dětí ve čtyřech třídách

Velký důraz byl v návrhu kladen také na okolní vzrostlou zeleň. Stromy a střecha mají navodit pocit soukromí nejen pro děti, ale i učitele. Nový projekt má nahradit současnou technicky nevyhovující budovu z roku 1936. „Školka je podobná té současné a respektuje zeleň, kterou jsme tu po léta budovali ve spolupráci s rodiči, nádhra,“ dodala Soukopová. Mateřská školka sice bude po dokončení čtyřtřídní s kapacitou 100 dětí, ale ani to zřejmě nebude konečné číslo. Variabilní návrh umožňuje podle architektů v budoucnu navýšit kapacitu ještě o 50 míst. „Mám radost, že jsme prosadili veřejnou architektonickou soutěž, ze které vzešel tento povedený návrh. Nová školka se nesnaží být líbivá navenek, ale soustředí se na děti a vytváří pro ně jedinečné prostředí. Moc se těším na výsledek,“ uvedl na závěr zástupce starosty Prahy 6 Martin Polách (ANO).

<http://www.blesk.cz/clanek/518714/vokovicka-skolka-se-docka-nove-budovy-vystaci-pro-stovku-deti-ve-ctyrech-tridach>

Nejhezčí dům na světě stojí v Polsku. Jeho autor rozhodne o vítězích České ceny za architekturu

Téma: Česká komora architektů

22.1.2018 magazin.aktualne.cz Strana 0 Bydlení

Bydlení

Soutěžní přehlídka je otevřena architektonickým realizacím postaveným na území České republiky za posledních pět let. Již tradičně kredit České ceny za

Soutěžní přehlídka je otevřena architektonickým realizacím postaveným na území České republiky za posledních pět let. Již tradičně kredit České ceny za architekturu podporuje prestižní sedmičlenná mezinárodní porota, ale také odborná akademie.

Členem mezinárodní odborné poroty pro rok 2018 je uznávaný rakouský architekt Carlo Baumschlager, působící v architektonické kanceláři Baumschlager Hutter Partners, která má za sebou celou řadu mimořádných projektů s prestižními oceněními.

Dalším porotcem je architekt Zsolt Gunther, který patří mezi nejvýznamnější maďarské architektky s četnými stavbami nejen ve své vlasti, ale například i ve Skandinávii.

Sousední Slovensko bude reprezentovat architektka Andrea Klimko, jejíž působení dávno přesáhlo hranice země, je ředitelkou architektonické kanceláře Andrea Klimko Architects, sídlící v Londýně, Vídni a Bratislavě.

Pestré složení poroty obohacuje také polský architekt Robert Konieczny. Za svoji práci sbírá již od začátku praxe mimořádný počet nejrůznějších ocenění, desetkrát byly jeho projekty nominovány na Mies van der Rohe Award - Cenu Evropské unie za současnou architekturu.

Oblast krajinářské architektury, ale nejen té, v porotě zastupuje Yael Moria-Klainová z Izraele, která je mezinárodně uznávaná jako krajinářská architektka a urbanistka, ale také jako výjimečná kurátorka.

Českou republiku v porotě reprezentuje v Německu působící Ivan Reimann. Se svojí architektonickou kanceláří se úspěšně účastní řady architektonických soutěží a rovněž působí v akademické sféře. Německo zastupuje architekt Roger Riewe, jehož uznávaná architektonická kancelář má pobočku kromě rodné země také v Rakousku a Polsku. Kromě navrhování staveb se věnuje také územnímu plánování a rozvoji vzdělávání a výzkumu a je významným akademikem.

Jako velmi významná instituce se v minulých ročnících ceny ukázala být Akademie České ceny za architekturu. Ta zahrnuje více než 300 českých architektů, teoretiků či publicistů včetně finalistů předchozích ročníků České ceny za architekturu.

Úloha akademie spočívá v tom, že kromě děl, jež přihlásí autoři sami, aktivně vyhledává díla dosud nepřihlášená a vyhledávatele na ně upozorní. Tímto krokem je pokryta maximální šíře domácí architektonické produkce za dané období. Akademie rovněž nominuje projekty na výjimečný počín v oblasti architektury.

V galerii si můžete připomenout stavby přihlášené do loňského, druhého ročníku České ceny za architekturu.

<https://magazin.aktualne.cz/bydleni/kdo-rozhodne-o-vitezi-dalsiho-rocniku-ceske-ceny-za-architek/r-65408f9efd1311e7afac0cc47ab5f122/>

V dubnu Praha vypíše soutěž na novou podobu Vítězného náměstí

Téma: Česká komora architektů

22.1.2018 prazskenovinky.cz Strana 0 regiony

Rada hlavního města Prahy schválila termín vypsání mezinárodní urbanistické soutěže na Vítězné náměstí.

Soutěž bude řešit veřejná prostranství a také komplikované dopravní vztahy na náměstí. Soutěž na jedno z největších náměstí v Praze vypíše Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy (IPR Praha) k 15. 4. 2018.

Mezi hlavní problémy Vítězného náměstí patří velké dopravní zatížení, které se v minulých letech zhoršilo zejména kvůli otevření tunelu Blanka. Zároveň samotné rozdělení náměstí nevytváří příjemné prostředí pro obyvatele Prahy 6. Nepřehledné dopravní křížení má za následek neustálý rizikový kontakt automobilů a chodců. Urbanistická soutěž by měla nalézt nejlepší možné řešení náměstí a tyto problémy eliminovat.

„Hlavním cílem připravované soutěže je zklidnit dopravu a vrátit ho zejména obyvatelům Prahy. Mělo by tedy vzniknout náměstí, kde bude možné třeba posedět pod stromy, nebo pohodlněji přestoupit na metro, autobus nebo tramvaj,“ uvedla Petra Kolínská, náměstkyně primátorky.

Navržený postup dvoukolové soutěže umožní účast širokému spektru účastníků/architektů. Účast v porotě, ve které zasedne i náměstkyně Petra Kolínská a primátorka Adriana Krnáčová, předběžně potvrdil britský architekt Peter Heath, autor londýnského Trafalgar Square.

„Návrh by měl oživit okolí Vítězného náměstí, ale zároveň by měl respektovat základní zásady původního plánu profesora Engela. Věřím, že tato výzva přiláká spoustu zajímavých návrhů z Česka i ze zahraničí,“ řekl Ondřej Boháč, ředitel IPR Praha.

Ke snadnějšímu dosažení konsenzu všech klíčových dotčených stran Rada hl. m. Prahy jmenovala pracovní skupinu, která zpracovala požadavky na řešené území. V pracovní skupině jsou zástupci města, Prahy 6, IPR, ČVUT a VŠCHT. Doporučení pracovní skupiny budou stěžejní v procesu přípravy soutěže.

Architektonicko-urbanistická soutěž bude vypsána jako dvoukolová a investorem následné realizace bude Magistrát hl. m. Prahy. Ceny a náhrady výloh v soutěži jsou stanoveny na 3,3 mil. Kč. Prazskenovinky.cz informoval Magistrát hlavního města Prahy.

<http://www.prazskenovinky.cz/zpravy/regiony/v-dubnu-praha-vypise-soutez-na-novou-podobu-vitezneho-namesti/>

Úžasně vlastní domy architektů. Podívejte se

Téma: Česká komora architektů

21.1.2018 echo24.cz Strana 0 Panorama, Krátké zprávy, Homepage, Seznam.cz

Tereza Kozlová

Moderní rodinný dům ve staré zástavbě nazvaný Plecháč se stal jedním ze symbolů Humpolce. Jde o vlastní dům architekta Ludka Rýznera a lze jej považovat za manifest přístupu Rýznerova ateliéru OK Plan. Ačkoli jsou vlastní domy architektů často jen velmi příjemnými stavbami, které nijak zvlášť nepoutají pozornost, a mnoho architektů si ani žádný vlastní dům nikdy nepostaví, logicky by sám architekt měl být tím nejodvážnějším investorem.

Moderní rodinný dům ve staré zástavbě nazvaný Plecháč se stal jedním ze symbolů Humpolce. Jde o vlastní dům architekta Ludka Rýznera a lze jej považovat za manifest přístupu Rýznerova ateliéru OK Plan. Ačkoli jsou vlastní domy architektů často jen velmi příjemnými stavbami, které nijak zvlášť nepoutají pozornost, a mnoho architektů si ani žádný vlastní dům nikdy nepostaví, logicky by sám architekt měl být tím nejodvážnějším investorem.

Wallpaper* Design Awards 2017 v kategorii Nejlepší dům vyhrál polský architekt Robert Konieczny, jenž své rodině postavil dům na strmém svahu uprostřed divočiny nedaleko Těšína. Do stavby vykonzolované na svahu tak, aby pod ní mohla protékat voda řinoucí se z hor, by si asi jen tak někdo netroufl. Konieczného rodina získala útulný dům s mimořádnými výhledy a svět zase odvážný architektonický počín.

Prohlédněte si zde: Nejlepší rodinný dům světa: podívejte se

Ostatně v loňském roce vlastní dům architekta zabodoval i v České ceně za architekturu. Vítězem se stal ZEN-Houses – ateliér a dům v Liberci. Prostý, ekonomický a nenáročný projekt, jež architekti Petr Stolín a Alena Mičková navrhli sami pro sebe.

Dům Plecháč byl postaven v roce 2005 na komplikované rohové parcele. Na vnější fasádě byly použity tehdy velmi módní materiály, které však většina investorů bojácně odmítala. Dům má ocelový skelet a je obalen rezavějícím cortenovým plechem. S odkazem na římský princip těžkého na křehkém dům spočívá na copilitovém soklu. Oproti strohému exteriéru interiér charakterizují zajímavé prostorové kompozice, množství pozoruhodných materiálů a detailů.

Ateliér OK Plan se specializuje na komplexní poskytování služeb v oblasti architektury, urbanismu a designu. Dům Plecháč je tak zároveň jistým druhem showroomu. Byl navržen a realizován včetně zahrady osázené vzrostlými stromy i pestrého výběru nábytku od českého modernismu po ikonické kousky světového designu.

Po dvanácti letech se dům dočkal interiérových úprav a „zjemnění“ původní „surovosti“ v hlavním obytném podlaží. Pomocí nových vrstev bylo třeba zlepšit akustiku, a tak veškeré tvrdé a odrazivé plochy v minimalistickém interiéru doznaly změn. Akustika prostoru se výrazně zlepšila především vložением dubových obkladových konstrukcí stropů. Ke zvýšení akustické pohody a navození větší intimity prostoru přispěly také nové závěsy. (Okenní otvory odvážné velikosti původně chránila namísto záclon jen průsvitná fólie.)

Další úpravy už byly zaměřeny pouze na redesign interiéru, kdy většina nových prvků byla zhotovena na míru. Nová kuchyňská linka nahradila starší, funkčně zastaralý typ, nové krbové těleso reaguje na aktuální trendy v topení. Celé osvětlení a řízení domu prošlo výraznou úpravou, a to jak po stránce vzhledové, tak energetické. Technicky vylepšeno bylo také topení objektu. „Je fajn, když umí dům přirozeně reagovat na nové požadavky a stárne, respektive dospívá s námi,“ říká architekt Luděk Rýzner.

<http://echo24.cz/a/SjnJy>

Vlastní domy architektů: Na strmém svahu uprostřed divočiny nebo Plecháč

Téma: Česká komora architektů
20.1.2018 echoprime.cz **Strana 0** **Umění a kritika**
Tereza Kozlová

Moderní rodinný dům ve staré zástavbě nazvaný Plecháč se stal jedním ze symbolů Humpolce. Jde o vlastní dům architekta Ludka Rýznera a lze jej považovat za manifest přístupu Rýznerova ateliéru OK Plan. Ačkoli jsou vlastní domy architektů často jen velmi příjemnými stavbami, které nijak zvlášť nepoutají pozornost, a mnoho architektů si ani žádný vlastní dům nikdy nepostaví, logicky by sám architekt měl být tím nejodvážnějším investorem. Wallpaper* Design Awards 2017 v kategorii Nejlepší dům vyhrál polský architekt Robert Konieczny, jenž své rodině postavil dům na strmém svahu uprostřed divočiny nedaleko Těšina.

Moderní rodinný dům ve staré zástavbě nazvaný Plecháč se stal jedním ze symbolů Humpolce. Jde o vlastní dům architekta Ludka Rýznera a lze jej považovat za manifest přístupu Rýznerova ateliéru OK Plan. Ačkoli jsou vlastní domy architektů často jen velmi příjemnými stavbami, které nijak zvlášť nepoutají pozornost, a mnoho architektů si ani žádný vlastní dům nikdy nepostaví, logicky by sám architekt měl být tím nejodvážnějším investorem. Wallpaper* Design Awards 2017 v kategorii Nejlepší dům vyhrál polský architekt Robert Konieczny, jenž své rodině postavil dům na strmém svahu uprostřed divočiny nedaleko Těšina.

Do stavby vykonzolované na svahu tak, aby pod ní mohla protékat voda řinoucí se z hor, by si asi jen tak někdo netroufl. Konieczného rodina získala útulný dům s mimořádnými výhledy a svět zase odvážný architektonický počin. Ostatně v loňském roce vlastní dům architekta zabodoval i v České ceně za architekturu. Vítězem se stal ZEN-Houses – ateliér a dům v Liberci. Prostý, ekonomický a nenáročný projekt, jež architekti Petr Stolín a Alena Mičková navrhli sami pro sebe.

Dům Plecháč byl postaven v roce 2005 na komplikované rohové parcele. Na vnější fasádě byly použity tehdy velmi módní materiály, které však většina investorů bojácně odmítala. Dům má ocelový skelet a je obalen rezavějícím cortenovým plechem. S odkazem na římský princip těžkého na křehkém dům spočívá na copilitovém soklu. Oproti strohému exteriéru interiér charakterizují zajímavé prostorové kompozice, množství pozoruhodných materiálů a detailů. Ateliér OK Plan se specializuje na komplexní poskytování služeb v oblasti architektury, urbanismu a designu. Dům Plecháč je tak zároveň jistým druhem showroomu. Byl navržen a realizován včetně zahrady osázené vzrostlými stromy i pestrého výběru nábytku od českého modernismu po ikonické kousky světového designu.

Po dvanácti letech se dům dočkal interiérových úprav a „zjemnění“ původní „surovosti“ v hlavním obytném podlaží. Pomocí nových vrstev bylo třeba zlepšit akustiku, a tak veškeré tvrdé a odrazivé plochy v minimalistickém interiéru doznaly změn. Akustika prostoru se výrazně zlepšila především vložením dubových obkladových konstrukcí stropů. Ke zvýšení akustické pohody a navození větší intimity prostoru přispěly také nové závěsy. (Okenní otvory odvážné velikosti původně chránila namísto záclon jen průsvitná fólie.)

Další úpravy už byly zaměřeny pouze na redesign interiéru, kdy většina nových prvků byla zhotovena na míru. Nová kuchyňská linka nahradila starší, funkčně zastaralý typ, nové krbové těleso reaguje na aktuální trendy v topení. Celé osvětlení a řízení domu prošlo výraznou úpravou, a to jak po stránce vzhledové, tak energetické. Technicky vylepšeno bylo také topení objektu. „Je fajn, když umí dům přirozeně reagovat na nové požadavky a stárne, respektive dospívá s námi,“ říká architekt Luděk Rýzner.

<http://echoprime.cz/a/SjnJy>

Investují do vzhledu měst

Téma: Česká komora architektů

Kolín má štedrý rozpočet. Obnova jeho historického jádra je největší akcí za dvanáct let.

KOLÍNSKO Rekonstrukce okolí chrámu sv. Bartoloměje v Kolíně začala a vyjde s dotací na 90 milionů korun. Potrvá však ještě skoro tři roky, a tak se vedení radnice snaží do konce volebního období dotáhnout jiné akce. Například viditelnou přeměnou, která skončí letos na podzim, prochází autobusové nádraží, a to za 50 milionů korun.

„Rozpočet jsme schválili loni a chtěli bychom, aby se to stalo pravidlem. Je ambiciózní, ale podařilo se nám sehnat velké množství dotačních prostředků, o zhruba sedmdesát milionů více než loni, díky čemuž je oproti minulým rozpočtům štedrý,“ uvedl místostarosta Michael Kašpar (Změna pro Kolín).

V položce příjmy je kolem 1,244 miliardy a výdaje 1,239 miliardy korun. „Jde o lehce přebytkový rozpočet, přes čtyři miliony je rezerva, nicméně je třeba říci, že Kolín má stále dluh téměř půl miliardy, takže kolem osmdesát milionů odvedeme na dluhové službě,“ upozornil Kašpar.

Letos začne i skončí rekonstrukce Pražské ulice, jejíž nový vzhled se vybíral architektonickou soutěží. „Je vstupním prostorem do centra a chtěli bychom, aby se stala vzorem pro ostatní ulice,“ řekl Kašpar.

Náklady jsou 20 až 30 milionů korun a změní se povrchy, místo starých betonových chodníků dělníci položí dlažbu, vznikne i parčík a nový ráz dají ulici atypické lampy.

Ještě letos se stihne také oprava jedné z nejkrásnějších budov města – gymnázia za více než 10 milionů korun. Další je patnáctimilionová investice s dotací do Mateřské školy Chelčického. Dětem tam postaví nový pavilon. „Byli bychom rádi, kdyby se velká část akcí dotáhla do konce roku, ale nikdy se vše nestihne. Máme koncepci rozpracovanou na mnoho let dopředu. Pokud by po nás pokračoval někdo jiný, myslím si, že nemůže říci, že projekty jsou nesmyslné,“ doplnil Kašpar s tím, že jejich sdružení se podzimních voleb zúčastní, včetně starosty a poslance Víta Rakušana.

Český Brod koupí pozemek jako investici do budoucna

V Českém Brodě zatím hospodaří v provizoriu, rozpočet s předpokládanými příjmy 180 milionů a výdaji 198 milionů korun zastupitelé projednají 31. ledna. Podle starosty Jakuba Nekolného (ODS) by schodek byl krytý přebytkem hospodaření v loňském roce, což je 10,5 milionu korun, a patnáctimilionovým úvěrem. Nejvíce peněz, 25 milionů korun, poputuje do pokračování rekonstrukce hlavní budovy nemocnice i s venkovním prostranstvím.

Velkou částku, 14,7 milionu korun, vydají za nákup více než hektarového pozemku bývalého zemědělského družstva od ZZN Polabí. Kvůli tomuto kroku se loni zastupitelstvo názorově rozdělilo. Odpůrci měli obavu o jeho využití a také o možné kontaminace půdy. Udělaly se tedy zkušební vrty. Z posudku vyplývá drobné znečištění bývalé čerpací stanice, přičemž sanace nepřesáhne 300 tisíc korun. O tuto částku byla snížena kupní cena.

„Hlavním důvodem koupě je to, že v územním plánu jsou navrženy dopravní stavby, a také se jedná o strategický pozemek mezi centrem města a nádražím a při rozumném architektonickém řešení tam může vzniknout zajímavý veřejný prostor,“ řekl Nekolný s tím, že město musí řešit nedostatek parkovacích míst u nádraží i dopravně zatíženou křižovatku u ZZN.

Letos budou pokračovat i v postupné rekonstrukci úřadu tak, aby do konce roku otevřeli nové informační centrum a víceúčelový sál v původní gotické radnici.

V Pečkách se zaměří na silnice

Vedení Peček schválilo schodkový rozpočet v prosinci. Příjmy čítají přes 80 milionů korun, kdežto výdaje více než 94 milionů. „Schodek je přes třináct milionů korun a k tomu ještě připočteme 3,6 milionu splátky úvěru. Ten je poslední, který máme, a je krytý z naspořených prostředků z uplynulých let,“ vysvětlil starosta Milan Urban (ODS).

Investují hlavně do rekonstrukcí silnic. Za 11 milionů korun opraví ulice Sportovní, Jiřího z Poděbrad a část Lobňanské. „Rozhodli jsme se, že budeme postupně rekonstruovat hlavně ty silnice, které mají panely, a to mnohde už propadlé. Třeba také ulice ve Velkých Chvalovicích,“ doplnil Urban.

V plánu mají postavit nové parkoviště P+R u nádraží, kde město od Českých drah odkoupilo plochu. Přestože náklady mohou být kolem 7 milionů korun, v rozpočtu počítají jen s 1,4 milionu. Rádi by totiž na zbytek získali dotaci. „Parkoviště je potřeba, mnoho lidí dojíždí za prací do Kolína nebo do Prahy,“ dodal Urban. Letos dokončí také zateplení posledního pavilonu v Mateřské škole Mašinka za 2,8 milionu.

Předvolební rok středočeských radnic Kolínsko

Letošní rok je v České republice „supervolební“. V říjnu se totiž budou konat volby do městských a obecních zastupitelstev. Současní vládcové středočeských radnic tak jdou do „finiše“. Přinášíme vám přehled toho, co pro poslední rok přichystali pro své občany v největších středočeských městech. Dnes jsme se zaměřili na Kolínsko.

Jihlava chce proměnit náměstí. Prior neřeší

Téma: Česká komora architektů

19.1.2018 Právo Strana 10 Jižní Morava - Vysočina
(pch)

JIHLAVA – Jihlava chystá architektonickou soutěž na proměnu prostoru Masarykova náměstí. Záměr, který by měli v nejbližších dnech projednávat radní, se ale nebude zabývat otázkou Prioru, alespoň ne v zásadní části. Účastníkům soutěže bude patrně ponecháno na uvážení, zda ve své vizi nějakou vnější proměnu této smutně proslulé budovy nastíní.

Podle primátorova náměstka Radka Popelky (ANO) směřují veškeré diskuse o Prioru už čtvrt století de facto jen k tomu, že se s objektem nic neděje.

„Já být vlastníkem, pak bych v atmosféře vln zbourat – nezbourat, odkoupit – neodkoupit asi také neměl chuť k jakýmkoli zásahům,“ prozradil náměstek Popelka svůj náhled na věc.

Podle něj se chystaná soutěž nebude zabývat fasádami budov – prioritou je reorganizace pohybu lidí a dopravy na ploše a její urbanistické řešení.

„Zúčastnění architekti budou moci v rámci dobrovolné části nastínit představu o lepší vnější podobě Prioru, a když bude tato vize zapadat do koncepce náměstí, můžeme vlastníkově takovou úpravu doporučit,“ dodal náměstek.

Kruhové objezdy v Sokolově získají originální vzhled

Téma: Česká komora architektů

16.1.2018 Mladá fronta DNES Strana 16 Kraj Karlovarský
(san)

SOKOLOV Kruhové objezdy v Sokolově se v následujících letech dočkají nové výzdoby. Město je nechá osadit monumenty, které symbolizují jeho hornickou historii nebo charakterizují město samotné. Úpravy se budou týkat kruhových křižovatek na Vítkově směrem do města, u výjezdu směrem do Lokte, u nového obchvatu za gymnáziem a u městského úřadu.

„Například u Vítkova chceme umístit hornické vozíky, které jsme získali od Sokolovské uhelné darem. Dalšími symboly by pak měly být svatá Barbora nebo pro město charakteristický sokol. Na tyto instalace bychom rádi vyhlásili architektonickou soutěž,“ popsal nový záměr radnice sokolovský starosta Jan Picka. Nejlepší návrh pak poslouží pro přípravu projektové dokumentace. Na výzdobu jednoho kruhového objezdu radnice vyčlenila dva miliony korun. Finance na rekonstrukci prvního z nich jsou už součástí rozpočtu na rok 2018, další tři kruhové křižovatky se budou upravovat v následujících letech.

Měst, která se rozhodla své kruhové objezdy zkrášlit, je v kraji víc. Například křižovátku v Májové ulici v Chebu zdobí socha akademického sochaře Václava Fialy, v Chodově je pak na jednom z kruhových objezdů k vidění dobový důlní vozík, který radnici věnoval hornický spolek Solles. Karlovy Vary nechaly v roce 2008 do středu okružné křižovatky na rozcestí U Konička postavit dřevěnou sochu chameleona z dílny chomutovského sochaře Vojtěcha Návrata.

VIZE PERLA 2020 vrací továrně život

Téma: Česká komora architektů

16.1.2018 Stavitel Strana 20 INDUSTRIÁLNÍ STOPY
Petr Hájek

Textilní závod Perla v Ústí nad Orlicí skončil v konkurzu. Situace Perly byla celou dobu pozorně sledována představiteli města. Významnou roli sehrával i fakt, že tříhektarový areál Perly se nachází doslova v samém centru města. Výrobou opuštěný prostor je strategickým územím, které bude zásadně ovlivňovat podobu města v následujících letech.

INDUSTRIÁLNÍ STOPY

Ústí nad Orlicí bylo více jak sto let spojováno s textilní výrobou. V 70. letech minulého století slučoval textilní podnik Perla 15 závodů a zaměstnával více jak šest tisíc zaměstnanců. Perla byla značkou, jistotou, byla výkladní skříní města, díky které získalo Ústí přívlastek „východočeský Manchester“. Textilní výroba na sebe vázala nejen strojírenskou výrobu, ale také výzkum, školství a vývoj. V Ústí nad Orlicí se vyvinul prototyp bezvřetenového předení a byla zde zahájena textilní výroba v první rotorové přádelně na světě. Bez Perly si mnozí neuměli představit budoucnost města a o to citelněji byl přijímán její pád. Opuštěný areál zkrachovalé textilky, který se nachází v samém centru, odkoupilo v roce 2010 město Ústí nad Orlicí s cílem zajistit revitalizaci tohoto území. Svě záměry definovalo v prohlášení Vize PERLA 2020.

MRTVÁ HISTORIE

Ve druhé polovině 13. století, za vlády Přemysla Otakara II., se stará slovanská osada Oustí začala rozrůstat a stala se základem vzniku jednoho z neznámějších měst východních Čech. Dnes je Ústí nad Orlicí, ležící v podhůří Orlických hor na soutoku řek Tiché Orlice a Třebovky, pátým největším městem Pardubického kraje. Většina jeho obyvatel se v minulosti živila zemědělstvím a domácím tkalcovstvím. Tato činnost zde vedla až k pozdějšímu rozmachu továrenského textilního průmyslu a strojírenské výroby v letech 1843–1845, a to především díky stavbě železnice na trati Olomouc – Praha. Město začalo být známé tovární výrobou, v níž převládalo hlavně bavlnářství. V roce 1874 byla dokončena trať do polského Kladska a stavba další nádražní budovy. Právě železnice napomohla tomu, že po zániku tradiční cechovní výroby se ve městě začal rozvíjet textilní průmysl.

Poválečné období budování socialismu se výrazně podepsalo na dnešní podobě města. Jeho původní charakter s typickou domkářskou zástavbou ústeckých tkalců na Podměstí byl z důvodu rostoucího počtu obyvatel města poznamenán novou zástavbou. V druhé polovině minulého století přibýlo k tradiční textilní výrobě textilní strojírenství a bavlnářský výzkum. Ve městě je nejen odborné učiliště, ale také renomovaná střední textilní škola. Ústí nad Orlicí získalo oprávněně přívlastek „východočeský Manchester“.

ROKY PROSPERITY

Počátky textilní výroby v Ústí nad Orlicí sahají až do 17. století. Zakladateli byly staré ústecké rody, které své řemeslo chránily prostřednictvím cechů. V roce 1855 Jan Hernych zakládá firmu, ve které ručně tkalcoval a faktořil až do roku 1879, kdy zakoupil dům v místě dnešní Perly a instaloval zde prvních 6 ručních stavů. Firma se rychle rozrůstala a již v roce 1888 zaměstnává 2600 dělníků a její strojový park činil 3000 mechanických stavů.

Rychlý růst firmy však nejprve zcela ochromilo těžké období první světové války, v dalších letech pak německá okupace a poválečná národní správa. V roce 1946 vznikl výnosem ministerstva průmyslu samostatný podnik Spojené české a bavlnářské závody se sídlem v Ústí nad Orlicí. Ředitelství podniku bylo umístěno v moderní budově, která byla dříve sídlem vedení firmy Jan Hernych. O dva roky později byl změněn na národní podnik UTEX, který sdružoval 13 závodů v nejbližším okolí. V roce 1958 zaznamená podnik další změny a především přebírá nový název „Perla“. V 70. letech Perla slučovala 15 závodů s více jak 6000 zaměstnanci, kteří byli hrdina skutečnost, že právě z jejich rukou putují počesané flanely do Kanady a šejkové se díky jejich práci halí do barevných damašků. Popelíny a košile znala nejen celá Evropa, ale i svět, stejně tak pyžamoviny a šatovky. Perla byla žádanou a ceněnou značkou a pro město a jeho obyvatele představovala jistotu, stabilitu a perspektivu.

PÁD DO PROPASTI

Zásadní změny ve vývoji ústeckého textilu začaly po roce 1989. V roce 1994 se Perla stala akciovou společností, kterou založil Fond národního majetku. Podnik byl solidně technicky vybaven a v této podobě vstoupil do druhé vlny kuponové privatizace. Během privatizace získaly většinu akcií Perly různé privatizační fondy, které usilovaly o ovládnutí podniku. Ostré boje mezi fondy probíhaly zejména na jaře 2001. Celková ekonomická situace podniku se postupně zhoršovala, docházelo k růstu zadlužení a propouštění zaměstnanců. Pokusy o vyřešení situace byly neúspěšné.

V průběhu let 2001 až 2009 se ve vedení firmy stihl vyměnit rekordní počet devíti generálních ředitelů a manažerů bez zkušeností z oblastí textilní výroby a prodeje. Došlo k podstatné ztrátě zákazníků. Navíc narůstaly dlužné částky za energie a postupně i za mzdy pracovníků. Pád Perly byl neodvratný. V červnu 2009 byl na Perlu na návrh věřitelů vyhlášen konkurz. Na základě tohoto výnosu byl provoz podniku definitivně ukončen 30. září 2009, kdy Perlu opustilo posledních 30 zaměstnanců. Toto datum je možno považovat za konec tradice výroby klasického textilu v Ústí nad Orlicí.

DRUHÁ ŠANCE

Situace Perly byla celou dobu pozorně sledována představiteli města. Zejména v období posledních dvou let Perly se město aktivně zapojovalo do řešení situace. Cílem bylo zachování pracovních míst, na kterých byla závislá celá řada místních obyvatel. Svoji významnou roli sehrával také fakt, že tříhektarový areál Perly se nachází doslova v samém centru města. Výrobou opuštěný prostor je strategickým územím, které bude zásadně ovlivňovat podobu města v následujících letech.

Přirozenou reakcí města Ústí nad Orlicí na krach Perly byla snaha odkoupit areál bývalé textilky od insolvenčního správce majetku. V říjnu 2010 byla schválena a uzavřena příslušná kupní smlouva, díky které se město stalo vlastníkem prázdných objektů kdysi největšího textilního závodu v Ústí nad Orlicí. Smluvní cena činila 30 mil. Kč, ale nutno podotknout, že městské společnosti zůstala nesplacená pohledávka za vodné a stočné ve výši téměř 6,5 mil. korun. Díky odkupu celého areálu se městu podařilo zabránit postupnému rozprodávání jednotlivých budov. Zároveň zamezilo možným spekulacím, které bývalá továrna díky své poloze vyvolávala. Přístupem města dostala Perla svoji druhou šanci.

ŠANCE PRO ARCHITEKTY

Období let 2011–2013 věnovalo město svou pozornost přípravným činnostem, které zahrnovaly ověřování materiálů z uplynulých let, zaměřování a zmapování stávajícího stavu komplexu, přípravy podkladů, prověřování rizika ekologických zátěží a hledání nové náplně areálu. Vznikla pracovní skupina, ve které byli zástupci všech stran a hnutí zastoupených v zastupitelstvu města. Perla byla zaregistrována v Národní databázi brownfieldů agentury CzechInvest. Město začalo spolupracovat s Technickou univerzitou Liberec a ČVUT Praha. Studenti těchto škol zpracovávali projekty revitalizace území jako své studentské práce. O využití Perly se otevřeně diskutovalo s veřejností. Konaly se workshopy a diskuse s odborníky, na kterých se veřejnost seznamovala s řešením obdobných areálů v jiných městech a zároveň měla možnost podávat své vlastní podněty a náměty.

V roce 2013 prostřednictvím svého městského architekta navázalo město úzkou spoluprací s Českou komorou architektů. Výsledkem společných diskusí bylo vyhlášení otevřené jednokolové soutěže o urbanisticko-architektonický návrh. Soutěžní podmínky jasně vymezily hranice řešeného území a definovaly požadovanou obsahovou náplň nové Perly. V požadavcích města byl kladen důraz na řešení výstavby nového domu dětí a mládeže, městské galerie, využití bývalé administrativní budovy pro obchod a služby, řešení možné bytové výstavby, řešení veřejné zeleně a návrh odpovídající parkovací kapacity pro celé území Perly.

Podmínky soutěže o návrh byly projednány a odsouhlaseny odbornou porotou, Českou komorou architektů a Zastupitelstvem města Ústí nad Orlicí. Vlastní soutěž probíhala od září 2013 do února 2014 a bylo předloženo celkem 24 soutěžních návrhů. Sedmičlenná porota ke svému hodnocení přizvala další dva odborné znalce se zaměřením na tvorbu propočtu investičních nákladů a na způsob a možnosti financování projektů. Návrhy byly prezentovány anonymně a hodnocení probíhalo ve třech fázích s postupným vyřazováním uchazečů. Finanční cenu získaly první tři návrhy v pořadí a dále byly uděleny dvě finanční odměny za pozoruhodný dílčí podnět v řešení. Vítězný návrh předložila pražská architektonická kancelář MS plan s.r.o., v čele autorského týmu stál doc. Ing. arch. Michal Šourek.

Porota o vítězném návrhu rozhodla jednomyslně a konstatovala celkové velmi citlivé urbanistické řešení, které reaguje na strukturu historického jádra města. Porota dále kladně hodnotila princip postupné výstavby a přiměřený poměr zastavěných ploch a veřejného prostoru. Tím byl vytvořen i požadovaný předpoklad dobrého ekonomického řešení a díky tomu byla ekonomická strategie projektu hodnocena velmi vysoko. Návrh vykázal potřebnou flexibilitu procesu a celkové grafické vyznění, které podpořilo čitelnost a strategii návrhu, bylo velmi kultivované a patřilo k nejlépe zpracovaným.

V březnu 2014 uspořádalo město veřejnou prezentaci všech návrhů předložených v soutěži a za účasti tří zástupců odborné poroty probíhala živá diskuse. Veřejnosti byl popsán průběh, způsob a principy hodnocení a odborné zdůvodnění konečného výroku. Za pozitivní výstup prezentace lze jednoznačně považovat fakt, že většinový názor veřejnosti se ve svém hodnocení shodoval s výrokem poroty.

REGULAČNÍ PLÁN A INVESTIČNÍ ZÁMĚRY

V září 2014 zastupitelstvo města schválilo zadání regulačního plánu s názvem „Revitalizace území Perla v Ústí nad Orlicí“ a s vítězem urbanisticko-architektonické soutěže uzavřelo příslušnou smlouvu na jeho vypracování. Projekční práce se rozeběhly naplno, město souběžně s regulačním plánem zadalo vypracování investičních záměrů na objekt domu dětí a mládeže, městské galerie v podobě víceúčelové budovy a ateliérů a kreativních učeben střední školy uměleckoprůmyslové. Právě přemístění ateliérů této školy do areálu Perly bylo veřejností vnímáno jako určitá symbolika a odkaz na bývalou textilní historii. Předchůdcem uměleckoprůmyslové školy totiž až do roku 1993 byla Střední průmyslová škola textilní (založená již v roce 1892), která vychovávala textilní odborníky a měla přímou vazbu na bývalou textilku.

Záměr umístit v areálu Perly střední školu, dům dětí a mládeže, městskou galerii, využít bývalou administrativní budovu pro obchod a služby a zároveň zde vytvořit prostor pro bydlení, veřejnou zeleň a centrální parkování, se postupně během roku 2015 vyvíjel a v rámci diskuse s veřejností proměňoval a upřesňoval. Zvažovala se zejména finanční náročnost celého projektu, reálný časový horizont, budoucí provozní náklady a celkový přínos pro město. Diskuse a specifikace záměrů se stala základem pro definování prohlášení „Vize PERLA 2020“.

Také regulační plán byl průběžně v roce 2015 připomínkovan a v dubnu 2016 byl zastupitelstvem města projednán a vydán. Jedná se o strategický dokument, který v území vymezuje komunikační koridory, uliční čáry, určuje přípustnou výšku budov, zpřesňuje účel a využití budoucí zástavby a určuje plochy veřejných prostranství a veřejné zeleně. Součástí regulačního plánu je hluková studie, protože dodržení hlukových limitů se ukázalo jako nejvíce limitující faktor v rámci navrženého dopravního řešení.

Záměr budoucí podoby nové Perly byl předložen zastupitelstvu města k posouzení a k připomínkování. Pro zastupitele se nejednalo o nový materiál, řada z nich se na vizi města podílela a stála u samého začátku, kdy se hledalo možné využití.

NAPLŇOVÁNÍ VIZE

Vize PERLA 2020 ve svém obsahu zahrnuje základní investiční záměry, které by měly být v horizontu následujících pěti let realizovány. Jedná se o výstavbu základní technické infrastruktury, novostavbu domu dětí a mládeže, novostavbu ateliérů uměleckoprůmyslové školy, realizaci centrálního parkoviště, rekonstrukci bývalé administrativní budovy a přestavbu bývalé kotelny a rozvodny. Zároveň vymezuje plochy, které budou nabídnuty k prodeji za účelem privátní investice.

Základní technická infrastruktura zahrnuje výstavbu splaškové a dešťové kanalizace, vodovodu, rozvodů elektrické energie, veřejného osvětlení a plynu, vybudování nových komunikací s napojením na stávající silnice, řešení veřejných ploch včetně veřejné zeleně. Předpokládané investiční náklady: 25 mil. Kč.

Dům dětí a mládeže je dvoupodlažní novostavba s dominantní venkovní lezeckou stěnou a obytnou plochou střechou. Základem objektu jsou dvě patra kluboven a zázemí, skrz něž protupuje tubus tělocvičny. Také všechny vnitřní úrovně DDM propojuje vertikální prvek lezecké stěny. Základní prostorový koncept budovy je založen na otevřenosti s tím, že tělocvična je ústředním prostorem budovy. Fasády jsou prolomeny okenními otvory v nepravidelných pozicích tak, aby spolu s barevností rámu podpořily hravost objektu. Předpokládané investiční náklady: 55 mil. Kč.

Objekt střední školy uměleckoprůmyslové vytváří škole nové zázemí. V budově jsou navrženy ateliéry a kreativní prostory pro výuku uměleckých oborů. Návrh představuje novou kreativní školu, jež by měla konkurovat nejlepším uměleckým školám. Obvodové konstrukce budou zděné, okenní a dveřní rámy hliníkové. Vstupy do budovy jsou akcentovány kortenovým pruhem. Fasáda bude částečně obložena klinkery, částečně bude provětrávána a tvořena pásy kortenu, mědi a titan-zinku, popř. systémovými obklady totožné barvy. Předpokládané investiční náklady: 110 mil. Kč.

Centrální parkoviště je umístěno v severovýchodní části areálu v návaznosti na stávající nákupní středisko. Parkovací plocha pro cca 90 osobních automobilů je navržena jako otevřená úroňová, ale v budoucnosti se uvažuje o výstavbě dvoupodlažního parkovacího domu. Předpokládané investiční náklady: 10 mil. Kč.

Rekonstrukcí bývalé administrativní budovy vznikne samostatně pronajímatelná plocha, která je navázána na dvě centrální schodiště. V rámci přestavby jsou navrženy průchody a loubí, které zpřístupňují a kultivují vnitroblok a přilehlé ulice a zároveň poskytují komfort kryté nákupní pasáže. V ulici 17. listopadu loubí vystupuje před objekt a obohacuje veřejný prostor a stává se akcentem nároží. V přízemí budovy jsou navrženy prostorné výlohy a záměr jednoznačně uvažuje o umístění obchodů a služeb. Parter budovy je navržen tak, aby umožnil využití pro bydlení, v současné době se zpracovává studie pro vestavbu loftových bytů. Předpokládané investiční náklady: 90 mil. Kč.

Městská galerie jako vzdělávací centrum vznikne z bývalé kotelny a strojovny. Prostor je určen pro výstavní činnost, vzdělávací akce, besedy a workshopy. Zároveň poskytne reprezentativní prostory pro zasedání zastupitelstva města, které v současné době v Ústí nad Orlicí chybí. Samotný objekt je ponechán v

původním tvarovém uspořádání a je vlastně jediný z celého areálu Perly, který si zachoval původní industriální styl. Základem objektu budou dva multifunkční sály, které jsou samostatně přístupné zvenčí. V obou sálech jsou navrženy celoobvodové ochozy, které zajišťují technickou přizpůsobivost sálu. Foyer, zázemí pro zaměstnance, návštěvníky a účinkující budou umístěny v suterénu. Všechny úrovně propojuje vertikální prvek – tubus se schodištěm a výtahem. Prostorový koncept budovy je založen na otevřenosti. Sály budou ponechány prostorově volné. Fasáda a okenní výplně odkazují na původní industriální styl. Předpokládané investiční náklady: 50 mil. Kč.

Odhadované investiční náklady představují téměř 350 mil. korun, ale město předpokládá využití dotací, dlouhodobého úvěru a spolufinancování z rozpočtu Pardubického kraje, který je zřizovatelem střední školy uměleckoprůmyslové, a proto bude investorem stavby školních ateliérů.

VŠE ZAČALO DEMOLICÍ

V současné době probíhá v areálu Perly demolice všech výrobních hal, které se ukázaly jako nevhodné pro možnou rekonverzi. Vše staré a nepotřebné se musí odstranit, aby se uvolnil prostor pro nové a očekávané. Demolice byla zahájena v září 2017 a potrvá až do jara následujícího roku. Souběžně s demolicí probíhá další fáze projektové přípravy. Nyní jsou dokončeny dokumentace pro vydání stavebního povolení na výstavbu veřejné technické infrastruktury, domu dětí a mládeže a uměleckoprůmyslové školy. Zároveň byly zahájeny práce na prováděcích dokumentacích. Město Ústí nad Orlicí předpokládá zahájení vlastní výstavby již v tomto roce. Nejprve budou realizovány rozvody technické infrastruktury a založeny koridory dopravního napojení areálu. Zároveň bude vybudováno centrální parkoviště, které ve městě citelně schází. Na konci léta 2018 bude zahájena výstavba domu dětí a mládeže. Tyto stavby bude realizovat město z vlastního rozpočtu s využitím dlouhodobého úvěru. V roce 2019 by měla být zahájena výstavba střední školy, rekonstrukce administrativní budovy je plánována na konec roku 2020, a to souběžně s rekonstrukcí bývalé kotelny a strojovny.

Ústí nad Orlicí má před sebou ještě hodně práce. Přestože již město ušlo velký kus cesty, stojí vlastně na začátku. Hledání směru, definování vize a vypracování projektové přípravy je ovšem stěžejní a nejdůležitější součástí této cesty. Zároveň dosavadní otevřená diskuse s veřejností a nalezení široké podpory usnadní v následujících letech vlastní realizaci. Vize PERLA 2020 je sice smělá, ale začíná se postupně naplňovat. Díky tomu v Ústí nad Orlicí Perla žije! **

ZÁKLADNÍ ÚDAJE O STAVBĚ

Název: Revitalizace území Perla v Ústí nad Orlicí

Investor: Město Ústí nad Orlicí a Pardubický kraj

Vítězný návrh urbanisticko-architektonické soutěže: MS plan s.r.o. Praha, doc. Ing. arch. Michal Šourek

Zpracovatel projektové dokumentace: – Veřejná technická infrastruktura: M Projekt CZ s.r.o. Ústí nad Orlicí – Dům dětí a mládeže: Bursík Holding a.s. Praha – Střední škola uměleckoprůmyslová: SVIŽN s.r.o. Praha

Koordinační autorský dohled: MS plan s.r.o. Praha, doc. Ing. arch. Michal Šourek, Ing. arch. Milan Ševčík
Hlavní koordinátor: Petr Hájek, starosta města

Časová osa: – Přípravná činnost, hledání a definování nové náplně území: 2011–2013 – Urbanisticko-architektonická soutěž o návrh: 09/2013 – 02/2014 – Vypracování regulačního plánu: 09/2014 – 04/2016 – Vypracování investičních záměrů: 2015 – Projektová dokumentace v rozsahu pro územní řízení: 2016 – Projektová dokumentace v rozsahu pro stavební povolení: 2017 – Projektová dokumentace v rozsahu provedení stavby: 09/2017–03/2018 – Demoliční práce: 09/2017–02/2018 – Předpokládaná stavební realizace: 09/2018–2022

Předpokládané investiční náklady na revitalizaci celého území: okolo 350 mil. Kč

ZNAČKA PATŘÍCÍ K MĚSTU

Určitá konkrétní firemní značka měla přímou souvislost se jménem města, ve kterém sídlila, a většinou objekty takovéto firmy dodávaly strukturu i architekturu města i zásadní výraz. Přitom se to nemuselo týkat takových

gigantů jako například Škoda v Plzni, Baťa ve Zlíně, Poldi v Kladně nebo Vítkovických železáren v Ostravě. Jednalo se i o menší firmy jako například Papírny Štětí, Cukrovar v Praze-Čakovicích, Tosta AŠ, Krajka AŠ, Eska Cheb, Favorit Rokycany, porcelánka Pirkenhammer v Březové, porcelánka Haas & Czjzek Horní Slavkov, Textilana Liberec, Krajka Kraslice. Když se s takto zcela namátkou sestaveným seznamem proberete, zjistíte, že o mnoha továrních areálech těchto značek, mnohdy ani o značkách, již není ani vidu, ani slechu. Ze svých sídelních měst se zcela vytratily a vytratila se i historická souvislost s průmyslovou výrobou. Obdobně k sobě patřily pojmy textilka Perla a město Ústí nad Orlicí. Přístup vedení města Ústí nad Orlicí, na rozdíl od mnoha postindustriálních měst, k řešení problematiky využití industriálního úhuru a uchování historické paměti místa je příkladný.

RADNICE JAKO SYMBOL MĚSTA

Téma: Česká komora architektů

16.1.2018 Stavitel Strana 37 ZAJÍMAVÁ STAVBA

Doc. Ing. arch. Radomíra Sedláková, CSc.

Je to samozřejmě zcela nepůvodní titulěk, protože být symbolem, to je jedna z hlavních funkcí radnice. Reprezentovat město, lidi, kteří v daném sídle žijí a kteří vědí, odkud se chod města řídí. Radnice vždy byly chloubou města – a pokud ne, tak s městem něco bylo v nepořádku.

Když budeme listovat libovolnou knížkou o architektonických památkách v Čechách, u Kardašovy Řečice najdeme kostel, zámek, z moderní doby nákupní středisko (dnes tedy trochu opršené), ale ne radnici. Malá klasicistní stavba na náměstí nepatřila k tomu, co by v Jižních Čechách, na velkolepé památky všeho druhu přebohatých, komukoli stálo za zaznamenání. Město svou radnici mělo, nevelkou, klasicistní, z počátku 19. století. Radnici skromnou, bez věže, bez velkého sálu, posazenou sice na náměstí, ale přitom jakoby v ústraní; z pohledu na město bylo zřejmé, že hlavní dominantu, barokní kostel, je jinde. Jakoby si tu město hledalo své hlavní místo nově, mimo kostel a zámek... A taky je poznat, že kdesi mu došly síly (či peníze) – radnice dávala (a dává) najevo, že by ráda zabrala celé průčelí náměstí, ale prostě se to nepodařilo.

Jenomže město svou radnici potřebovalo a potřebuje a architektonicko-historické hodnoty jsou v takové situaci vedlejší. A možná i díky tomu si mohlo dovolit radnici rekonstruovat. Město nechtělo novou budovu, a přesto na rekonstrukci vypsalo architektonickou soutěž, z níž si vybralo ten návrh, který mu nejlépe vyhovoval. Nepotřebovalo novou architektonickou dominantu, chtělo radnici, která k lidem bude příjemná, přívětivá, kam budou rádi chodit. Radnici, která nabídne i něco víc, než jen úřad.

Na první pohled ta proměna není moc znatelná. Jenže hned další pohled ukáže, co vše se změnilo. Nejen vyčištěná fasáda, nejen nová střecha (včetně krovu). Ve střechě nový, jasně soudobý vikýř, který plně nahrazuje možná na stavbě tohoto typu očekávanou věž, přesně orámovaná kostka s hodinami na skleněné ploše, za ní je vidět dovnitř, za historickým hodinovým strojem je vše v zábavném zrcadlovém převrácení. Vstup v klenutém portálu otevírá transparentní přízemí. Všechny vnitřní stěny, u nichž to jen je možné, jsou skleněné, kanceláří proti vstupu se dá projít do dvora (no, on by raději byl zahradou či nádvořím, má k tomu nakročeno svými zelenými plochami a nově vysazenými stromy). V přízemí jsou všechny kanceláře úřadu, klenby těm v zásadě nevelkým prostorům dávají vznešenost, vážnost – spojení s tradicí, jež zavazuje.

Nové schodiště doplněné výtahem v prosklené šachtě vede do vyšších pater, jež už mají nové funkce. V prvním patře je na celé ploše budovy knihovna, volné regály stojí pod jednoduchou dřevěnou konstrukcí – prostě hranolové sloupy a přes ně jednoduché trámy, nic víc není potřeba, tady jsou knihy a volný prostor tím nejdůležitějším. Minimalismus tu dostal úplně jiný význam nejen v konstrukci a tvarech, ale i v barevnosti. Jen dětský čtenářský koutek je výjimkou.

Radnice ovšem dostala ještě další prostor, nově vytvořený v podkroví. Velký radniční sál. V jeho předsálí – protože slovo předsálí působí poněkud nepatříčně (ten prostor není veliký, ale velmi přitažlivý) – upoutá volně instalovaný hodinový stroj. Vnitřek hodinového vikýře je všude obklopen sklem a zrcadly, díky tomu se zdá být mnohem větší. Radniční sál je nečekaně rozlehlý. Otevírá se do nového krovu (který ovšem přesně odpovídá původnímu) a dává najevo, že je uzpůsobitelný pro jakoukoli akci, formální i volnou, pro divadlo, koncert i schůzi či taneční zábavu. Na druhé straně patra, poněkud zastrčený za schodištěm, je menší sál pro spolkovou činnost.

Radnice v Kardašově Řečici je budovou, která jasně ukazuje, jak je obyvatelům svého města milá. Není vyzývavá, nekřičí do kraje – tady jsem. Je přátelská, přívětivá, má v sobě vtip i laskavost. Je na ní vidět, že jí lidé mají rádi, vstoupíte-li dovnitř, obklopí vás skoro sousedská atmosféra. Možná to není ten správný „ouřad“, ale je to samozřejmě centrum města.

Modernizace pardubického popraviště se stává kontroverzní záležitostí

Téma: Česká komora architektů

16.1.2018 pardubice.iDNES.cz Strana 0 Pardubice / Pardubice - zprávy

MF DNES, Jaroslav Hubený

Rekonstrukce památné Larischovy vily a Národní kulturní památky Zámeček volají po koordinaci, přičemž jedno muzeum chystané ve vile by bohatě stačilo. To je hlavní sdělení otevřeného dopisu, který zaslali pardubickému primátorovi a ministerstvu kultury historik Jiří Kotyk a architekt Vladimír Rozehnal.

K veřejnému vyjádření je inspirovaly výsledky architektonické soutěže na úpravu Národní kulturní památky (NKP) Zámeček.

„Chceme rozprodit poslední možnou diskusi, protože se nám zdá, že ty miliony z evropských fondů by šly využít lepším způsobem,“ říká historik Jiří Kotyk.

Ze závěrů soutěže vyplývá, že si obnova popraviště a vily konkurují. Zatímco je podle signatářů dopisu studie k Larischově vile dobře promyšlená, vítěznou ambiciózní studii nové podoby popraviště odmítají. A to přesto, že má dominantním prvkem místa nadále zůstat samotný žulový pomník.

Vítězný návrh nedávno zveřejněné architektonické soutěže počítá s podzemní expozicí připomínající podle nich protiatomový bunkr.

Návrh nepočítá s plným oplocením ani s budovou bývalého muzea, naopak počítá s dosázením lesa v místech, kde se nacházel v době oprav.

„Víme dobře, že národní kulturní památka již vyžadovala určitou revitalizaci prostoru včetně sadových úprav, ale podle našeho názoru je chystaná úprava zbytečně drahá, a to kvůli příliš radikálnímu zásahu do prostoru,“ uvádějí autoři. Nechybí připomínky k expozici, ploše pro pietu i k plotu

Podle nich zmodernizovaná expozice mohla zůstat ve stávajícím objektu včetně sociálního zázemí. Bourání bude též finančně náročné. Podzemní expozice má být podle nich rovněž zbytečně znovu opatřena na sestupných rampách jmény 194 popravených z roku 1942, jež jsou však již uvedena při cestě k základnímu žulovému pomníku na místě oprav.

Také upozorňují na riziko navrhovaného odstranění plotu celého objektu, a to kvůli nehlídaným dětem, vandalům, sprejerům, psům, močení. Pořízení kamerového systému bude nákladné.

„Vítězný návrh vůbec neřeší prostor pro pravidelně konaná pietní shromáždění - tedy plochu pro hudbu a řečníky, místo pro stany v případě deště či sněhu a podobně. Není ani řešena otázka zviditelnění navrhovaného podzemního objektu z Průmyslové ulice včetně slavnostního osvětlení,“ uvádějí autoři dopisu.

Návrhu podle nich chybí zaplnění takzvaného meditačního prostoru například ekumenickou kaplí i venkovní osazení uměleckých děl. V objektu navrženém ke zbourání byla socha i umělecké vitráže.

„Návštěvník Larischovy vily a popraviště bude stále řešit dilema, kterou ze dvou nabízených expozic navštívit, což může ovlivnit i výše navrhovaného vstupného. Z tohoto úhlu pohledu lze jistě položit zásadní otázku, zdali by peníze Evropské unie nemohly být využity pro kulturní účely v Pardubicích jinak a lépe,“ podněcují diskusi pisatelé dopisu.

„Rekonstrukce Larischovy vily a Národní kulturní památky Zámeček musí být dobře koordinovány. Žádáme vás proto, abyste předložili naše návrhy veřejnosti. Jedná se o národní kulturní památku, o které nemůže bez řádné diskuse a projednání rozhodnout ani rada ani zastupitelstvo,“ upozorňují autoři dopisu a vyzývají ty, kteří s obsahem souhlasí, k jeho podpisu. Podpisové archy jsou k dispozici v knihovně Klubu přátel Pardubicka se sídlem v pardubické Klášterní ulici č. p. 54.

Autoři mají i návrh nového řešení expozice, parkoviště, přístupové cesty a nástupní plochy, osvětlení, parkových úprav a dalších prvků pietního prostoru. Náklady jsou vyčíslené na 15 milionů korun

Město chce projekt s názvem Rekonstrukce a modernizace Památníku Zámeček otevřít na jaře 2020. Předpokládané náklady na první etapu jsou 15 milionů korun bez DPH, s tím, že evropská dotace by měla pokrýt 85 procent způsobilých nákladů, 5 procent státní rozpočet a 10 procent uhradí město ze svého rozpočtu.

Vedle toho hodlá magistrát pomáhat při obnově zdevastované Larischovy vily v areálu Foxconnu, ale v majetku Československé obce legionářské. Zatím pro tento účel uvolnilo z rozpočtu půl milionu korun. Tato památka v majetku legionářů je součástí historie Pardubic stejně jako „národní“ Památník Zámeček – popraviště v majetku města. Obě si zasluhují proměnit k lepšímu, jen jeden objekt má však šanci dosáhnout na evropské dotace – ten se statutem národní památky.

„Kdyby se prostor Národní kulturní památky Zámeček rozšířil, bylo by to určitě pro dobro této věci a lidí, kteří šli tuto cestu jako svoji poslední cestu života, by to zpětně ocenili. Je to dluh vůči nim. Rozdělení místa popravy a věznění není dobré,“ řekla ředitelka Památníku Lidice Martina Lehmannová, podle níž je spojení obou míst velmi důležité.

Legionářům jako majitelům Larischovy vily nezbyvá než věřit, že časem dojde i na spojení praktické, na což nechce Foxconn, na jehož území se vila nalézá, zatím přistoupit. Střetávají se subjekty, které chtějí částečně to samé

Zámeček jako vězení je od popraviště vzdálené vzdušnou čarou necelých 300 metrů.

„My usilujeme o to, abychom nějakým způsobem propojili popraviště a Larischovu vilu a pokusili se o komplex, kde bude všechno, od muzea přes multifunkční centrum pro mládež,“ řekl regionální zástupce legionářů František Bobek. Je v tom však jedna údajná „nelogičnost“.

„Zdá se mi, že se střetávají dva subjekty, které chtějí částečně dělat to samé. Chceme budovat na popravišti muzeum pro mládež, přitom ve vile historicky stojí, takže mi to připadá takové nelogické, ale nechci do toho zasahovat, protože si myslím, že chystaná revitalizace tomuto místu určitě prospěje a bude ku prospěchu celé věci,“ dodal František Bobek.

Obec legionářská již přízemí a sklepení byt' zchátralé vily i její zahradu zpřístupňuje veřejnosti. Pořádá tam pietní akce a branný závod Battlefield pro žáky základních škol. Vila je rovněž jednou ze zastávek pochodu Oheň bez naděje, který připomíná místa a události spojené s heydrichiádou. Náměstek: Mladou generaci je třeba oslovit i moderními prvky

Podle náměstků primátora Jakuba Rychteckého, který má přeměnu Památníku Zámeček ve své kompetenci, by si vila zasloužila, aby byla součástí národní kulturní památky, ale teď jde spíše o to, aby město pomáhalo jejímu majiteli při jednáních o dotace z ministerstev kultury a obrany či řešení parkování v jejím okolí. Navíc je přesvědčen, že oba muzejní projekty mají smysl, byť si trochu konkurují.

„Pokud se podaří oba uskutečnit, tak budeme v evropském či minimálně ve středoevropském kontextu naprosto unikátní. Legionáři jdou v Larischově vile spíše cestou interakce a volnočasového prožitku, my jdeme spíše cestou edukace, zachování pietního rázu území, kterým popraviště je. Oba projekty se mohou velmi vhodně doplňovat,“ řekl Jakub Rychtecký.

Podle něj budou obě muzea velkou motivací pro návštěvy všech generací. „My cítíme velký dluh v tom, že je dnes památník popraviště otevřen jen na vzpomínkové akty, přitom by si toto místo zasloužilo větší pozornost,“ řekl Jakub Rychtecký, podle něhož vítěz architektonické soutěže splnil všechny hlavní podmínky, především aby památkový ráz nebyl dotčen a památník zůstal dominantou samotného prostoru. Navíc oceňuje důraz budoucí expozice na vzdělávání i to, že původní cesta od vězení bude součástí architektonického řešení areálu.

„Neobávám se ani nedostatku dobových artefaktů, mladou generaci je třeba oslovit i moderními prvky, jako jsou například filmy a dalšími. Naší snahou je podchytit lidi, kteří si hodně pamatují, mezigenerační přenos je neocenitelný,“ dodal Rychtecký.

https://pardubice.idnes.cz/pamatnik-heydrichiady-zamecek-pardubice-larischova-vila-pk6-/pardubice-zpravy.aspx?c=A180115_160925_pardubice-zpravy_jah

Oprava náměstí ve Velkém Meziříčí se odkládá, řeší ji antimonopolní úřad

Téma: Česká komora architektů

15.1.2018 jihlava.iDNES.cz Strana 0 Jihlava / Jihlava - zprávy
5plus2.cz, Jiří Bárta

Minimálně o další tři měsíce se posunul podpis smlouvy na vypracování projektové dokumentace, podle níž v příštích letech opraví ve Velkém Meziříčí centrum. Hlavní autor vítězného návrhu v architektonické soutěži David Mikulášek totiž podal námitku vůči postupu města coby zadavatele.

Většina zastupitelů loni odmítla podepsat smlouvu na projektovou dokumentaci s Mikuláškovým týmem a pověřila vedení města jednat s druhým oceněným, Miroslavem Cikánem .

Odmítnutý architekt nejdřív adresoval námitku městu a po jejím vypořádání – podle Mikuláška neuspokojivém – pak Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

„Rozporuji postup zadavatele. Ne v architektonické soutěži, ale v jednacím řízení bez uveřejnění. Město se mnou ukončilo jednacím řízením nesprávně a neodůvodněně. Tím pádem nesouhlasím s tím, že se chystá podepsat smlouvu s účastníkem, který skončil druhý,“ okomentoval svůj postoj architekt David Mikulášek. Ozvala se také opozice

Druhý podnět k antimonopolnímu úřadu podalo šest členů nyní už opozičního klubu To pravé Meziříčí (členové ODS a nezávislí) v čele s bývalým starostou Radovanem Necidem. I podle něj Mikuláškův tým splnil po vítězství v architektonické soutěži v takzvaném jednacím řízení bez uveřejnění všechny podmínky vyplývající ze zadání soutěže a nebyl tedy důvod, aby jej zastupitelé odmítli.

„Kolegy zastupitele jsem pořád upozorňoval, že jednájí v rozporu se zákonem. Třináctka zastupitelů to vždy bohorovně smetla a prosazovala druhého architekta v pořadí,“ vyjádřil se bývalý starosta Radovan Necid, jenž v zastupitelstvu coby zastánce Mikuláškovy návrhu ještě před svojí rezignací dvakrát marně zkoušel prosadit vypsání místního referenda.

To v říjnu prosadila až iniciativa Za Náměstí VM. Výsledek referenda byl sice přesvědčivý a vyzněl pro Mikuláška, ale kvůli nesplnění jedné z podmínek nebyl pro rozhodování zastupitelů závazný (o referendu jsme psali zde). Podpis až na jaře

Podání námítky potvrdilo i vedení města. „Městský úřad podklady ke správnému řízení v termínu do konce minulého týdne dodal, jak Úřad pro ochranu hospodářské soutěže požadoval,“ řekl místostarosta Vilém Lavický. „Nejsem si vědom pochybení, myslím si, že jsme postupovali dobře. Teď jsem zvědav, jak rozhodne úřad,“ dodal. Zajímá vás dění v krajích?

Za cenu jednoho vydání získáte všechny regionální přílohy.

Právě Lavický je jedním ze tří přeběhlíků z Necidovy koalice, kteří ve sporu o Náměstí podpořili opozici a odmítli vítězný Mikuláškův návrh. Po zvolení nové rady a rezignaci starosty Necida se následně stal novým místostarostou. Klub To pravé Meziříčí a poté i místní sdružení ODS jej společně s Jiřinou Jurdovou a Františkem Komínkem vyloučil ze svých řad.

Antimonopolní úřad má nyní podle zákona 60 dní na to, aby po obdržení dokumentace rozhodl. Meziříčští zastupitelé proto vedení města prodloužili termín pro podepsání smlouvy na vypracování projektové dokumentace až do konce března.

„Věříme, že do té doby bude jasno,“ řekl místostarosta Lavický. Podle původního usnesení měla být smlouva s architektem Cikánem podepsána do konce uplynulého roku.

https://jihlava.idnes.cz/velke-mezirici-centrum-namesti-architekt-mikulasek-soutez-namitka-1fy-/jihlava-zpravy.aspx?c=A180113_376139_jihlava-zpravy_epsal

Vítěz architektonické soutěže na Jičínku

Téma: Česká komora architektů
13.1.2018 18:00 ČRo Hradec Králové Zpráva

Ota NEHASIL, moderátor

Vedení Lázní Bělohradu na Jičínku vybralo vítěze architektonické soutěže na nové sídlo radnice. Přihlásilo se více než 50 architektů ze čtyř zemí. Vítězný návrh teď posoudí rada a také zastupitelé. Stavba za více než 30 milionů korun se pak začne projektovat.

Tomáš LÖRINCZ, redaktor

Jasně je, že město sáhne ke zvažované demolici domu v čele náměstí, kde bude nová radnice stát. Před soutěží byla možnost tento dům opravit a městský úřad umístit tam. Všechny vybrané architektonické návrhy ale počítají s úplně novou budovou. Na samotnou demolici má město 80% dotaci. Ale s podmínkou, že do 3 let musí na daném místě vyrůst nová veřejná stavba. Teď tedy přijde na řadu zpracování projektu, který by měl tento termín vzít v potaz. Z Lázní Bělohrad Tomáš Lörincz, Český rozhlas.

Horažďovičtí se letos pustí do modernizace kina

Téma: Česká komora architektů
13.1.2018 Klatovský deník Strana 3 Region
(dk)

Horažďovice – Digitalizaci a modernizaci v současnosti uzavřeného kina Otava plánují na letošní rok v Horažďovicích. V rámci modernizace dostane kino nové sedačky, změni se sklon hlediště i osvětlení.

„Na digitalizaci i modernizaci jsme žádali o dotace na státním fondu kinematografie. Uspěli jsme pouze i digitalizace, kde jsme získali dotaci ve výši sedmi set tisíc korun. Celkové náklady digitalizace a modernizace předpokládáme ve výši zhruba pěti milionů korun včetně DPH,“ uvedl starosta Horažďovic Michael Forman s tím, že hotovo by mělo být do konce října.

Letošním rokem ovšem práce na horažďovickém kině neskončí. „Máme připravenou architektonickou soutěž na dobudování budovy kina na jakési kulturní centrum, kam bychom přestěhovali knihovnu, bylo by tam i občerstvení a další aktivity. Přestavba budovy bude ale záležitostí až několika dalších let, nejdříve chceme udělat právě digitalizaci a modernizaci, aby kino do té doby nebylo nevyužitě a dále nechátralo,“ vysvětlil Forman.

Před sto lety jsme byli odvážnější

Téma: Česká komora architektů
13.1.2018 Moravskoslezský deník Strana 12 Sobotní rozhovor
KATEŘINA PERKNEROVÁ

ARCHITEKT ADAM GEBRIAN:

O architektuře v tom nejširším slova smyslu hovoří Adam Gebrian se záplem, znalostmi a rozhledem. Není divu, zkušenosti čerpal nejen doma, ale také v Nizozemsku, Francii a USA, kde absolvoval postgraduální studium. Ačkoliv má elitní vzdělání, rozhodl se podstoupit od rýsovacího prkna a vstoupit do širokého veřejného prostoru, aby vysvětloval souvislosti, podmínky a okolnosti vzniku kvalitních architektonických děl.

Mezi ně přitom zdaleka nepočítá jen okázalé stavby, ale každou školku, chodník, obchvat či čekárnu s lavičkou, která může zpříjemnit život a kultivovat naše okolí.

* Letos si připomínáme 100. výročí vzniku Československé republiky. Jak uplynulé století hodnotíte z architektonického hlediska?

Hned po roce 1918 existovala jasná snaha pokusit se to dělat jinak než za Rakouska-Uherska.

* Generační, nebo politická?

Sešlo se několik věcí zároveň. V prvním ročníku architektury se v důsledku 1. světové války setkalo několik výrazných talentů, kterým bylo mezi 18 a 27 roky, což bylo unikátní. Zrodila se tak nejsilnější generace československé architektury. Druhou podstatnou věcí byl přístup veřejného sektoru, který stavěl školy, radnice, ministerstva, tedy stavby, do nichž se investovala spousta peněz. Jsou z trvanlivých materiálů, s precizním detailem, ale už vykračují z těžkosti hmoty typické pro monarchii.

* Sem patří stavby Jana Kotěry a Josefa Gočára?

Ano, příkladem tohoto období je třeba budova pražské právnické fakulty Jana Kotěry. Pak následuje krátký úsek národního slohu, kam patří třeba Legiobanka od Josefa Gočára Na Poříčí z roku 1920, nebo dvě budovy pojišťovny Riunione Adriatica di Sicurtà na Jungmannově náměstí od Pavla Janáka a Friedricha Lehmana z let 1923 až 1925. To jsou solidní těžké věci, kde se propojuje umění a architektura. A pak přichází křehký funkcionalismus, zavěšené skleněné fasády, ocelové nebo železobetonové konstrukce: palác Lindt, hotel Juliš, Obchodní dům Baťa, Palác U Stýblů, to jsou roky 1926 až 1928.

* Z tohoto přehledu vyplývá, že české prostředí na světové impulzy reagovalo velmi kreativně.

Byli jsme úplná špička, s mezinárodní scénou jsme byli v kontaktu jak po teoretické, tak po praktické stránce. Tehdy v Československu vycházely architektonické časopisy, které měly fantastickou úroveň a sledovali je i lidé v zahraničí. Má se za to, že otcem české moderní architektury je Jan Kotěra, tak chci připomenout, že studoval ve Vídni, projel Itálii a po návratu do Prahy se stal profesorem na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v roce 1898, kdy mu bylo 27 let. To je podle mě strašně zajímavé, protože lidé jsou nakloněni názoru, že před sto lety jsme byli konzervativnější, než jsme dnes. Myslím, že je to přesně obráceně. Tehdy jsme byli daleko odvážnější, současnější a propojenější se světem.

* Jakou roli v tom hrálo politickoinvestorské prostředí?

Zásadní. Z historie architektury lze vyvodit, že dobré věci vznikají z trpělivosti a trvanlivosti. Když se nějaká firma s úctyhodnou tradicí něčemu věnuje dlouhodobě, většinou to vede ke skvělému výsledku. Mám moc rád Palác U Stýblů na Václavském náměstí z konce 20. let minulého století. Současný majitel, což je dědic rodiny Stýblů, mi říkal, že firma jeho prapředků v tomto místě sídlila od roku 1848. Po 80 letech své existence si zde zadala u skvělého architekta Ludvíka Kysely dům. Ty kořeny jsou na tom znát. Stejně jako snaha postavit něco, co bude rodinu a firmu reprezentovat. Nešlo tedy o developerský projekt, kdy je jedno, pro koho stavím, ale hlavně jde o to, co nejdráž prodat.

* Myslíte si, že přetržení linie mezi investorem, majitelem a obyvatelem je důvodem, proč se za posledních 28 let u nás až na výjimky nic pořádného nepostavilo?

Je to jeden z vážných důvodů. Další je objem investic. Za první republiky byly spíš menší, zatímco po listopadu 1989 se říkalo, že bylo snazší si půjčit deset miliard než deset milionů. To se v architektuře hrozně projevuje. Dobré věci po roce 1990 jsou v Česku většinou dílem dvou jednotlivců, kdy jeden je objednavatel a druhý architekt. Když se ti dva najdou a porozumí si, vytvoří výbornou věc. To se ale děje málokdy. Často je zadavatel anonymní a nepožaduje špičkový výsledek.

* Není tedy nemístný můj dojem, že obecně – snad s výjimkou Litomyšle – jsou ambice investorů velmi malé?

Vrátím se ještě k první republice, neboť vytvoření samostatného státu bylo tehdy vnímáno jako obrovské vítězství, kdy lidé toužili sdílený pocit optimismu a naděje přetavit do všech společenských rovin. Architektura byla jedním z nástrojů. Mladý demokratický stát chtěl dokázat, že umí dělat věci na světové úrovni.

Po roce 1989 obdobně skvělá nálada netrvala moc dlouho, takže neměla čas propsat se do architektury. Nikdo nepřišel a neřekl, že právě v tomto ohledu ukážeme, jak jsme se změnili z komunismu na demokracii.

* Žádné ostrůvky pozitivní deviace?

Samozřejmě že jsou. V posledních letech sleduji řadu velmi podnětných počinů v malých městech. Mohu jmenovat Líbeznice, Dolní Břežany, Úsilné u Českých Budějovic, Trojanovice v Beskydech. To jsou malé obce...

* ...ovšem s osvícenými starosty.

S velmi schopnými starosty a dobrými zastupitelstvy, která jsou pod drobnohledem místních lidí. Většinou platí, že když se podaří jedna věc, je slušná pravděpodobnost, že se jich podaří dalších dvacet, což je případ Litomyšle. A ještě chci zmínit jednu okolnost. Mám kamaráda architekta, který stráví před nákupem čehokoliv, ať jde o sluchátka, boty nebo mobil, neuvěřitelné množství času průzkumem trhu. Když jsem se ho ptal, jak je možné, že tolik energie věnuje nákupu věcí za pár set korun, zatímco velkým věcem se taková pozornost nepřikládá, odpovídá, že u stavby nebo územního plánu do toho promlouvají stovky lidí. Šance ovlivnit finální rozhodnutí je tak velmi malá, zatímco do výběru sluchátek mu nikdo nemluví.

* Je tudíž chybou, když zastupitelé, kteří chtějí postavit školku nebo položit novou dlažbu, nepřemýšlejí jako váš přítel, ale zajímá je hlavně nízká cena a aby bylo hotovo do konce volebního období?

Nejprve bych chtěl zdůraznit, že ve veřejném prostoru neexistují nedůležité věci. Je jedno, jestli je to kus chodníku, mateřská škola, obchvat obce nebo hlavní náměstí. Všechny viditelné věci mají velký význam, protože ovlivňují život lidí. Spousta úspěšných starostů mi také říká, že nejtěžší je napodruhé obhájit mandát, neboť čtyři roky jsou málo na to něco ukázat. Když si ale ti nejlepší post udrží, jde jejich podpora už jen nahoru, protože díky dobré přípravě se v dalším období dostaví kvalitní výsledky, jež lidé ocení. Ze začátku mají ovšem všichni pocit, že se nic neděje. Přemýšlení, tvorba, plány nejsou vidět.

* Přesto jste přesvědčen, že jde o nejdůležitější fázi?

Přesně tak. Při investování do veřejného prostoru bohužel šetříme peníze, čas a úsilí právě na přípravě. Etapa plánování a přemýšlení představuje maximálně desetinu celkového rozpočtu, zbytek se utratí na fyzické stavbě. V momentě, kdy ušetříte na těch deseti procentech, je takřka jisté, že proděláte na oněch devadesáti. To se v Česku děje dost pravidelně. Na obranu starostů musím říct, že někdy nemají ani jinou možnost, neboť existují různé dotační tituly, lhůty, veřejné zakázky. Jenže když nemáte dobrý projekt a uděláte hned na začátku špatné rozhodnutí, nikdy ho nedoženete.

* Do jaké míry se vyplatí přemýšlet o veřejném prostoru či stavbě, aniž by existovalo konkrétní zadání?

Zkusím to uvést na příkladu úžasného člověka, úředníka Antonína Dokoupila, který dlouhá léta dělal ve zmíněné Litomyšli šéfa investičního odboru. Ten mi říkal, že před mnoha lety ve městě padlo rozhodnutí vytvořit řadu projektů takzvaně do šuplíku, tedy aniž by na ně byl rozpočet či stoprocentní záměr. Zabývali se jimi proto, že když se pak nějaká dotace vypsala, projekt byl připravený. Před svými občany si radní ovšem museli obhájit, že investují peníze, čas a úsilí do věcí, které se třeba nikdy nebudou realizovat. Možná půlka z nich tak zůstane navždy v šuplíku. Ta druhá ale realizovaná je, a to ve velmi dobré kvalitě. Neznám ovšem moc lidí, kteří by vstupovali do komunální politiky se sdělením, že potřebují být zvoleni šestkrát za sebou, aby svůj program stihli uskutečnit. Zní to jako totální utopie, ale jinak to nejde.

* Kolik znáte architektů, kteří by si zadarmo a do šuplíku jen tak pro strýčka Příhodu něco kreslili?

Průměrný český architekt ví, že z deseti projektů bude realizován zhruba jeden. Přitom nejvyšší možná hodnota pro každého architekta je, že jeho stavba stojí, funguje, používá se a může ji někomu ukázat. Proto se každý raději přihlásí do předem zajištěné realizace v nějaké malé obci než do dobře zaplacené mezinárodní soutěže, z níž není garantovaný výstup. Ale i tak znám šuplíkových projektů dost a je fakt, že ty nerealizované věci jsou často nejradikálnější.

* Našel by se v letošním osmičkovém roce i nějaký pro krásný prostor pod Petřínem, kde kdysi stával Stalinův pomník a premiér Babiš by tam rád viděl třeba Muzeum české historie včetně Muchovy Slovanské epopoje?

Vynikající architekt Petr Hájek a jeho studenti se přesně tímto prostorem zabývali před pěti šesti lety. Viděl jsem přes dvacet jejich návrhů, které zahrnovaly celou škálu možností od muzeí, knihoven přes parky, průchody a památníky. Řada má naprosto špičkové kvality, což není náhoda, protože skvělí pedagogové mívají skvělé studenty. Je smutné, že v 99 procentech tyto záměry nikdo nikdy nespasí. I proto chceme v Centru pro architekturu a městské plánování dělat pravidelné prezentace diplomových prací, aby se s nimi veřejnost mohla konfrontovat. Kdysi jsem se setkal s bývalým primátorem Prahy Bohuslavem Svobodou, kdy mi říkal, že potřebuje nové architektonické projekty pro Prahu, a já opáčil, jestli se nejdříve nechce podívat na ty staré, protože těch jsou tisícovky. Každý politik má tendenci staré věci ignorovat a tvářit se, že neexistují, neboť je zadal někdo jiný, bylo to dávno, doba se změnila atd. Mokrát to není pravda.

* Vypadá to, že díky ekonomickému růstu by se nyní mohlo začít investovat do výstavby startovacích bytů. Čeho bychom se při tom boomu měli vyvarovat?

To je obrovské téma. Nejvíc si cením jedné lidské vlastnosti, kterou promítám i do architektury, a tou je velkorysost. Sám bydlím v domě z roku 1904, který má velký nadstandard ve věcech, které by dneska nikdo nezaplátil. Všechny prostory jsou vyšší, než musejí být, vstupní hala je větší, než jsme zvyklí, propojení s uměním je patrné v každém detailu. Dům má silnou reprezentativní funkci. Lidé by si měli kupovat byty v projektu, kde bydlí sám developer. To je slušná záruka, že jsou postavené dobře. Po roce 1989 u nás vidím spíš obrovský tlak na cenu, který vede k osekávání věcí, jež diskriminují kvalitu. Jestliže dnes je v zákoně napsáno, že nejvyšší možná světlá výška bytového prostoru je 2,65 metru, tak je skoro jisté, že to tak bude.

* Proto raději bydlíte v pronajatém bytě ve velkorysém domě?

Celý život asi budu bydlet v nájmu, protože kvalita prostředí je pro mě tak důležitá, že rozhodně nestrávím podstatnou část svého života v prostoru, který se mi nelíbí, a obýval bych ho jen proto, že to je výhodná investice. To bych se fakt zbláznil.

* Copak nelze i při dodržení světlé výšky 2,65 metru dělat kvalitní architekturu?

Architekt Roman Koucký řekl zásadní věc, totiž že standard kvality má nastavovat veřejný sektor. Vyjděme tedy z předpokladu, že sociální či startovací byty bude prioritně stavět veřejná sféra, města, obce, stát. Ta má oproti soukromému sektoru obrovskou výhodu ve vlastních pozemcích, čímž se stlačí cena. Nemusí navíc spěchat, takže si může vybrat dobrého architekta. Dva roky jsem žil v Amsterdamu, kde je obrovské množství bydlení, které město buď financuje, nebo pro ně nastavuje standardy.

* Jak to probíhá?

Amsterdam dal dohromady abecedu, jak mají domy vypadat co do materiálů a půdorysů. Pak oslovil několik soukromých investorů, kterým řekl, že pokud se k této představě přidají, město je daňově či snazším povolovacím procesem zvýhodní. Proto se k tomu řada lidí připojila a ten standard je hodně vysoký. Když jdete po Amsterdamu, říkáte si, aha, tady ten dům je podobný jako ten ve vedlejší ulici. Určitou stejnost považují za strašně důležitou.

* To myslíte vážně?

Hrdost na příslušnost ke svému městu, tím pádem i na tu stejnost, vnímám jako podstatnou. To je něco, čeho jsme se socialismem vzdali a najednou jsme všichni začali tvrdit, že největší hodnotou je, když každý z nás bude jiný. Rád cituji Adolfa Loose, který řekl, že člověk je dobře oblečen, když je v dobré společnosti co nejvíce nenápadný. To znamená, že je součástí toho společenství. Ve Švýcarsku, Holandsku nebo Francii a Británii jsem viděl chuť být příslušníkem celku a žít v něčem podobném jako kolega. Tam my zatím nejsme. Celý život sleduji sport a jeden můj kamarád se mě ptal, jestli jsem si všiml, že teď máme nejlepší výsledky v individuálních sportech a nejhorší v kolektivních. Když skončila generace vychovaná za socialismu, která ještě předvedla fantastické výsledky v basketbale, fotbale a hokeji, nahradila ji generace, v níž jsou neuvěřitelně šikovní jednotlivci, třeba tenisté, ale nějak to nedrží pohromadě. Je to vidět i u architektury. A to je velký problém, protože ona je jen odrazem společnosti.

* Proto jste se rozhodl věnovat popularizaci architektury, nikoli aktivní tvorbě?

Před deseti lety jsem se tak rozhodl proto, že dokud nebude na straně společnosti zájem o to, co považují za kvalitu, tak nemám co nabídnout. Mohl bych si jistě najít jednoho člověka z tisíce, který to ocení, ale to mě neláká. Mimochodem, řada architektů za první republiky byla levicově orientovaná a dodnes v našem společenství rezonuje, že pro architekty je nesmírně důležité to, co užívá veřejnost. Proto milujeme úpravy náměstí a ulic, výstavbu galerií a muzeí. Když vyprojektujete radnici, kam chodí lidé a líbí se jim tam, máte z toho stokrát větší radost, než postavíte-li rodinný dům uprostřed lesa, který kromě majitele nikdo nikdy neuvidí. V Líbeznicích jsem ukazoval svým kolegům ze zahraničí základní školu, kterou pro tuto středočeskou obec navrhli lidé z ateliéru Projektíl, což jsou autoři Národní technické knihovny. Nemohli uvěřit, že školu pro obec s 2,5 tisíci obyvatel navrhli stejní architekti jako světově uznávanou stavbu. Říkali, že je to totéž, jako by oscarový herec hrál ve filmu pidi roli. Jenže tak to vůbec není. Když to investor myslí vážně, stavba bude sloužit veřejnosti a má skvělou náplň, jako škola, tak ji mají chuť dělat nejlepší z nejlepších, protože kvůli tomu se chtěli stát architekty.

„Když vyprojektujete radnici, kam chodí lidé, máte z toho stokrát větší radost, než když postavíte rodinný dům uprostřed lesa, který kromě majitele nikdo nikdy neuvidí.“

KDO JE ADAM GEBRIAN

m Narodil se 9. května 1979 v Boskovicích.

m V roce 2006 absolvoval Fakultu umění a architektury Technické univerzity v Liberci. Studoval a pracoval v Amsterdamu, Rotterdamu, Praze, Paříži, Londýně a v Los Angeles.

m V letech 2007–2014 byl členem redakční rady časopisu Era 21, moderoval vlastní pořad Bourání na Rádiu Wave. Na internetové televizi Stream.cz uvádí svůj pořad Gebrian versus, ve kterém se zabývá hlavně architekturou ve veřejném prostoru a novými stavbami placenými z veřejných zdrojů.

m Vyučuje na soukromé škole architektury ARCHIP a na Prague Institute.

m Za publikační a diskusní aktivitu ve veřejném prostoru směřující ke zvyšování povědomí o architektonické kultuře získal cenu Architekt roku 2014.

m Od loňského září je kurátorem nového Centra pro architekturu a městské plánování CAMP v Emauzích, které se má stát ústředním místem pro diskuse o rozvoji a budoucnosti Prahy.

„Podaří-li se jedna věc, je slušná pravděpodobnost, že se jich podaří dalších dvacet, což je případ Litomyšle.“

Na pražském letišti postaví novou řídicí věž: Bude o 30 metrů vyšší než stávající

Téma: Česká komora architektů
12.1.2018 blesk.cz Strana 0 Praha - Zprávy

Lepší rozhled letových dispečerů! Do pěti let na přistávající letadla a na stroje, které se chystají vzlétnout, budou koukat z nové věže. Ta bude mít 80 metrů. Stávající 50 metrovou nechají stát na svém místě.

„Kupole nové řídicí věže bude mít průměr 20 metrů a bude rozdělena do tří pater,“ řekl České televizi mluvčí Řízení letového provozu (ŘLP) Richard Klíma. Letiště v budoucnu počítá s navýšením počtu cestujících, mají přibýt nové terminály a ranveje. Jak bude věž vypadat, zatím Klíma neví. „Nejprve vyhlásím architektonickou soutěž, první vizualizace by mohly být koncem letošního roku,“ řekl pro Blesk.cz. V současné době odbaví věž maximálně 44 letadel za hodinu, má jich ale být až 70. Loni Letištěm Václava Havla prošlo více než 15 milionů cestujících, což je nejvíce za 80 let jeho existence. „Počítáme s navýšením počtu cestujících až na 21 milionů,“ sdělil televizi mluvčí letiště Roman Pacvoň.

<http://www.blesk.cz/clanek/517828/na-prazskem-letisti-postavi-novou-ridici-vez-bude-o-30-metru-vyssi-nez-stavajici>

Lanškroun plánuje stavbu terminálu

Téma: Česká komora architektů

12.1.2018 orlicky.denik.cz Strana 0 Moje Orlicko

Iveta Nádvorníková

Lanškroun - Dva miliony, to je částka, kterou chtějí radní „utratit“ za nákup vlakového nádraží. Areál se má změnit k lepšímu a městu s tím pomohou architekti.

„Dva roky jednání směřují do finíše. Lanškroun chce od Správy železniční dopravní cesty odkoupit areál vlakového nádraží. Nyní už čekají jen na schválení odkupu českou vládou.

„Podle posledních informací by odkupu nemělo nic stát v cestě,“ uvedl starosta Lanškrouna Radim Vetchý. V rozpočtu zastupitelé na letošní rok vyčlenili částku dva miliony korun, za kterou chtějí vlakové nádraží koupit. S areálem mají velké plány, se kterými jim pomohou architekti. Devět tisíc metrů čtverečních velký areál navazuje na průmyslovou zónu.

„Chceme se pokusit požádat o dotaci na stavbu terminálu. Autobusové nádraží zůstane na svém místě, ale vlakové hodláme celé upravit. Počítáme s novými povrchy, veřejným osvětlením a také, aby se tam dostala zeleň. Plánujeme i stavbu krytého místa, kde by lidé mohli čekat na vlaky a autobusové přípoje, které budou u nádražní budovy zastavovat,“ přiblížil záměr Radim Vetchý.

Představy radních zatím nejsou ještě na papíře, ale vše se změní již na jaře. „Společně s městským architektem připravujeme veřejnou architektonickou soutěž na celý areál vlakového nádraží. Vypíšeme ji v jarních měsících,“ dodal Radim Vetchý. Chce od architektů získat několik studií na úpravu prostoru. Ty představí veřejnosti a budou vybírat nejlepší, kterou by mohli realizovat.

https://orlicky.denik.cz/zpravy_region/lanskroun-planuje-stavbu-terminalu-20180112.html

Na parkovišti postaví město dům. Už hledá architektky

Téma: Česká komora architektů

11.1.2018 Mladá fronta DNES Strana 19 Kraj Moravskoslezský

(les)

OSTRAVA V místě, kde se kříží ulice Kostelní s Biskupskou, stála ve středověku brána, kterou lidé vstupovali do města. Dnes je tam veřejné parkoviště a betonová kostka, kterou se vstupuje do podzemního kolektoru. Vedení Ostravy chce však v blízké budoucnosti zastavět řadu proluk v centru a také na tomto místě má brzy vyrůst bytový dům. Radní města v úterý rozhodli o vyhlášení architektonické soutěže na návrh novostavby.

„Předpokládáme, že v domě, který skryje nevzhlednou kostku kolektoru, by mohly být tři až čtyři desítky menších i větších bytů. Kromě toho prostory pro kanceláře, obchod či služby, v podzemí parkoviště pro rezidenty a ve vnitrobloku zeleň k odpočinku,“ nastínil vizi města jeho primátor Tomáš Macura.

Investorem stavby, jejíž cena by neměla převýšit 120 milionů korun, bude centrální obvod Moravská Ostrava a Přívoz. Právě proto budou v porotě především jeho zástupci. Soutěž ale organizuje magistrát, který s tím má zkušenosti.

„Architektonická soutěž je otevřená. Přihlásit se může neomezený počet dodavatelů. Soutěžní podmínky budou přeloženy také do anglického jazyka. Návrhy je nutné podat nejpozději ve středu 7. března do 17 hodin. V dubnu o vítězi veřejné zakázky rozhodnou na základě doporučení poroty ostravští radní,“ upřesnil Macura.

Podle něj by mělo do pěti let vzniknout v centru Ostravy téměř 200 nových bytů. Nejvíce jich má být v plánovaném bloku pěti obytných domů pod názvem Nové Lauby na současném parkovišti vedle Ostravského muzea, které chce stavět město. Další postaví soukromí investoři nebo je získá obvod rekonstrukcí starých

domů, v nichž se byty v minulých desetiletích změnilly na kanceláře či ordinace. Například opravou domu ve Střelniční ulici číslo 8 získá obvod 11 bytů.

„Novostavby i opravy domů mají společný cíl: znovuoživení centra města,“ říká starostka Moravské Ostravy Petra Bernfeldová.